XXVII. évfolyam, 50. szám. Ára: 1,80 Ft 1971. december 16.

Ludas Matyi

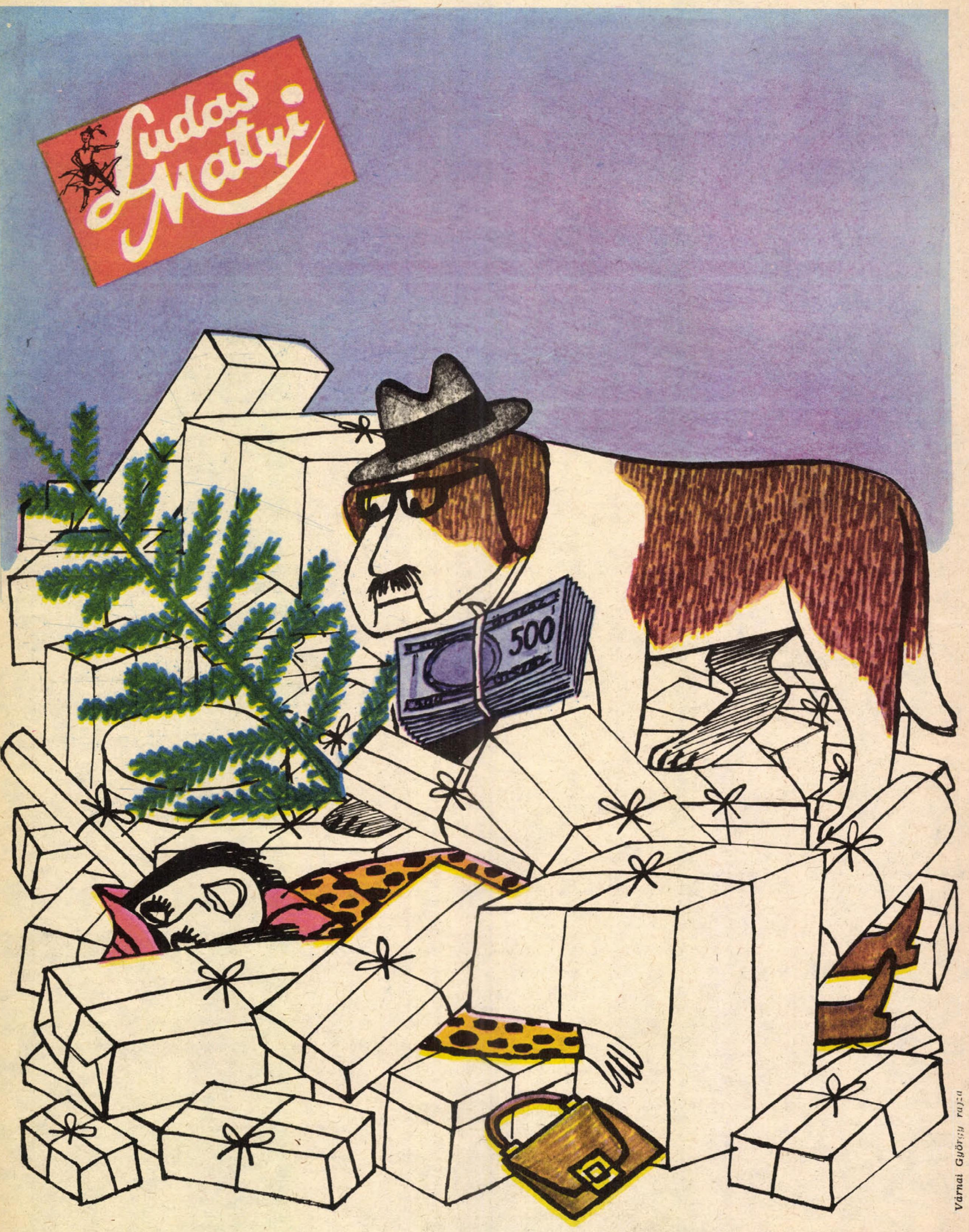

Várnai György rajza

MENTŐKUTYA

— Tudtam, hogy a férjem meg fog menteni!

KEDVES LUDAS!

VÁLASZFÉLESÉG EGY KÉRDŐÍVRE, PÁLINKAÜGYBEN

„Kedves Vásárló! A Belkereskedelmi Kutató Intézet a lakosság jobb ellátása érdekében annak tisztázására törekszik, hogy az egyes termékek iránti érdeklődést — és magát a vásárlást — milyen tényezők befolyásolják.”

Így kezdődik a szöveg azon a kérdőíven, amit a Szent István körúti élelmiszerboltban a kezembe nyomnak. No, te BKI, szerencséd, hogy kedves vásárlónak szólítottál, mondom magamban, teljesítem hát a három kívánságodat! Csakhogy nem három van nekije, hanem tizenegy. Ennyi kérdésre kellene megválaszolnom, a kétoldalas ív kitöltésével. És milyen izgató, lényegi kérdésekre:

Vásárolt-e ez alkalommal pálinkaféleséget? Előzetesen vagy a boltban határozta el, hogy pálinkaféleséget fog vásárolni? Ha a boltban határozta el magát, mi ösztönözte Önt erre?

A bennem ágaskodó kis ördög arra ösztönöz, hogy az ívet már most, e három kérdés után papírkosárba vágjam, de nagy vétek volna, mert most jön a klasszikusan szép kérdés, amely így hangzik:

Észrevehető-e a boltban a kirakott pálinkaféleség?

Hogy észrevehető-e?! Lassan már alig látni egyebet az önkiszolgáló boltokban, mint italtól roskadozó polcokat! A kirakatokról már nem is szólva! A Ludas Matyi címlapján is szerepelt már ez a téma, s nincs olyan lap, amelyik már ne foglalkozott volna vele! És most már elfut a méreg: hát igazán nincs sürgősebb dolga ennek az intézetnek, mint azt kutatni, hogyan lehetne kelendőbbé tenni a pálinkát? Mert *a többi kérdés is mind azt firtatja:* véleményem szerint hogyan kellene szebben csomagolni, jobban kínálni a sligovicát, a törkölyt, meg a fütyülős barackot, csakhogy minél több fogyna belőle?!

Volna nekem néhány javaslatom, hogy mit kellene inkább a BKI lelkes kutatóinak megvizsgálni, kifürkészni. Hát például azt, hogy miért rossz egyes árucikkek — Sport sajt, zacskós tej, kristálycukor — csomagolása? Vagy azt, hogy miért nem eléggé kiérlelt mostanában a joghurt? Esetleg azt, hogy miért nem kapható a vidéki boltokban viharlámpa, füstcső, olajkályha?

Ez utóbbi kérdés különösen izgató. Mert a vásárlást befolyásoló tényezők közül — amire a kérdőív bevezető sorai utalnak — az a leglényegesebb, hogy egy árucikket kapni lehessen!

(radványi)

AZ UTAS SZEMÉVEL

Kőbánya-alsó vasútállomáson több ezer ember várakozik az erre közlekedő vonatokra.

A pályaudvar hosszú, fedett peronját kb. 70 méteres szakaszon elmulasztották szilárd burkolattal ellátni. Ha vasúti szerelvény halad át az állomáson, az utasok szeme-szája megtelik porral, piszokkal.

Amikor ezt a MÁV szíves figyelmébe ajánljuk, megemlítjük az állomás elhanyagolt mellékhelyiségeit is, ahol a jelenlegi helyzet már tarthatatlan. Megérdemelne egy hivatalos ellenőrzést!

(—i —e)

DIDEREG A VENDÉG

Lőrincen, a Szarvas csárda közelében van egy impozáns szolgáltató kombinát, amely ilyenkor, télidőben, sok száz embernek okoz bosszúságot.

— Baj van a fűtéssel — állapítják meg mindazok, akik betérnek az Egység Fodrász Ktsz helyiségeibe. Különösen alacsony a hőmérséklet a gyermekfodrászatban és a női kozmetikában. Pedig köztudott, hogy a kozmetikusnál olykor lenge öltözékben várakoznak a hölgyek. A gyengén fűtött helyiség könnyen okoz megfázást, árt az ízületeknek. A kedves vendég észre sem veszi, máris lázas, legyengül és vonzza az A—2-es vírust. Erre mondják: egyet fizet, kettőt kap!

Érdeklődésemre a ktsz-kombinát vezetője megnyugtatott: a probléma nem újkeletű. Évek óta rossz a kazán, valahol a csövekben elfolyik a víz. Hol az egyik helyiség hideg, hol a másik. Mindez tökéletesen csak a nyári időszakban egyenlítődik ki.

Tehát a vendégnek a nyári napsütésig kell várakoznia a melegre. Ez sem látszik rossz megoldásnak, de el tudom képzelni, hogy már az idén télre rendbehozzák a fűtést. Ez a ktsz üzleti érdeke is, de legfőképpen megköveteli ezt a kötelező egészségvédelem!

(f. i.)

EGRI SÓHAJ — PARÁDI ÜGYBEN

Azt mondja valamelyik reggel kedves feleségem:

— Hallod-e, jóember, tégy le a parádi vízről!

— Nem ettem meszet. Azért jövök én az Alföldről ide a tövébe, és szürcsölgetem hónapok óta gyomrom javára, hogy most egyszerre odahagyjam? Mi okból?

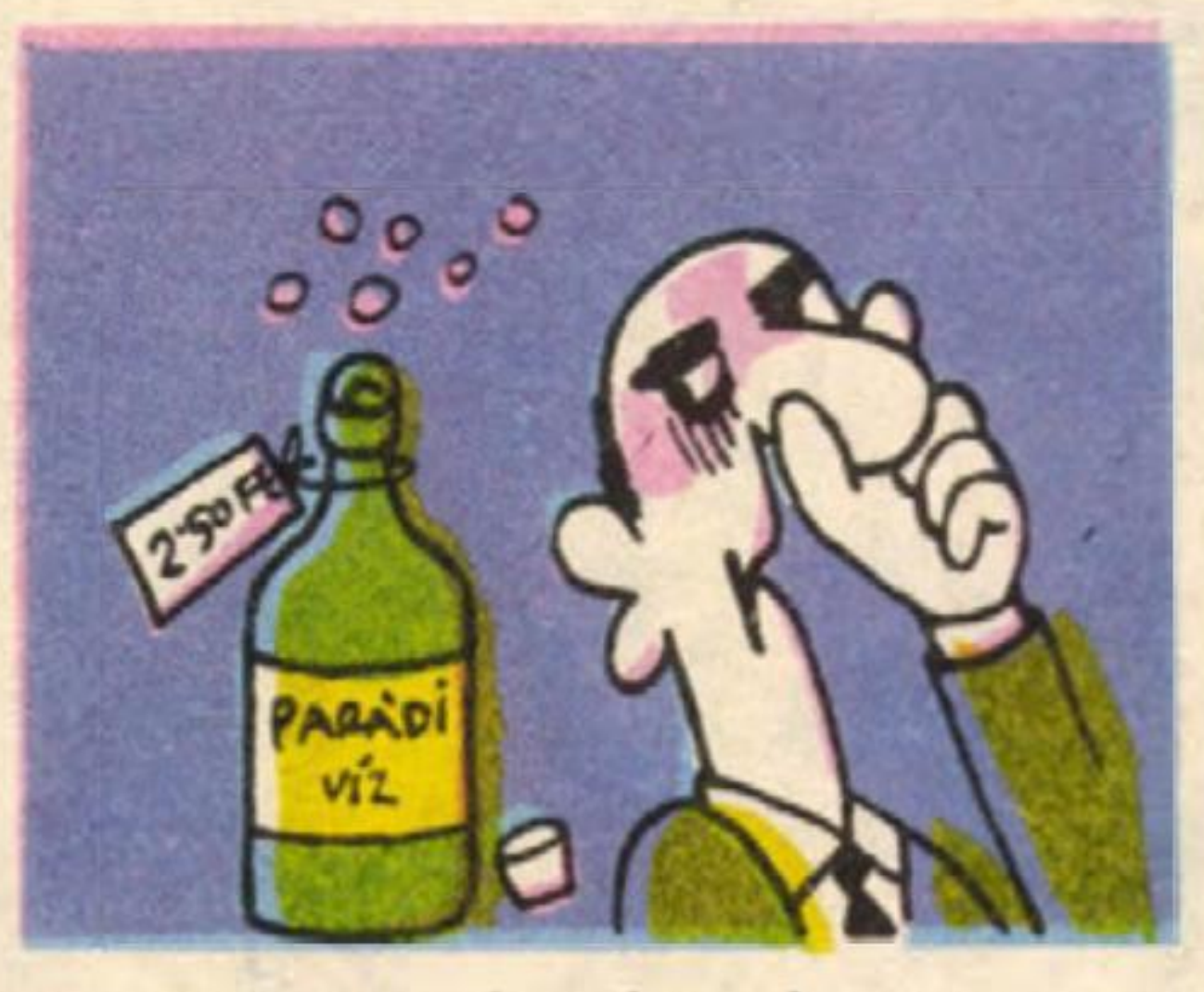

— Nagyon megdrágult! A Dobó téri patikából még forintnegyvenért hordoztam neked üvegjét, de itt, a Vörösmarty sarkon, a kis önkiszolgáló boltban napok óta kettőötven az ára...

— Nafene! — hökkenek meg az áralakuláson. És teszem fel máris a nagy szélű sombrerót, öltök kabátot, hogy végére járjak az ügynek.

Boltos néni szavai halk reklamációmra:

— Nekünk ennyivel számlázzák, mikor hozza a kocsi... A patikában önnek biztosan SZTK-receptre adták, azért volt olcsóbb.

Én meg biztosan tudom, hogy: ***nem***. Különben is! Legalább három büfében ittam utóbb parádit, mindenütt egynegyvenért.

A hölgy széttárja kezét, jelezve, hogy tehetetlen.

Ennélfogva, minden parádi pártiak és fogyasztók nevében, a boltokat ásványvízzel ellátó céghez apellálok. ***Hagyja meg nekünk régi árában a félliteres gyógyvizet!*** Mert szép a vállalati érdek, a hasznosság elve, de csak míg a „fair play” szabályai közt marad, s nem apasztja indokolatlan a fogyasztó bugyellárisát.

(m—y)

JOBB MEGOLDÁS NINCS?

Október 4-én vettem az OMKER Népköztársaság úti üzletében egy nagyothallóknak való szemüveget. Egy akkutöltő készüléket is adtak hozzá. Ez, sajnos, már az első használatba vételnél bemondta az unalmast. Miután egyéves garancia van rá, visszavittem. Készséggel elfogadták továbbításra. Ez eddig rendben is van. De az már nincs, hogy ezt csak az esztergomi gyár javítja. Képzelhető, hogy amíg leviszik Esztergomba és visszahozzák onnan, az hosszú időt vesz igénybe. Azóta már kétszer vettem 37—37 forintért új akkut, hogy tudjam használni a szemüveget. Ez egy nyugdíjasnak kissé drága. Nem lehetne azt megoldani, hogy vagy itt helyben javítsák, vagy — tekintve, hogy teljesen új készülékről van szó — adjanak helyette egy másikat?

Molnár György
Bp. VI., Népköztársaság útja 84.

HOL A SZITA?

Körülbelül másfél éve vásárolt Braun villanyborotvámat immár két hónapja nem tudom használni, mert a szaküzletekben nem kapható perforált lemez (szita).

A Férfi Illatszerbolt eladóinak javaslatára levelet írtam a Fővárosi Illatszer- és Háztartási Bolt Vállalat áruforgalmi osztályának, melyben segítségüket kértem.

Sajnálkozva közölték, hogy a készletük kimerült. Mit tegyen tehát a vásárló, aki 980 Ft-ért egy ragyogó Braun készüléket vesz, mellyel mindennap szeretne megborotválkozni, s egy 115 Ft-os perforált lemez miatt a sarokba dobhatja?

Romhanyi István
Bp. X., Kőrösi Cs. út 43—51.

EGYSZERŰBBEN, ÉSSZERŰBBEN

A Roosevelt téren négy járatnak van a megállója: a 2-es, 4-es, 5-ös és a 60-as autóbusznak. A BKV úgy keverte a két kettős megállót, hogy az utasok ide-oda futhatnak és természetes, hogy nem ők győznek, mert mire egyik megállóból a másikba érnek, mindenütt becsukják előttük az ajtót.

Javaslatom nem kerülne pénzbe, mindössze ötperces munkába. Ennyi idő alatt felcserélhetnék a táblákat.

A 2-es és a 4-es buszoknak ugyanis nagyon sokáig azonos az útvonaluk, ugyanúgy az 5-ös és a 60-as járatoknak is. Tehát sok utasnak akármelyik megfelelne. Ha a buszmegállókat úgy csoportosítanák, hogy egy helyen lenne a 2-es és a 4-es, a másik helyen pedig az 5-ös és a 60-as megállója, akkor igen sok embert kímélnének meg a bosszúságtól és egy kicsit egyszerűsítenék az amúgy is nehéz közlekedést.

Dr. Endrei Jánosné
Bp. I., Gellérthegy u. 2/b.

A BALATONNÁL

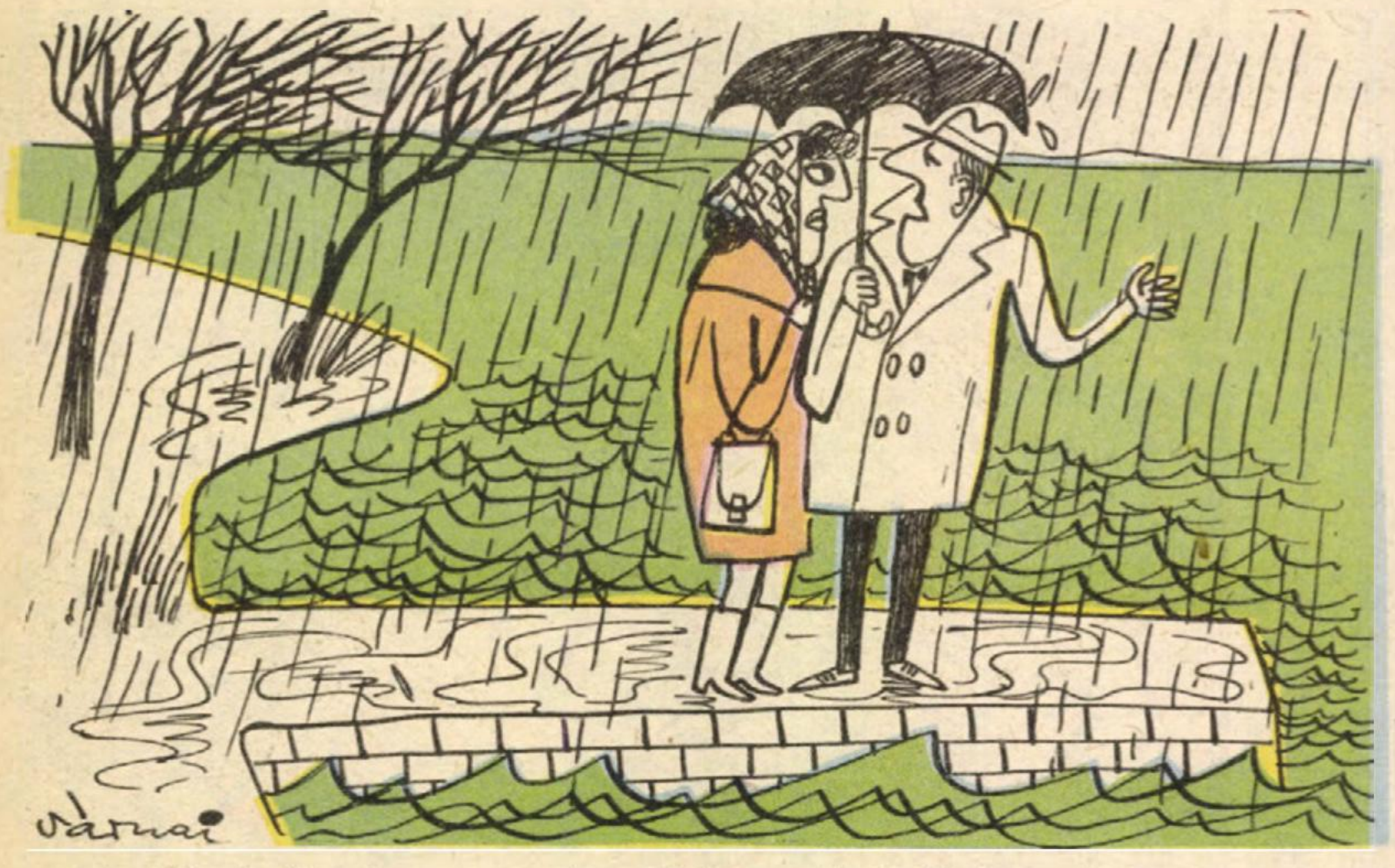

– Látod, ilyenkor szeretek a Balatonnal üdülni, amikor nincs az a nagy tömeg . . .!

SZELLEMIDÉZÉS

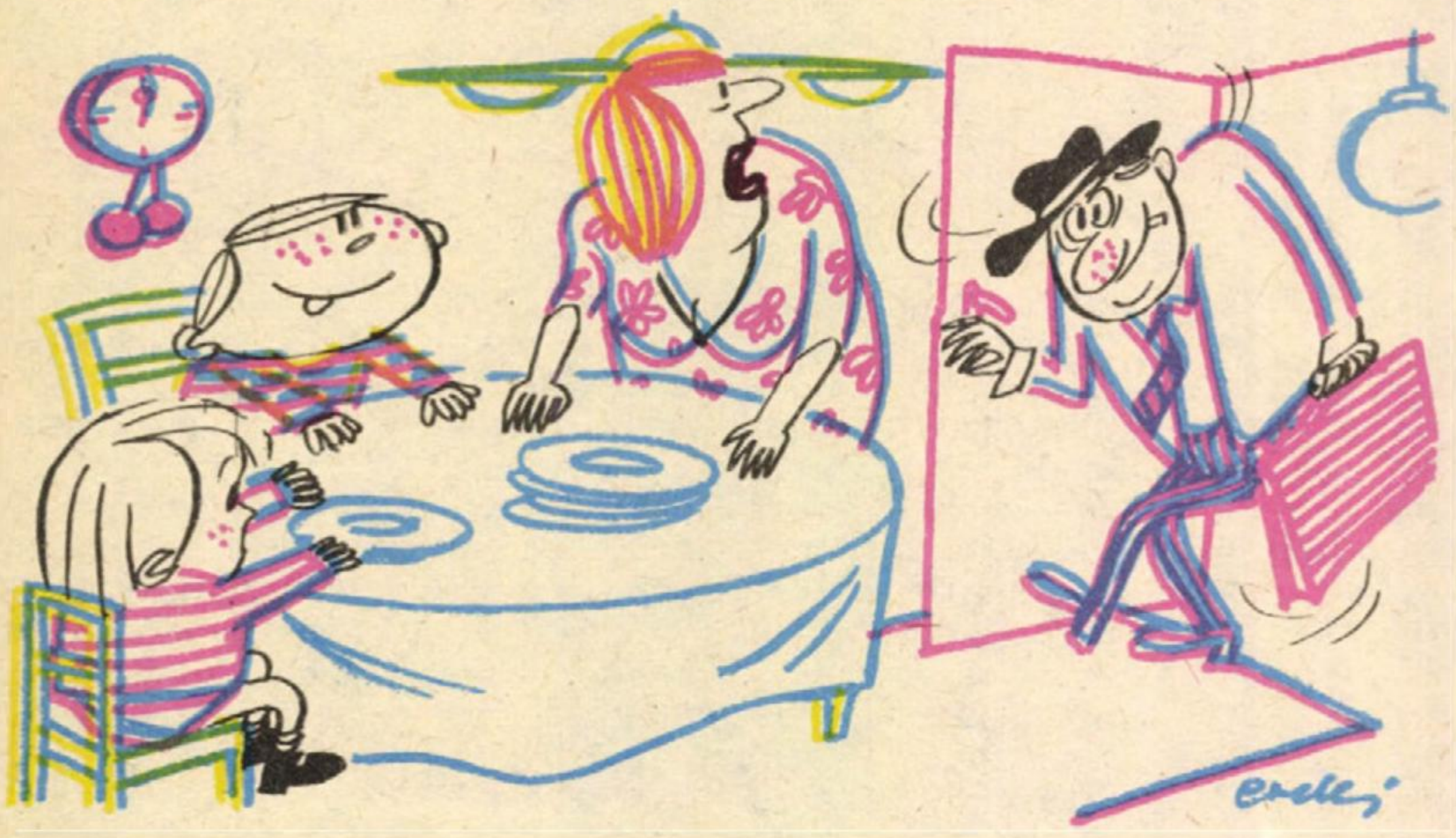

– Tizenkét óra, rögtön itt lesz apátok . . .

NIXONT AGGASZTJÁK A FIATALOK SZAVAZATAI

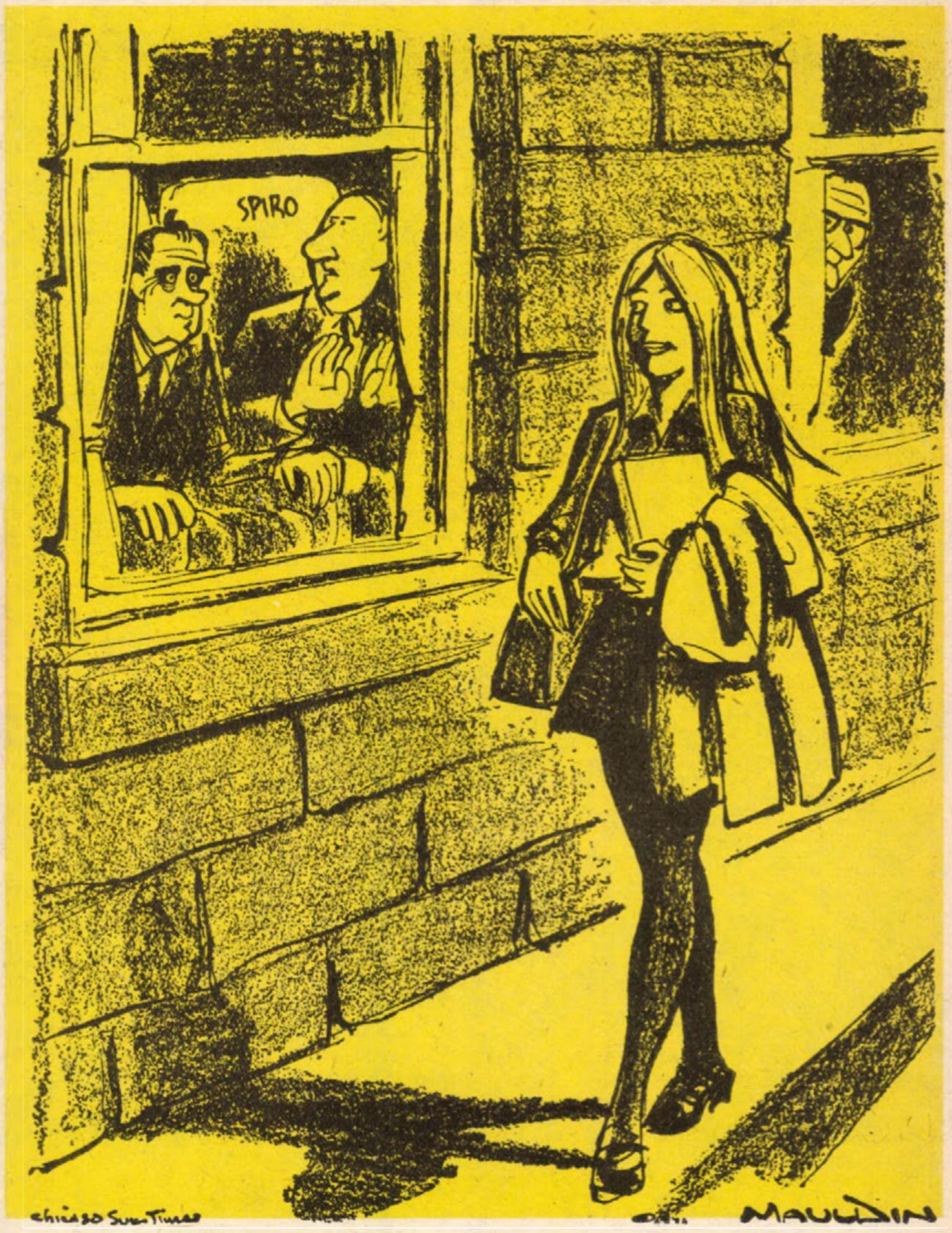

– Én valahogy jobban kedvelem a kis öregasszonyokat . . .!

(Az International Herald Tribune-ból)

Egy és más

①

— Képzelje csak, micsoda szertelen bohóság, Arkansasban vagy Oklahomában, hogy pontosan hol, nem tudom, mert az első mondatok alatt még nem ültem a tévé előtt, de — gondolom — mindenképpen Amerikában, hiszen a fán-ülés világrekordját is ott javították meg legutóbb, szóval mit talált ki egy jegyespár Amerikában, akár hiszi, akár nem, azt találta ki, hogy az esküvőjüket a víz alatt tartják, mert történetesen könnyűbúvárok mind a ketten, és rendeztek egy igazinak látszó esküvőt a víz alatt, találtak valakit, aki eljátszotta az anyakönyvvezető szerepét és valamilyen könyvet is aláírtak a víz alatt, meg pezsgőt bontottak, meg tanúk is voltak, ahogy kell, de minden a víz alatt, persze maga azt hiszi, hogy savanyú kedély vagyok, de bizonyisten téved, én csak azt nem szeretem, amikor feltűnési vágyból vagy miből mókát csinálnak komoly dolgokból, mert valljuk be, hogy egy esküvő a következményekre való tekintet nélkül mégiscsak ünnepi és áhítatot keltő esemény, de az még semmi, hogy ez a jegyespár kitalálta ezt a mókát, hanem akadt filmriporter is, aki lefilmezte az egészet, mert odaát kérem, minden bolondság: szenzáció, most már maga is láthatja, hogy hová züllött a közmorál odaát, s amikor ilyesmit látok, büszke vagyok arra, hogy én a szocializmus sokkal tisztább légkörében élek, és . . .

— Ne vegye rossznéven, hogy félbeszakítom, de tévedésben van. Amit maga a tévében látott, az nem Arkansasban történt, hanem itthon, minálunk, szóval Magyarországon.

— Ugyan, mit ugrat? Menjen a víz alá!

— Majd az ezüstlakodalmamon.

②

Kezembe került egy lap (pontosabban: folyóirat, mert havonta egyszer jelenik meg), melynek létéről nem tudtam; az a címe, hogy NÉZŐ, és a színházak jegyirodája adja ki. Ebből nyilvánvalóan következik, hogy célja: kedvet csinálni a színházbajáráshoz. Szép és nemes cél, az az érzésem, hogy a televízió kemény konkurrenciájával küzdő színházakra igazán ráfér a propaganda. Attól tartok azonban, hogy a lap szerkesztője nem valami szerencsésen propagál, amikor *A szülő is ember* című vígjátékról (Vidám Színpad) többek között e sorokat közli:

„Bárány Tamás írta a vidám darabot. Írói eszközeiből többre futotta talán, mint amit e könnyű játék feltétlenül igényelt, de Horváth Tivadar, a rendező, sokat elhanyagolt azokból, hogy ennek a színpadnak deszkái túlzottan ne roskadozzanak a mondanivalótól és a közönség jottányit se csalódjon, ha már vidám estére váltott jegyet."

Nem rossz, ugye? De „mondhatta volna szebben", vagyis nyíltabban a cikk írója. Így valahogy: „Bárány Tamás kitűnő és igényes író, de figyelmetlenségének következtében színdarabja a kelleténél igényesebbre sikerült. Mindanyunk jószerencséjére, Horváth Tivadar, a rendező, megőrizte lélekjelenlétét, s így a darab még a bemutató előtt olyanná vált, aminőre azok számítanak, akik a Vidám Színpadon nem óhajtanak mondanivalót látni, s ha mégis látnak, visszakérik a jegy árát. Hát lehet, lehet, folyvást, folyvást!"

③

Nem mindenki mondhatja el, hogy találkozott egy boldog asszonnyal. Én azonban elmondhatom. A boldog asszony (H. Gy.-né, anyagkönyvelő), így kezdte:

— Tudja, mit láttam tegnap egy belvárosi üzlet kirakatában? Egy bundát, aminek az ára nyolcvanötezer forint . . .

Akkor még nem sejtve, hogy egy boldog asszonnyal állok szemközt, sőt egyenesen azt gyanítva, hogy a hölgyet a keserűség mardossa, közbeszóltam:

— Asszonyom, luxus is van a világon. Háromezerért is kaphat . . .

— Hagyja abba — kiáltott rám —, nem tudja, hogy mit akarok mondani! Szóval, láttam egy nyolcvanötezer forintos bundát a kirakatban és képzelje csak — nekem nem tetszik! Esküszöm, hogy ronda. Vagy legalábbis a számomra az. Ha nyolcvanöt millióm volna, akkor se kéne. Tisztes napidíj fejében sem hordanám. Nevessen ki, de azóta madarat lehet fogatni velem! Kétszer sétáltam vissza a kirakat elé, de újra és újra csúnyának találtam. Egész éjjel nem aludtam a váratlan örömtől. Hogy valaha is nem fog tetszeni nekem egy ilyen méregdrága holmi, azt álmodni se mertem volna. Nyolcvanötezer, és nem kéne, ha ingyen adnák, akkor se. El tudja hinni, hogy ez nagy öröm?

— El, asszonyom. S amellett, naponta újra megszerezhető öröm.

— Ebben téved, jóember. Mára eladták. Pedig úgy utáltam, hogy egy fél óráig is nézegetni tudtam.

(t.)

ÉV VÉGI HAJRÁ

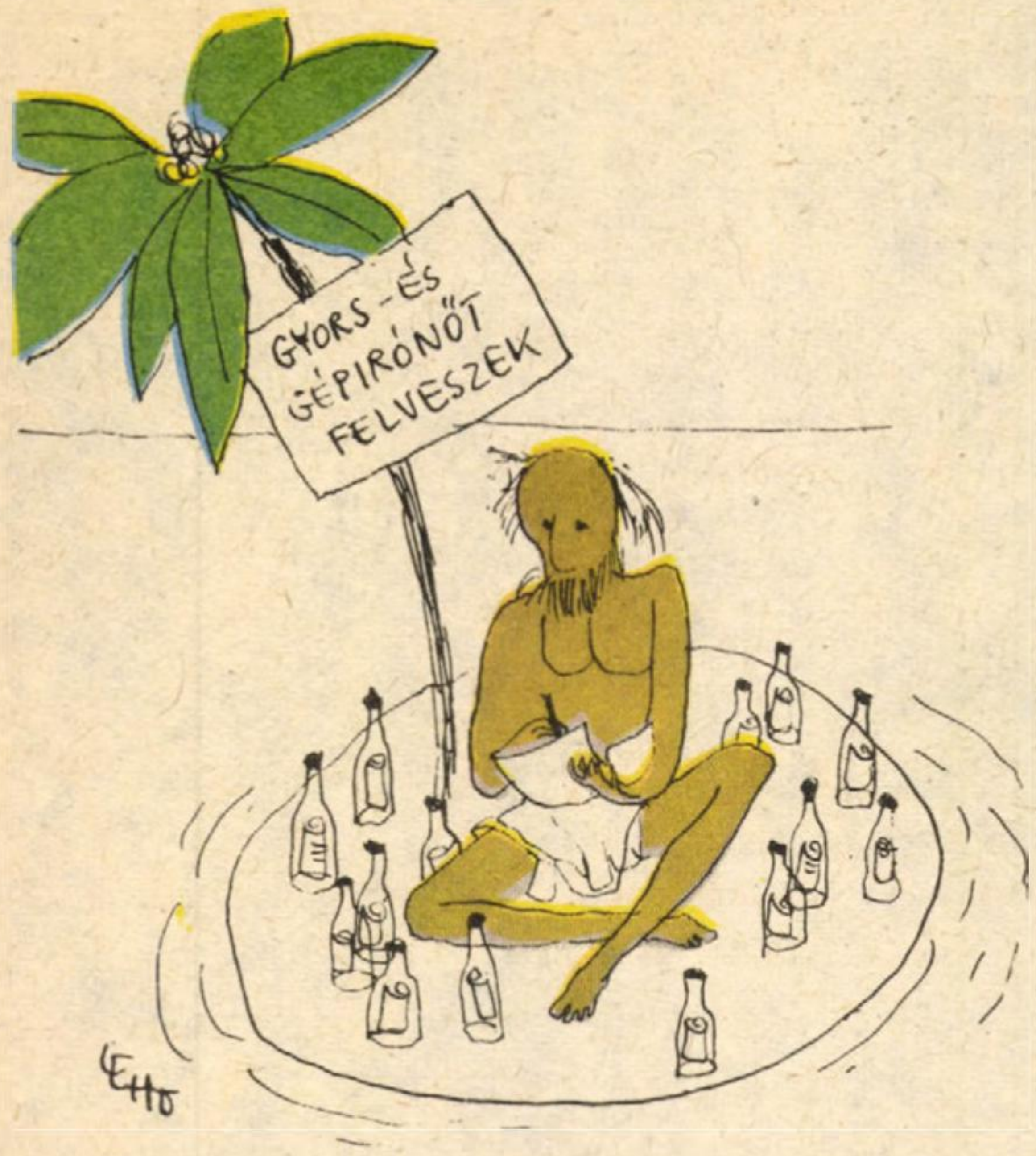

EDWARD HEATH MINT KARMESTER

A londoni szimfonikus zenekar meghívta Edward Heath-t, a brit miniszterelnököt, hogy vezényeljen egy jótékonysági hangversenyen. A kormány szóvivője úgy nyilatkozott, hogy a miniszterelnök, aki tűrhetően zongorázik és orgonál, megkapta a meghívást, de még nem döntött.

Erről a helyről figyelmeztetjük felelősségünk teljes tudatában Heath urat, hogy vigyázzon! Véleményünk szerint a meghívás nem zenei tudásának szól, hanem miniszterelnöki beosztásának. Ha elfogadja a meghívást, legközelebb esetleg felkérik, hogy táncolja el Rómeó szerepét Prokofjev balettjében.

ROMANTIKA

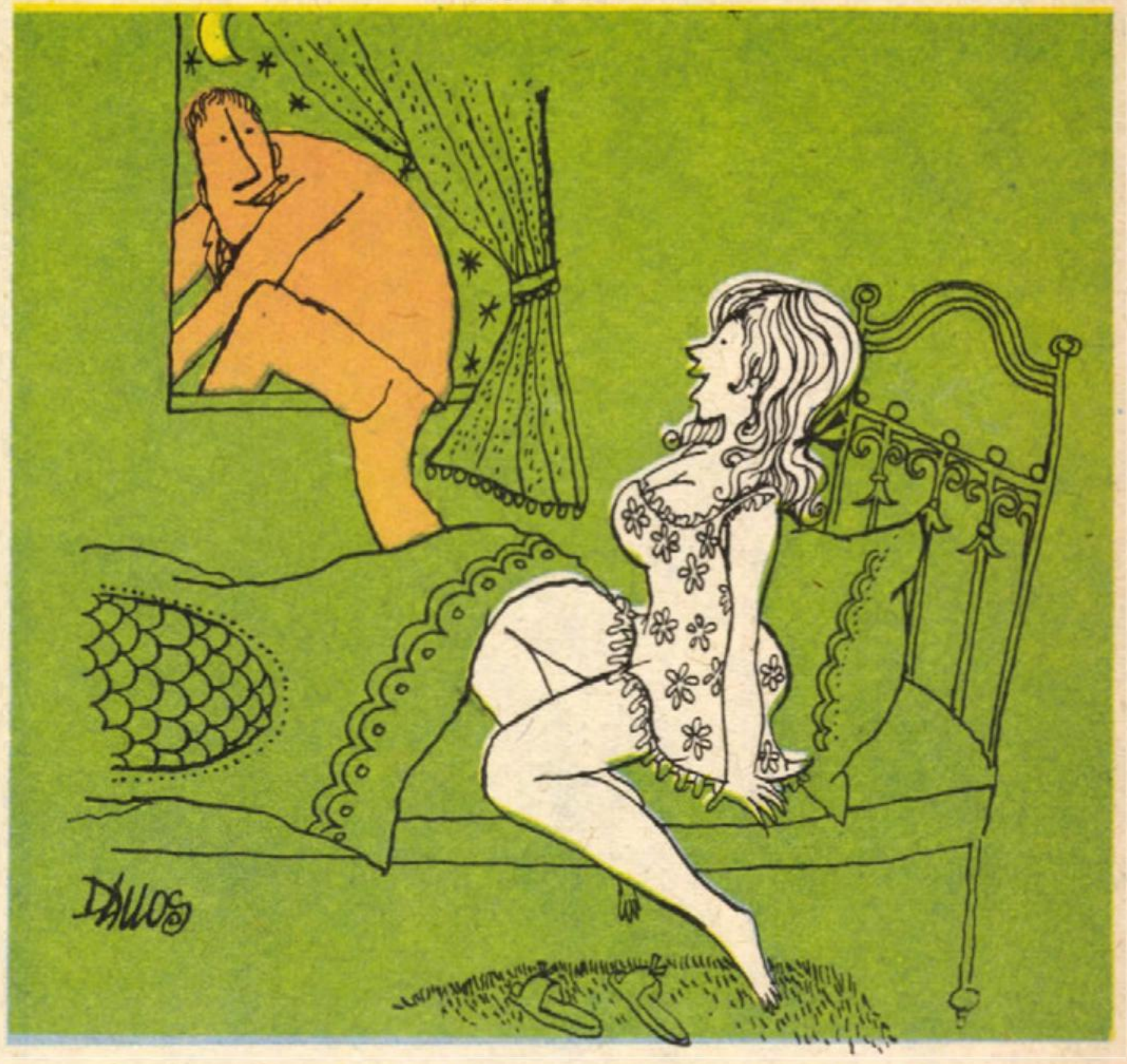

– Legalább a keresztnevedet mondd meg . . .

Lelki elsősegély

A *Hetfői Hirekben* olvastam, hogy Debrecenben „tárcsázható lelkiklinika" működik, ahová *lelki bajok esetén* telefonálni lehet. Az éjjelnappali szolgálatot a Városi Ideg- és Elmegondozó Intézet orvosai látják el, díjtalanul. Meghallgatják a lelki válságban szenvedőket; vigasztalást nyújtanak a reménytelen szerelmeseknek; az öngyilkosjelölteket lebeszélik végzetes szándékukról és a többi és a többi. Mindenféle lelki gyötrelmet gyógyítanak tehát a *bizalom vonalán,* ahogyan a klinikára vezető telefondrótot népszerűen elnevezték. A telefonáló névtelen maradhat, a szolgálat jelszava: „diszkréció". Vannak olyan komolytalan emberek, akik tréfából fordulnak jó tanácsért a sokat fáradozó ideggyógyászokhoz, de az orvosoknak az a véleményük, hogy a tréfálkozók is rászorulnak a segítségre, jó tanácsra.

Nem vitatom a lelki elsősegély létjogosultságát, és dicsekvés nélkül mondom, hivatásomnál fogva én is már többször nyújtottam lelki elsősegélyt. Akár telefonon is! Igaz, hogy korántsem mindig sikerrel. Volt rá eset, hogy a panaszosnak helyrebillentettem a lelki egyensúlyát, de az ügyben érdekelt hivatali kollégája azonnyomban elvesztette az övét, mert üzelmei az ügy kapcsán lelepleződtek. Ezt csak azért említem, hogy a lelki elsősegélynyújtás bonyolultságára és nehézségeire felhívjam a figyelmet, és elismerésemet nyilvánítsam azoknak az ideggyógyászoknak, akik telefonon olyan nagy türelemmel és gyógyító szándékkal hallgatják meg ismeretlen pácienseiket.

De az én legnagyobb elismerésemet, sőt csodálkozásomat leginkább mégis az váltotta ki, hogy a cikk szerint az orvosoknak: *„Rendszeres páciensükké vált egy vezető állású férfi is. A telefonbeszélgetés során kiderült, azért borult föl a lelki egyensúlya, mert beosztásához nem érzi magát elég tehetségesnek. Sikerült rávenni, hogy — szorongásainak feloldása, önbizalmának megerősítése végett — járjon pszichoterápiás kezelésre."*

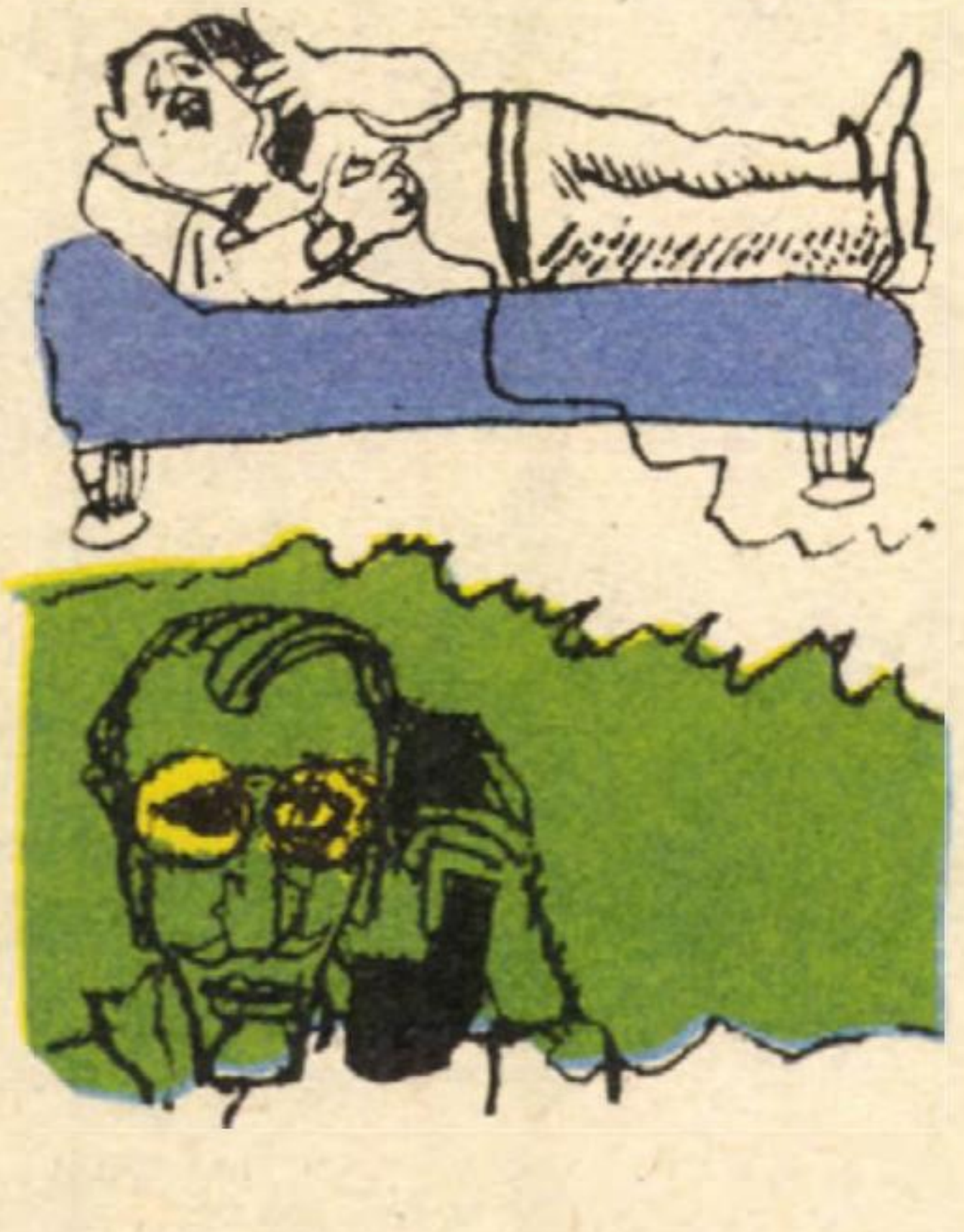

Egy év alatt a bizalom vonalán — mint olvastam — ezer beszélgetést bonyolítottak le. Én nem a csalódott szerelmesek lelki nyugalmának a visszaadását, de még csak az öngyilkosjelölt szándékának megváltoztatását sem tartom a legnagyobb eredménynek. Én a szolgálat legnagyobb eredményének azt tartom, hogy széles e hazában akadt végre egyetlen vezető állású férfi, aki legalább a tárcsázható lelkiklinikának bevallotta, hogy nem tartja magát elég tehetségesnek arra a beosztásra, amelyre kinevezték.

Efeletti örömömet némileg csökkenti az orvosok által ajánlott gyógymód. Szerintem ugyanis a pszichoterápiás kezelés nem fogja a páciens lelki egyensúlyát visszaadni. A páciensnek egyszerűen meg kellene tanulnia a szakmáját, de legalábbis értenie kellene a vezetéshez. Bizonyos vagyok abban, hogy ez legalább annyira használna neki, mint a pszichoterápiás kezelés, akár telefonon, akár anélkül, és akkor semmi baj sem lenne többé a lelki egyensúlyával.

A debreceni orvosok kísérlete e csekélynek mondható akadékoskodásom ellenére is figyelemre méltó. Sőt, annak ellenére is az, hogy a tárcsázható lelkiklinika — mint arról a nyugati sajtó hírt adott — New Yorkban már jól bevált, pedig ott honoráriumot fizet a páciens. Mi sem természetesebb, hogy nálunk ingyen, még nagyobb siker várható. Különösen, ha — a cikkben is így olvastam — Budapesten is tervezik a bizalom vonalának létrehozását. De különösen azért figyelemre méltó ez a kísérlet, mert bizton eljő az idő, amikor a példán felbuzdulva mindazok, akik a beosztásukhoz tehetségesnek érzik magukat, noha nem azok (de emiatt eddig még nem borult fel a lelki egyensúlyuk), egyszer majd feltárcsázzák a bizalom vonalát. És eljő talán a még távolabbi idő, amikor a tárcsázható lelkiklinika szolgálata az ilyen dolgokban intézkedni is fog. Akkor a debreceni ideggyógyászok büszkén mondhatják majd: jó mulatság, férfimunka volt . . .

Földes György

TÜRELMETLEN APA

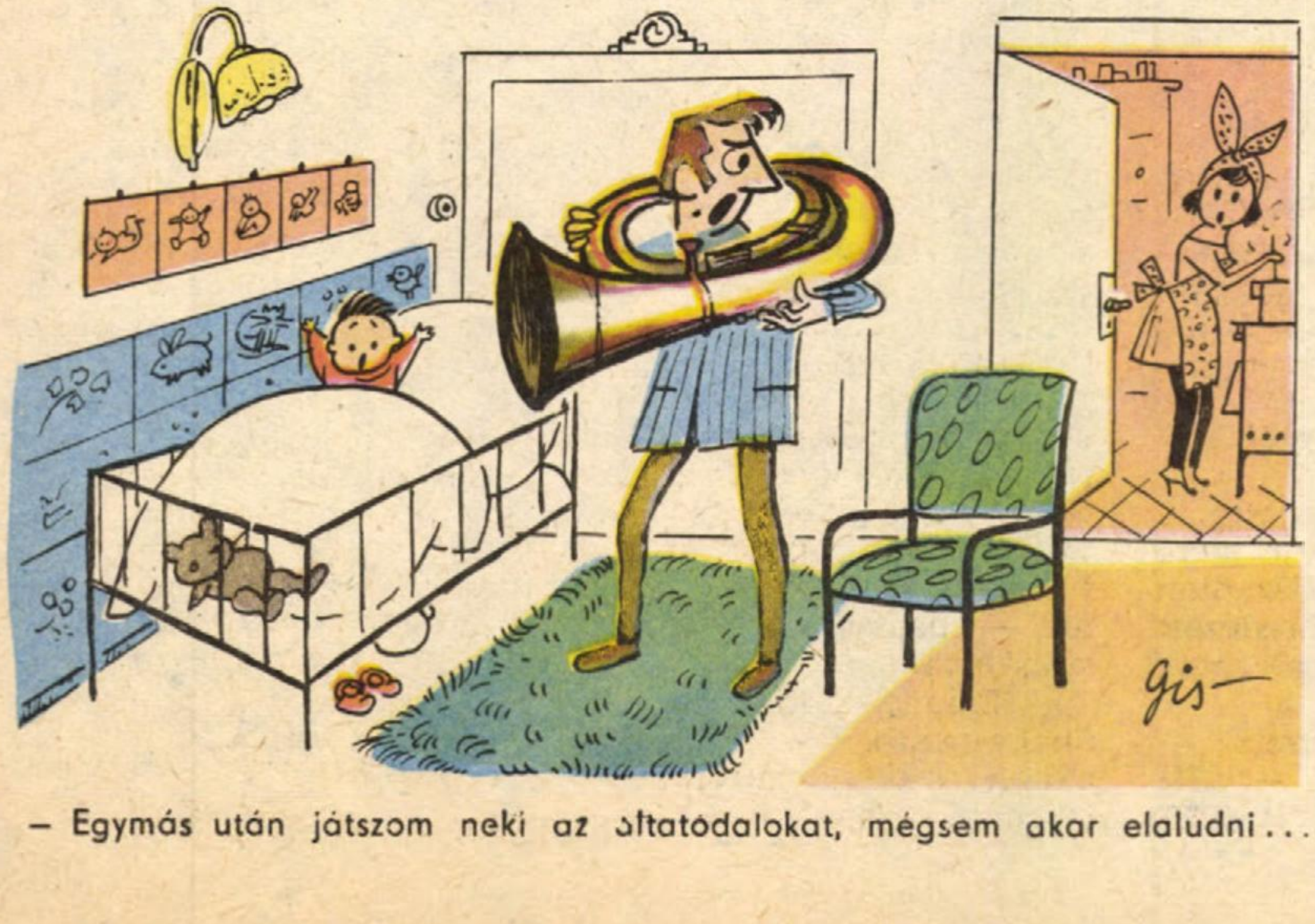

– Egymás után játszom neki az altatódalokat, mégsem akar elaludni . . .

AGGÓDÓ IFJÚ

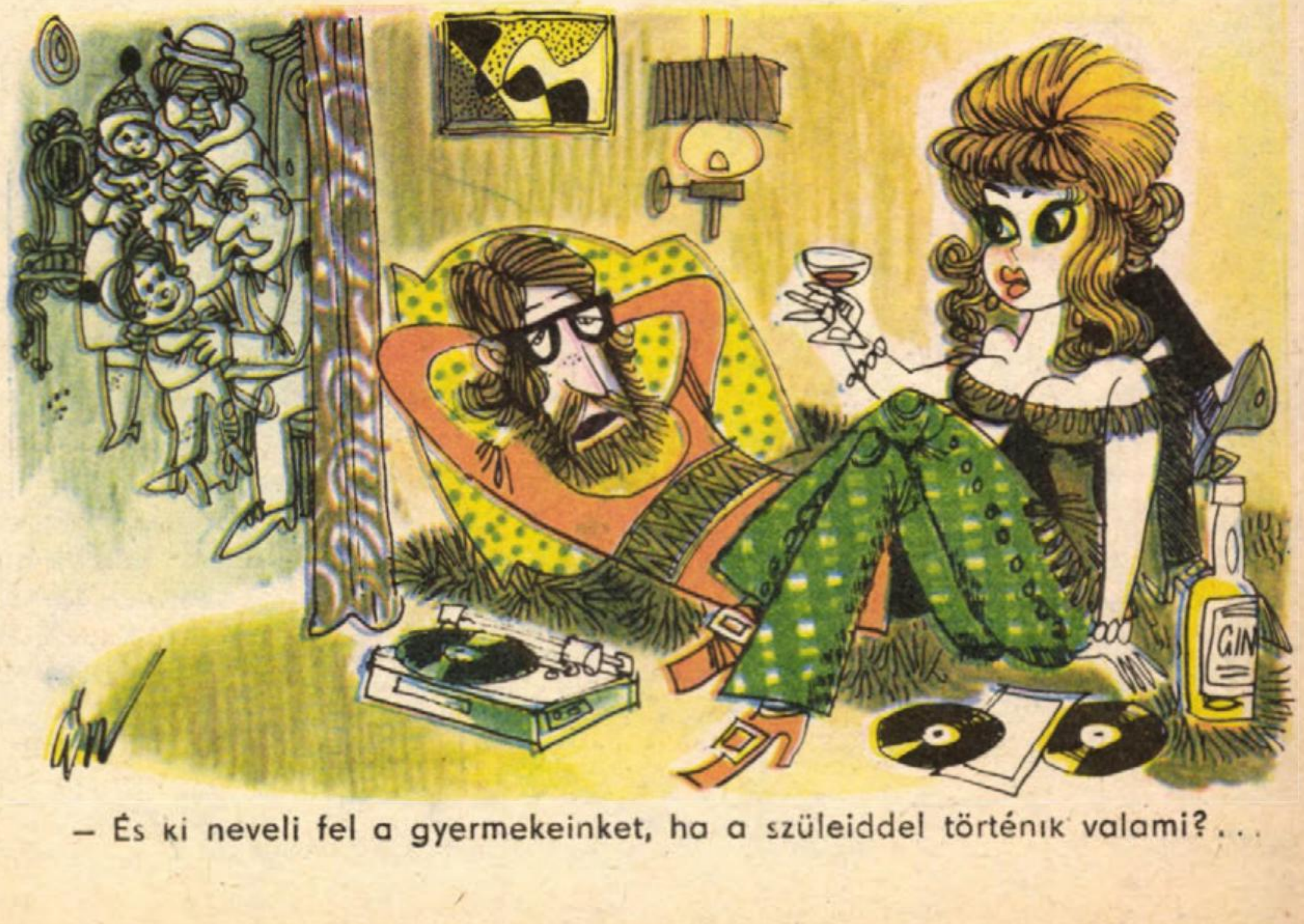

– És ki neveli fel a gyermekeinket, ha a szüleiddel történik valami? . . .

KRIMI A TÜKÖR ELŐTT

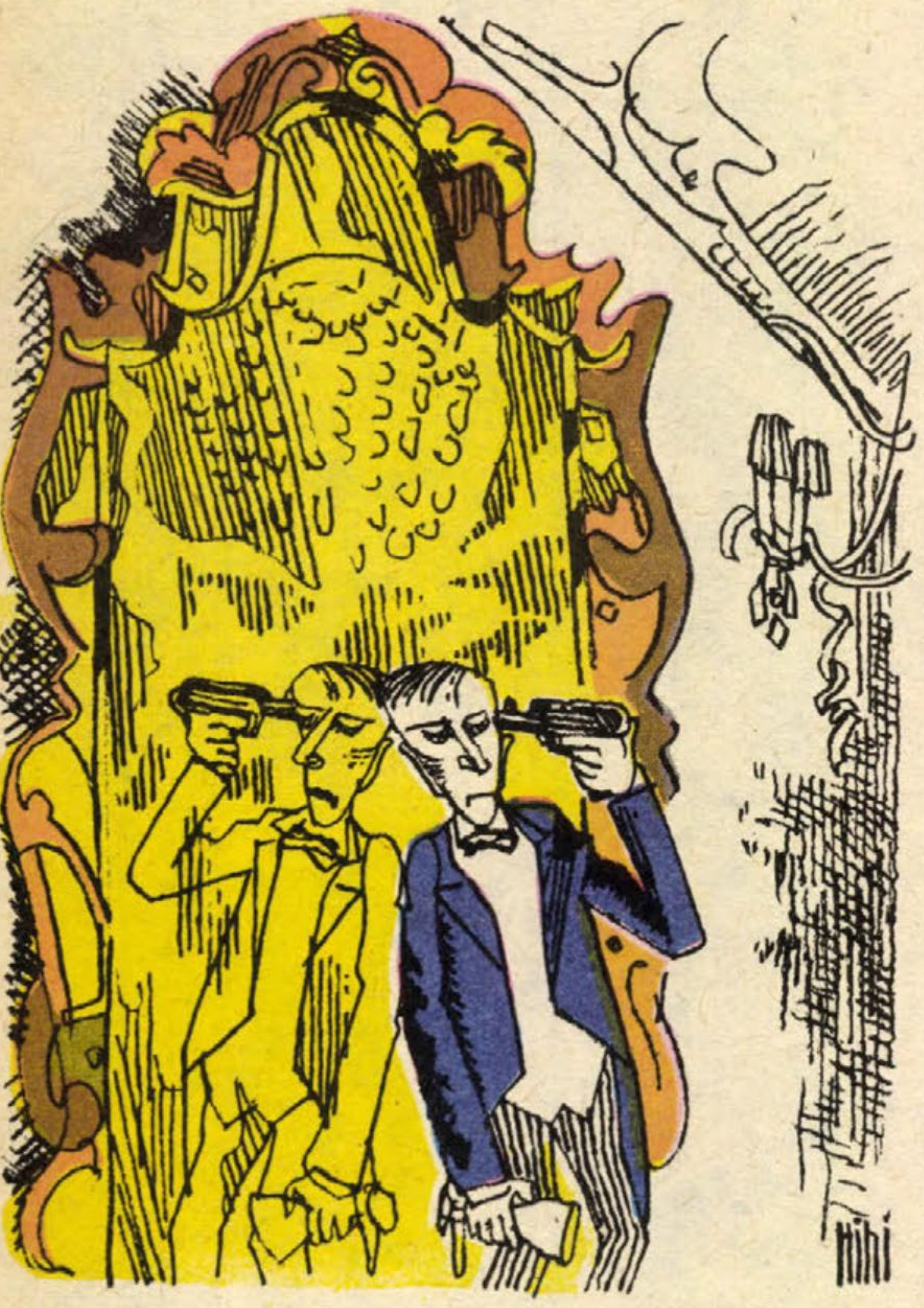

Kettős öngyilkosság

SZIGORÚ FŐNÖK

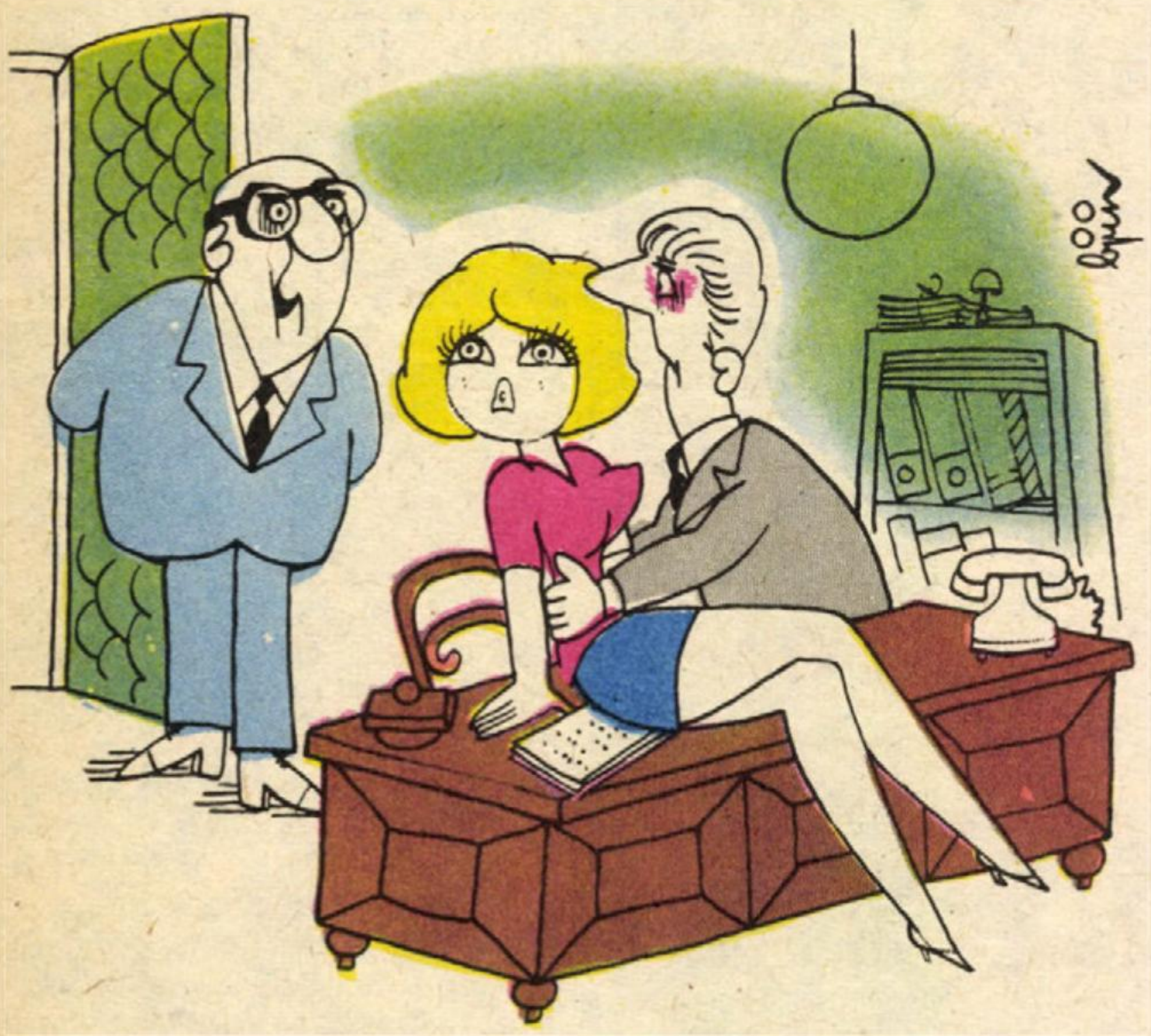

– Mondja, kartársnő, mennyi ideig óhajt még ülni a sürgős aktákon?!

TÁNCDALÉNEKES ÉS KELLÉKEI

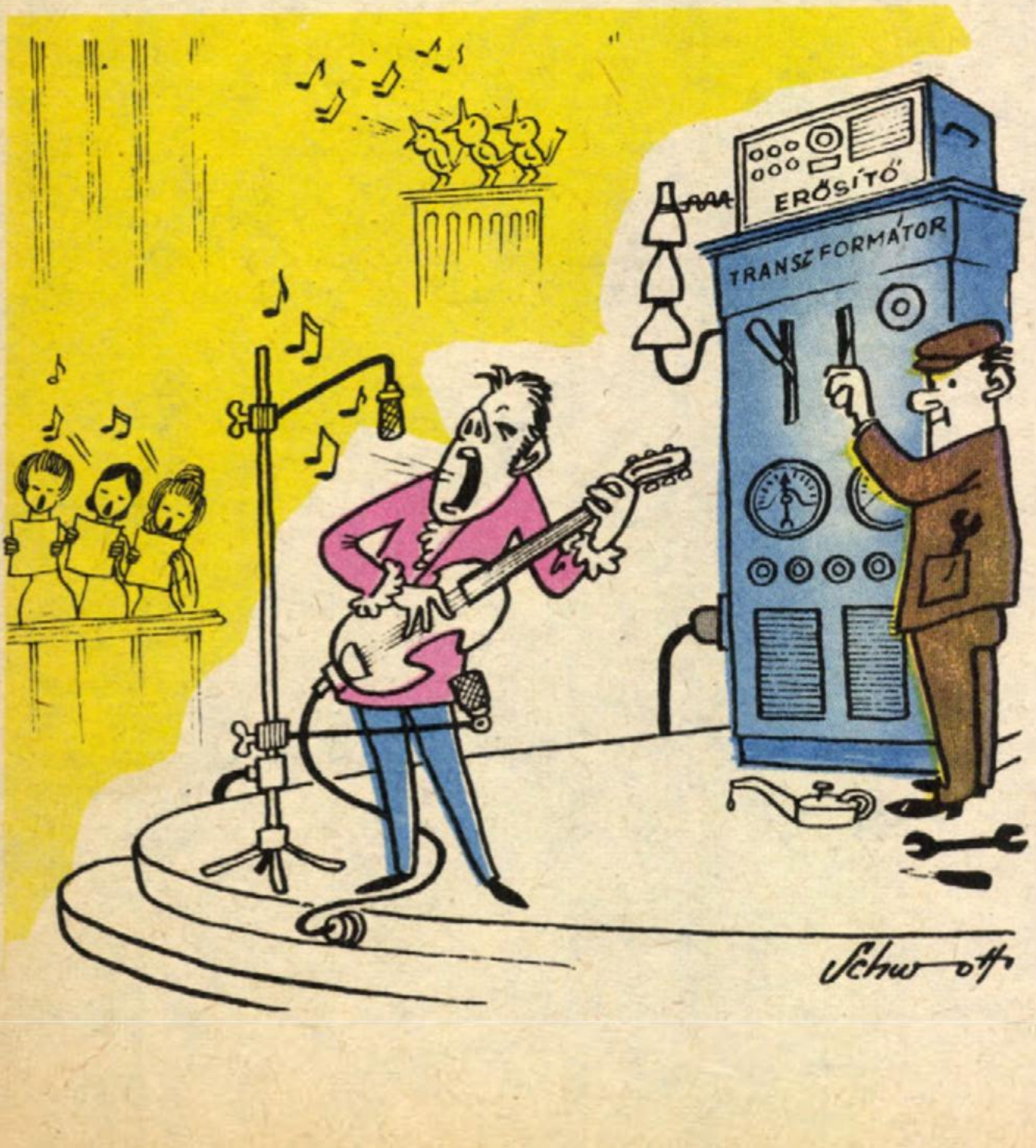

NÖVEKVŐ FORGALOM

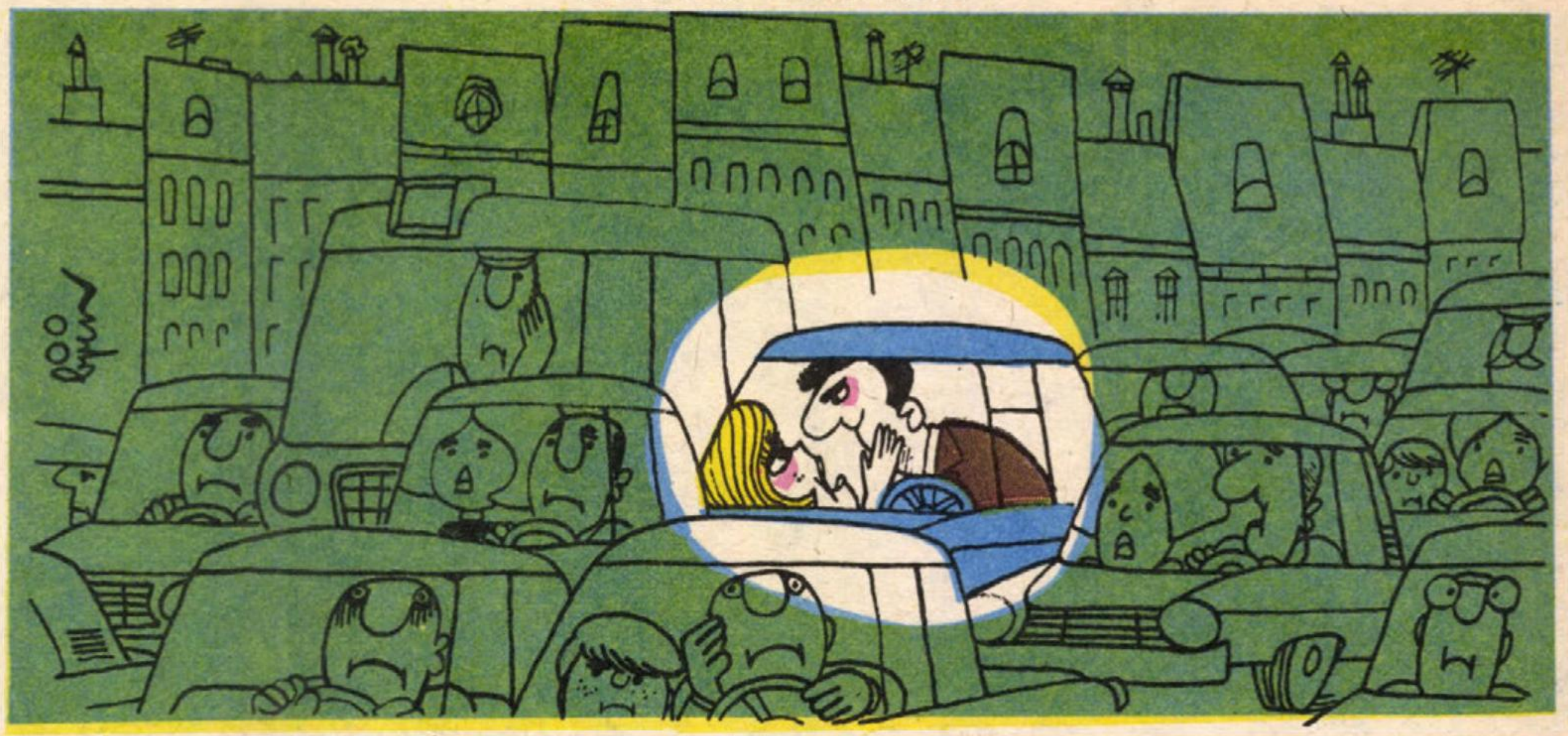

– Gazember! Szóval ezért hozott engem ide, ebbe a forgalmi dugóba?

KÜLÖNÖS VÁLÓOK

Mr. Ronald Sipcert a bíróság elválasztotta feleségétől. Méghozzá a hölgy hibájából. Mrs. Sipcer ugyanis levágta férje valamennyi ingének valamennyi gombját. Mint elmondotta, ezzel akarta tászoktatni férjét arra, hogy üljön otthon és ne mászkáljon el mindenfelé egy olyan nagy városban, amely mindenféle veszélyt és csábítást rejt magában.

– Inkább pofoztam volna meg? – tette fel indulatosan a kérdést a feleség, miközben hevesen bizonygatta eljárásának emberséges voltát.

Arról nem szól a tudósítás, hogy a férj milyen ingben jelent meg a tárgyaláson.

HOGYAN SZÜLETETT A RÓMEÓ ÉS JÚLIA?

A Kard és Korona nevezetű kocsmában kereste fel Benson, a jónevű drámaíró, Shakespeare-t, a Globe Színház igazgatóját.

— Írjunk közösen egy darabot — mondta a kövér, duplatokás színműíró, aki nemrég kelt fel a betegágyából: a legutóbbi premierjén ugyanis majdnem agyonverték. Mindez azonban nem vette el a kedvét a darabírástól, mert a királynő több ízben is nívódíjban részesítette.

— Nincs témám — mondta csüggedten Shakespeare. — Teljesen kiszikkadtam.

— Nem baj. A téma itt van!

— Hol?

— Itt, a tarisznyámban! Dokumentek, apuskám, dokumentek, két veronai család viszálykodásáról. Az egyik família fiúgyereke beleszeret a másik família leánygyermekébe, de a szülők ellenzik a házasságot és ebből tragédia lesz.

— Nem lesz — mondta Shakespeare, boroskancsóját simogatva. — Nem lesz, mert én nem írom meg.

— Nem kell megírni. A dráma kész. Csak össze kell állítani a dokumenteket. Itt vannak például a hivatalos családi krónikák, a lány dajkájának teljes levelezése, a korabeli rendőri jelentések, az éjjeliőrök parancsnokának vallomása, a lány gyóntatóatyjának saját kezű feljegyzése a ferencesrend generálisához, a veronai magisztrátus jegyzőkönyve...

Shakespeare átfutotta a dokumentumokat, de nem lett lelkesebb. Fáradtan lapozgatott a töredezett szélű, megsárgult okiratok között.

— De ez még semmi! — folytatta Benson. — Itt van nálam a szolgák fizetési listája, a viszály folyamán elhalálozott egyének névsora, sőt megvan annak a bálnak a költségvetése is, amelyen a fiatalok megismerték egymást. Pontos kimutatás az elfogyasztott ételek mennyiségéről, a muzsikusok béréről, a felhasznált fáklyák számáról.

— Mondom, hogy nem érdekel — mondta a Globe Színház igazgatója, közönyös arccal turkálva az asztalra borított okmányok között. Volt amelyikbe beleolvasott, volt amelyet figyelemre sem méltatott.

— Ha mi ketten nekilátunk, pár nap alatt összecsapjuk az egészet. Nem kell spekulálni, apuskám, csak olvasni. És olvasni tudsz, nem? Itt vannak az összes gyászbeszédek, megtalálod a korabeli újságok ide vonatkozó cikkeit, híreit, a szereplőkről készített rajzokat, a fejedelemhez benyújtott panaszok teljes szövegét, a spiclik jelentését egy titkos éjszakai találkozóról, amikor is a fiú — az erkélyen keresztül — bemászott a leány szobájába.

— Elég! — kiáltott fel Shakespeare. — Hagyd nálam a dokumentumokat és majd meglátom.

— Oké, Vili — mondta boldogan Benson. — Csak arra kérlek, nagyon vigyázz a papírokra. Kincseket érnek.

Amikor a Globe Színház igazgatója egyedül maradt, undorodva végignézett az asztalon heverő papírokon, majd egyet-egyet a kezébe vett, de alig tudta nyitva tartani a szemét. Olvasta a szöveget, de fél szemmel a szomszéd asztalt figyelte, ahol egy nagyon csinos utcalány disznó vicceket mesélt a társaságának. Nem sokkal később visszadugdosta a dokumentumokat a tarisznyába és rendelt még egy pint bort. A bortól elaludt, és amikor felébredt, üres volt a kocsma, csak egy kedvetlen szolgáló csörömpölt a piszkos edényekkel.

— Hol van a tarisznyám? — kiáltott fel ijedten. — Itt volt az asztalon! Valaki ellopta!

A szolgálót nem nagyon izgatta a dolog, morgott valamit az orra alatt, aztán vadul söpörni kezdett. Shakespeare vállat vont és azt motyogta: „Ott egye meg a fene! Majd megírom dokumentumok nélkül."

*

A Rómeó és Júliát néhány héttel később bemutatták, de Benson levétette a nevét a színlapról:

— Ehhez a darabhoz semmi közöm. Valójában egészen másképp történt a dolog, de az a hülye Vili elvesztette a dokumentumokat, mert nem elég, hogy tehetségtelen, ráadásul még slampos is — mondta ingerülten, és amikor Shakespeare belépett az ivóba, tüntetően másfelé nézett.

Mikes György

PROTEKCIÓ

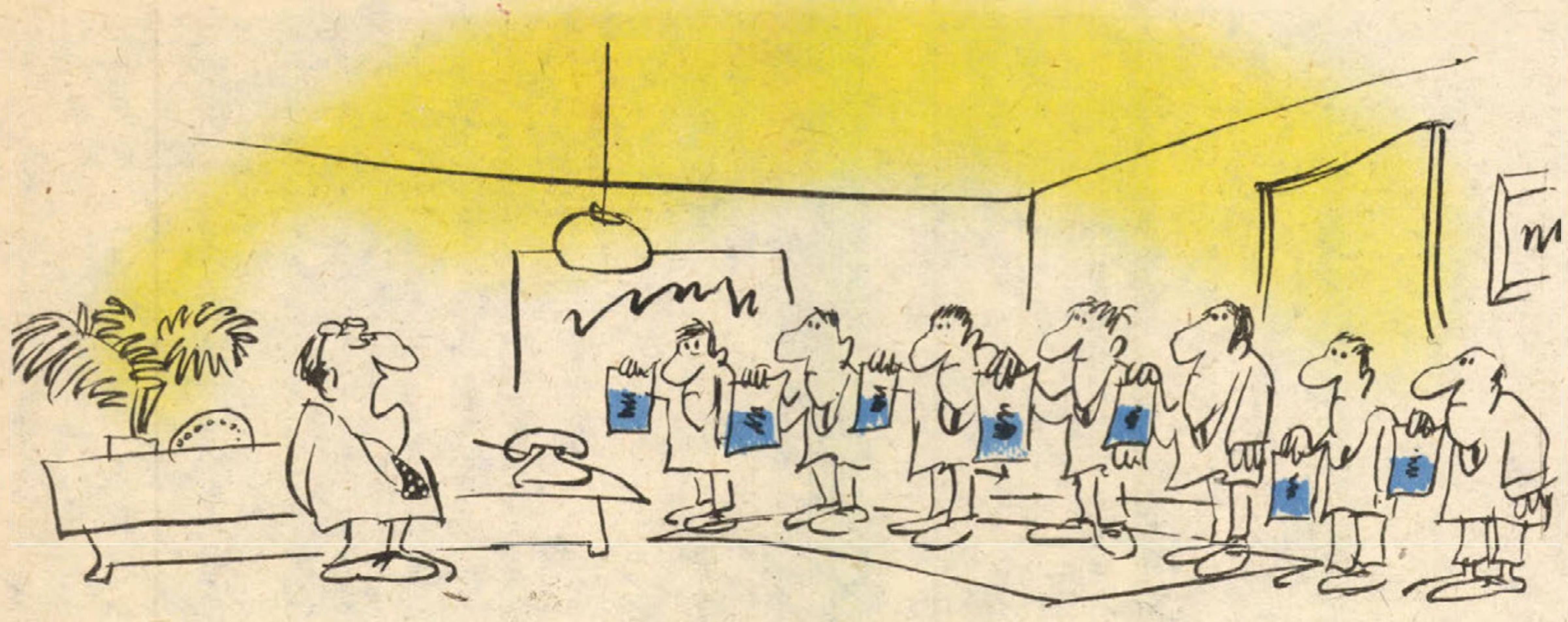

– Akinek 50 grammnál nehezebb az ajánlólevele, lépjen előre!

KÍVÁNCSI EMBER

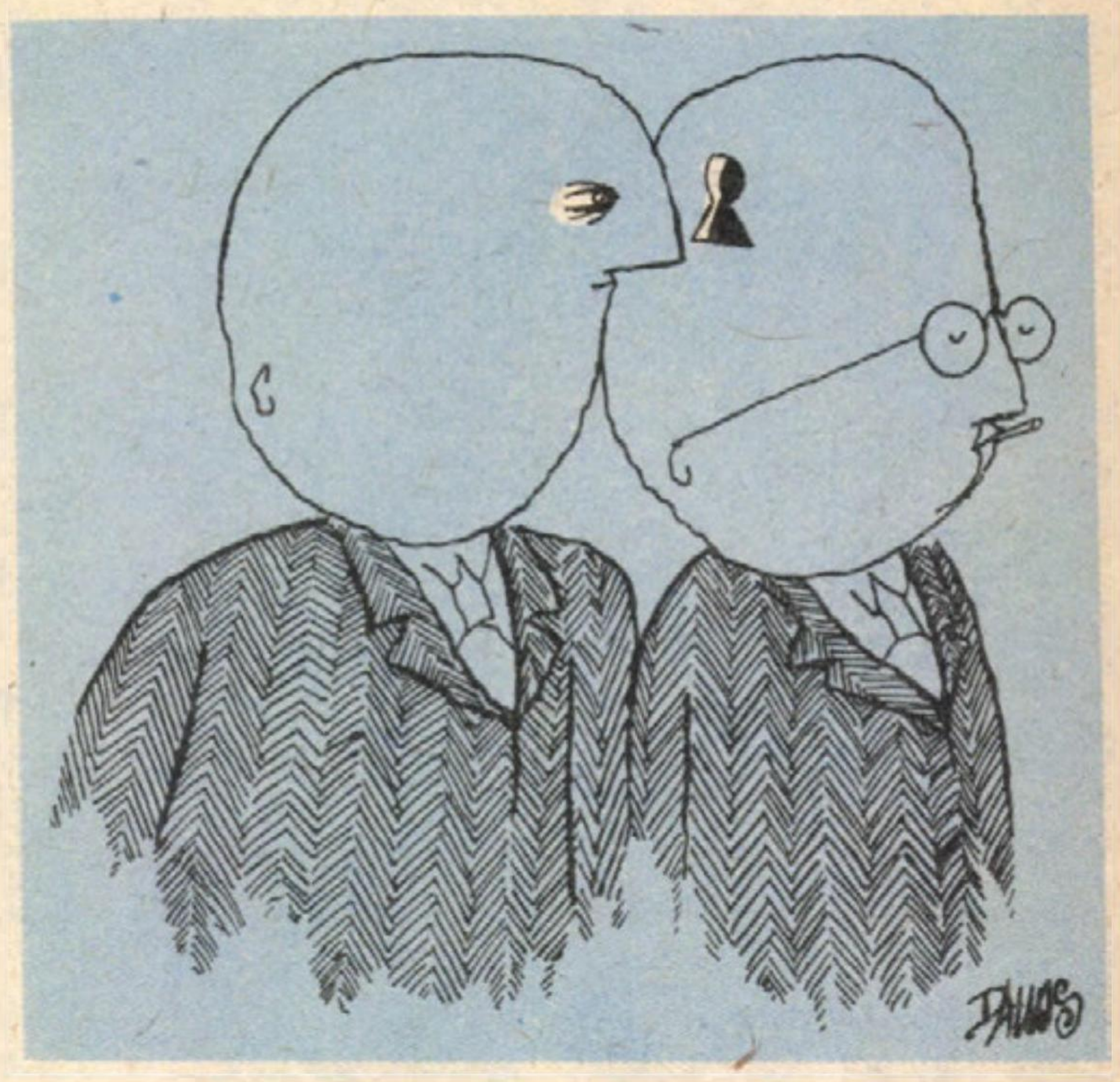

KARÁCSONYI ÉNEKEK 1971

ANGYALVÁRÁS

Régen a kis apróságok
Azt rebegték: „Jön az angyal!"
Azt rikoltják ma a srácok:
„Jön Templár új kalanddal!"

KARÁCSONYFAVICC

Fuszek csak fél fenyőt állít,
Nem azért, mert olyan léha,
De mert állításainak
Csak a fele igaz néha.

AJÁNDÉK

Nyakörvet kapott a puli,
De igényes az ebadta,
„Ilyet már a kutya se hord!"
Morogta és megugatta.

KARÁCSONYI HAL

A férj így szólt: Szálkás hal ez!
S eltolta a halastálkát,
Jellemző rád – mondta neje –
Másban meglátod a szálkát.

TÉLAPÓPROBLÉMA

Mit hoz neked a Télapó?
Kérdezték a kis Palkótól,
Attól függ – mondta a gyerek –,
Mennyi pénzt kap Télanyótól.

Hidvéghy Ferenc

MAGÁNYOS ASSZONY

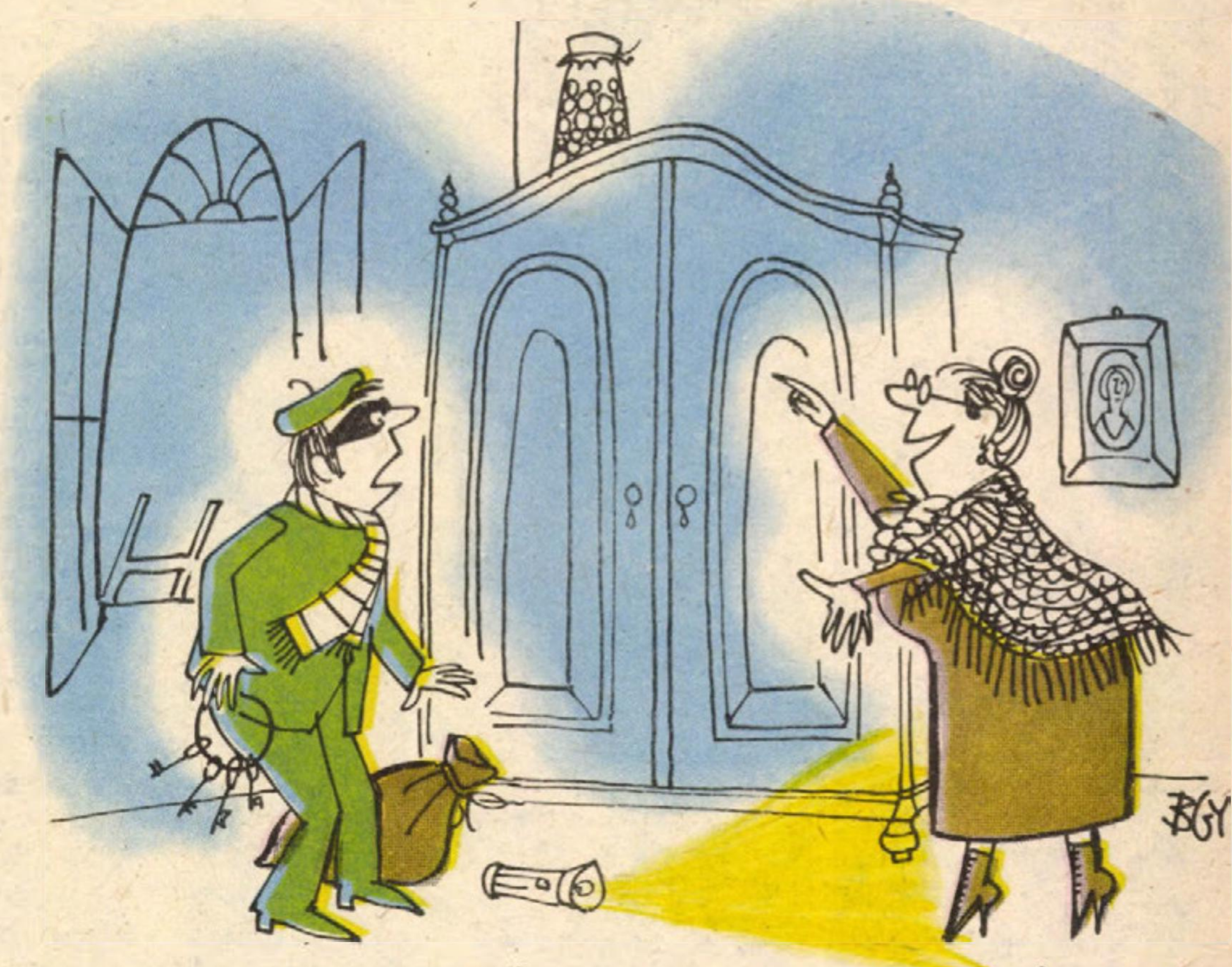

– Aranyoskám, ha mar itt van, vegye le nekem azt a befőttet!

HUMORÜGYBEN FELLEGI TAMÁSNÁL

Megengeded, hogy közöljem a nyilvánossággal: te vagy a legfőbb felelőse a televízió szórakoztató műsorainak?

— Több áldást névre szólóan sem fogok kapni, mint név nélkül. Egyébként is a „glória" viselése munkaköri kötelességem.

— Örülök, hogy a humoros oldaláról fogod fel az ügyet.

— Azt hiszem, így illik *humorügyben.*

— Különösen annak, aki dúskál a humoros művekben.

— Mondd, ki informált téged?

— A ti műsoraitoknak legfontosabb kelléke a humor. Vagy nem?

— Nem jellemző.

— Ez önkritika?

— Inkább cyranói védekezés.

— „Mert magamat kigúnyolom, ha kell..."?

— Talán jobban megfelel az igazságnak, ha magyarul mondom: ha nagyon muszáj.

— A többit meghagyod a hivatásos kritikusoknak?

— Ha jól emlékszem, humorügyben jöttél hozzám.

— Bocsáss meg! Tehát, hogyan csináljátok a vidám. szórakoztató, „könnyű műfajt"?

— Vidáman, szórakozva és könnyedén, akárcsak ti a Ludas Matyit.

— Szegény barátom!

— Köszönöm az együttérző sóhajodat, de azért nem kell nagyon sajnálnod.

— Nem is! Elvégre sokkal könnyebb helyzetben vagytok, mint mi. A Ludast ugyanis betűről betűre, rajzról rajzra olvassa, nézi, vizsgálja, elemzi az olvasó. Ugyanakkor nálatok a képek és vele a szöveg elszalad, a nézőnek nincs ideje bogarászni.

— Nem is akar bogarászni, *csak* szórakozni. Akkor és ott! Ez a döntő és ez a — ahogy Pesten mondják — „micsoda különbség" a Ludas és a tévé között. A Ludast ugyanis akkor és ott (nem sorolom fel a helyeket) veszi elő az olvasó, amikor és ahol ideje, hangulata, kedve van hozzá, a mi szórakoztató műsorunk azonban időhöz kötött. Mutass te nekem egy olyan igaz magyar hazafit, akit föl lehet deríteni akkor, ha előzőleg végignézte az aranylábú fiúk esetleges vereségét!

— Ezzel azt akarod mondani, hogy nincs rossz műsor, csak rossz nézési körülmények vannak?

— A nézők csak a műsorokat tudják megválogatni, a körülményeiket nem, s van még egy harmadik, sokat vitatott tényező... Mi csak a klasszikus műfajokhoz tudjuk viszonyítani a produkcióinkat. Nézzük tehát a színházat vagy a mozit. Ott a nézőtéren mindig akad valaki, aki először nevet, először tapsol, vagy — először fütyül. Ez az első hangadó magával viszi a többi nézőt. Miért? Jobb a humorérzéke, vagy „barátságból" segíteni akar az előadásnak, (a színésznek) ... mindegy. Hangulatot teremt. A mienknél vagy másfél évtizeddel idősebb angol tévé ezt a „tömegpszichózist" igyekszik megvalósítani a *láthatatlan nézőkkel.* Megy a kabaréműsor, és közben a megfelelő helyeken halljuk, hogy tapsolnak, nevetnek.

— Ti nem próbálkoztok hasonlóval?

— Egyelőre nem. Én, a magam részéről, imádok minden játékot, de csak addig, amíg nincs benne csalás — ha még oly kegyes is! No, evvel megjártam a múltkoriban. Koppenhágában jártunk, s az ottani Vidám Parkban, a Tivoliban hódoltam játékszenvedélyemnek. Az egyik automata előtt azonban megtorpantam. „Gyerekek — mondtam társaimnak — ebben valami svindli van!". Erre hozzám lép a mutatványos néni és ékes magyarsággal így szól: „Nagyon téved az úr, mi nem akarunk átverni senkit!" Örömmel üdvözöltem távolbaszakadt hazánklányát, de mégsem játszottam.

— Vallomásod alapján remélhetjük, hogy legközelebbi nagy „játszadozásod", a szilveszteri műsor — *nem csalás, nem ámítás!* — jó szórakozás lesz?

— Ezt majd eldöntik a nézők, számomra azonban szerencsére nem lesz mentség. Jól értetted: *szerencsére!* Tavaly ilyenkor ugyanis kórházban feküdtem, operáltak. Újév másnapján megjött szabadságáról az orvosom, akinek egészségemet köszönhetem és így nyilatkozott a szilveszteri tévéműsorról: „Há-át..., de maga nem tehet róla, maga itt volt, magának alibije van."

Sólyom László

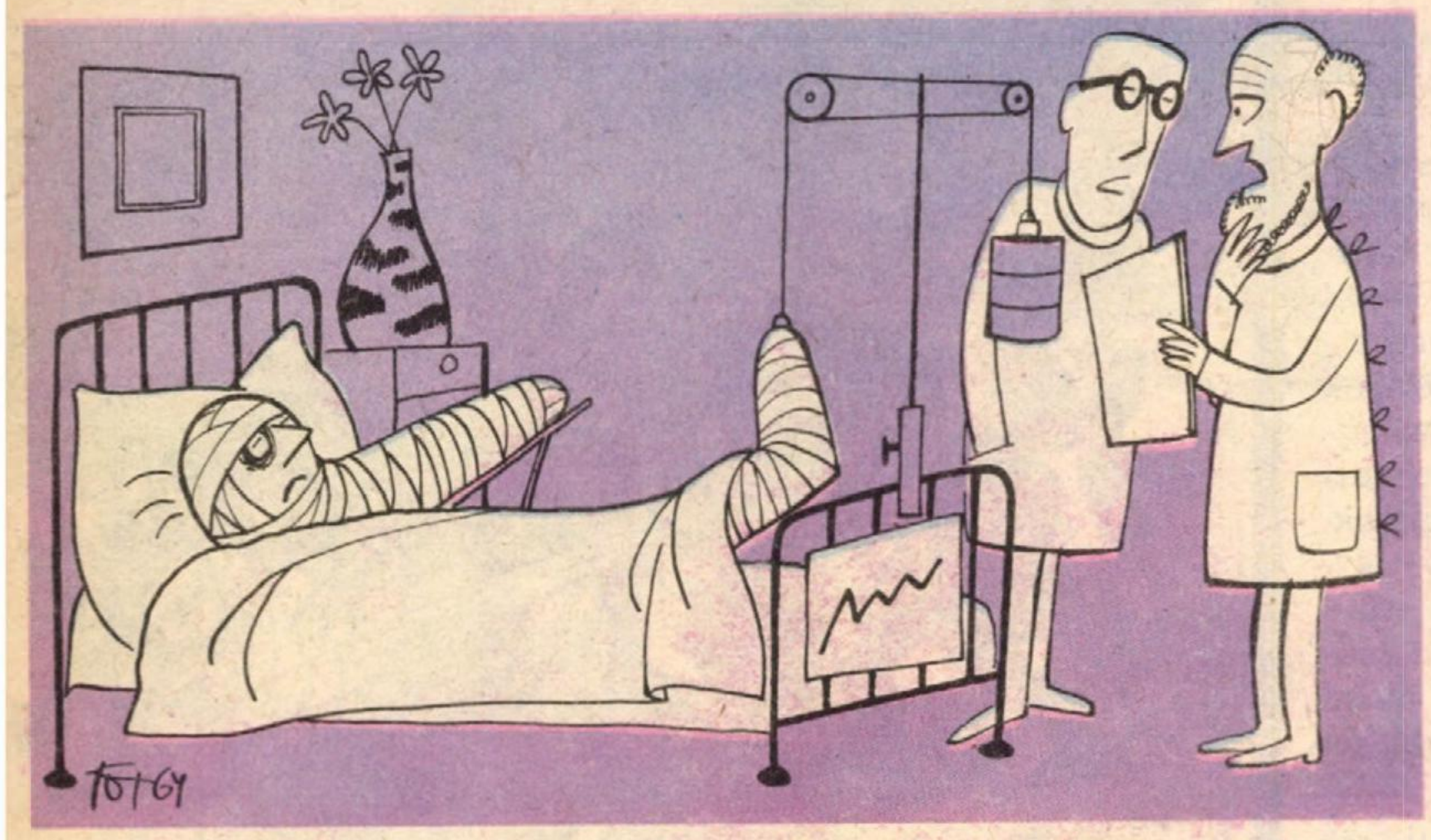

A BALESETI KLINIKÁN

– Gépkocsit vezetett?
– Nem, labdarúgó-mérkőzést.

A LEGPIMASZABB NÉVTELEN LEVÉL

Öregem, most egy olyat mesélek, amilyen sztorit még nem pipáltál életedben — rogyott kávéházi asztalom mellé a székre régi jó ismerősöm, Malek Jenő és láthatóan feldúltan dörzsölgette a homlokát. — Egy olyan névtelen levélről mesélek neked, amelynek írója pimaszságban mennyiségileg és minőségileg is minden rekordot megdöntött. A névtelen levélíró két egész üzemet hozott lehetetlen helyzetbe.

— Tudod, hogy a Lucaszéket Előállító Vállalatnál dolgozom. De talán még nem említettem, hogy ugyanabban az épületben székel egy másik cég is, a Délkerületi Zabelosztó. A két cég művezetője évek óta haragban van egymással. Valami rettenetes haragban! A miénket Ruppertnek hívják, a Zabelosztóét Bringennek. Hogy mivel kezdődött az ellentét, arra már senki nem emlékszik pontosan. Valami olyasmi lehetett, hogy egyiknek is, másiknak is fülébe súgták, hogy a másik valami marhaságot mondott róla és igen pompásan elmérgesedett közöttük a viszony. Mindkét cég összdolgozói ezen szórakoztak. Hol az egyik állt ki az udvarra és ordítozott, hol a másik. Ez ebédidőben történik. Csak arra ügyelnek mindketten, hogy ne egyszerre menjenek ki.

— Szenzációs dolgaik vannak! Ruppert kis termetű, bivalyerős, Bringen langaléta. Ha véletlenül összetalálkoznak, remek ürügyekkel fordítanak hátat egymásnak. Ruppert például vizsgálja a fal minőségét és elégedetlenül csóválja a fejét, hogy nahát, ez a festék milyen könnyen lepereg, Bringen esti sötétségben vizsgálja hirtelen a napot, kezét ellenzőül szeme elé teszi. Remek jelenetek.

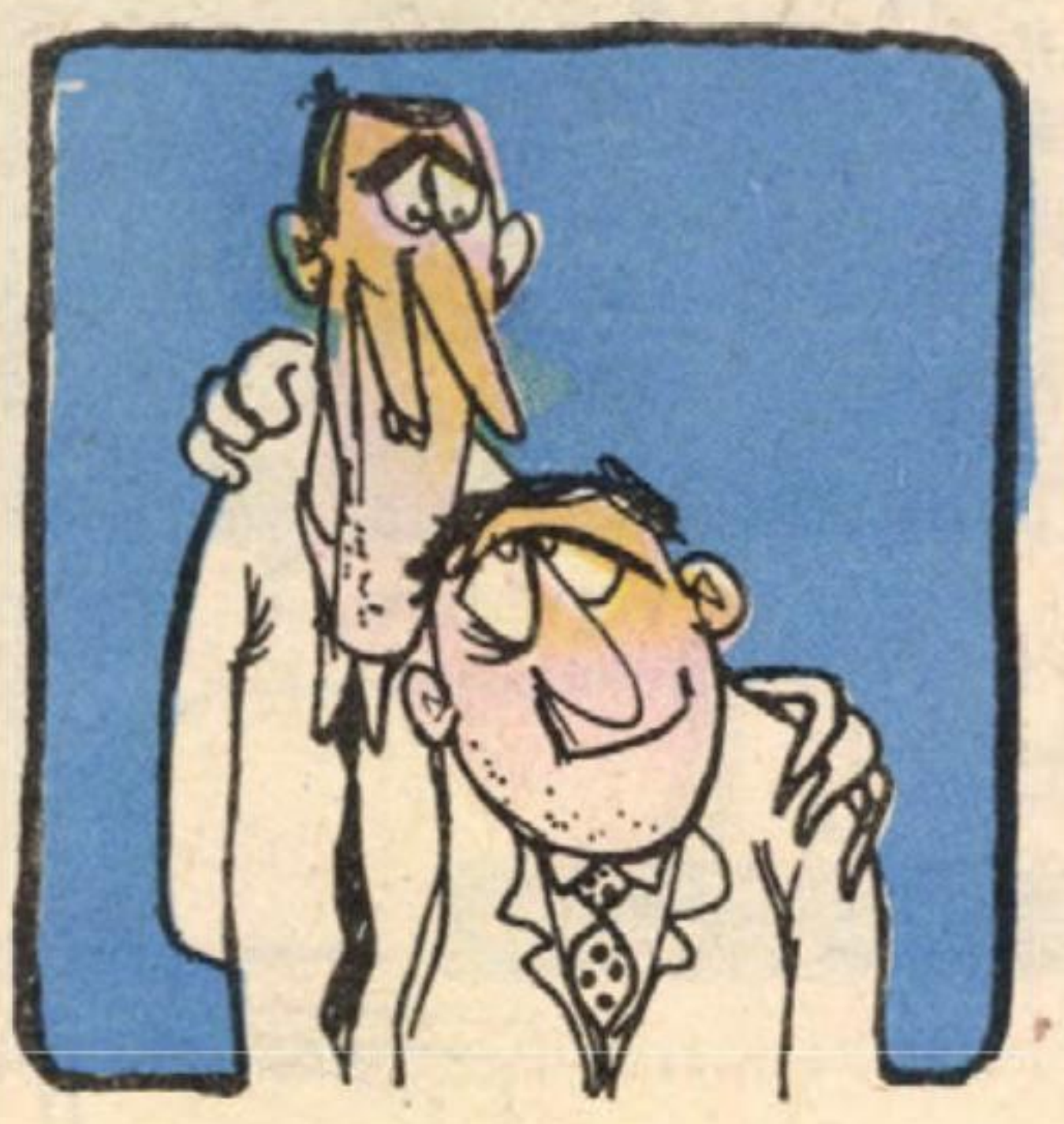

— És aztán amiket üzennek egymásnak. Tegnapelőtt a mi Ruppertünk volt a soros az udvari ordításban. Valamelyikünk a fülébe súgta, hogy Bringen állítása szerint ő egy bűzös tojás! Erre elkezdett ordítani: ha ő egy bűzös tojás, akkor Bringen egy békafenék. Vagy amikor a Bringen volt a soros, ebédidőben neki mondták, hogy Ruppert szerint a bolondok házában a helye, mire ő bikahangon felordított, hogy Ruppert egy tyúktolvaj, akinek viszont a börtönben lenne a helye.

— No de pajtás — szóltam közbe —, nem értem, hogy mi a problémád. Ilyesmi máshol is előfordul.

— Várj csak, várj csak — hördült fel Malek —, most jön a lényeg. — Valaki mindkettőjüknek levelet írt. Persze névtelenül. Illetve aláhamisított névvel. Ruppertnak azt írta: „Kedves Ruppert kartárs. Úgy érzem, méltatlan dolog két intelligens emberhez, hogy mások provokációjának felülve, haragot tartsanak. Boldog lennék, ha ismét barátomnak tekinthetnélek." A gazember aláhamisította Bringen nevét. Bringennek ugyanilyen levelet küldött Ruppert aláírással. És ezek bedőltek neki. Mikor először összetalálkoztak, bizonytalanul nyújtották egymás felé kezüket, de aztán összeölelkeztek, összecsókolóztak. Azóta karonfogva járnak. Ismét testi-lelki jó barátok. És nincs egy jellemes ember, aki meg merné nekik mondani az igazságot. Egy pimasz levélíró így tudta elvenni két üzem kollektívájának a mindennapos szórakozását.

Ordas Nándor

ROBINSON 1971-BEN

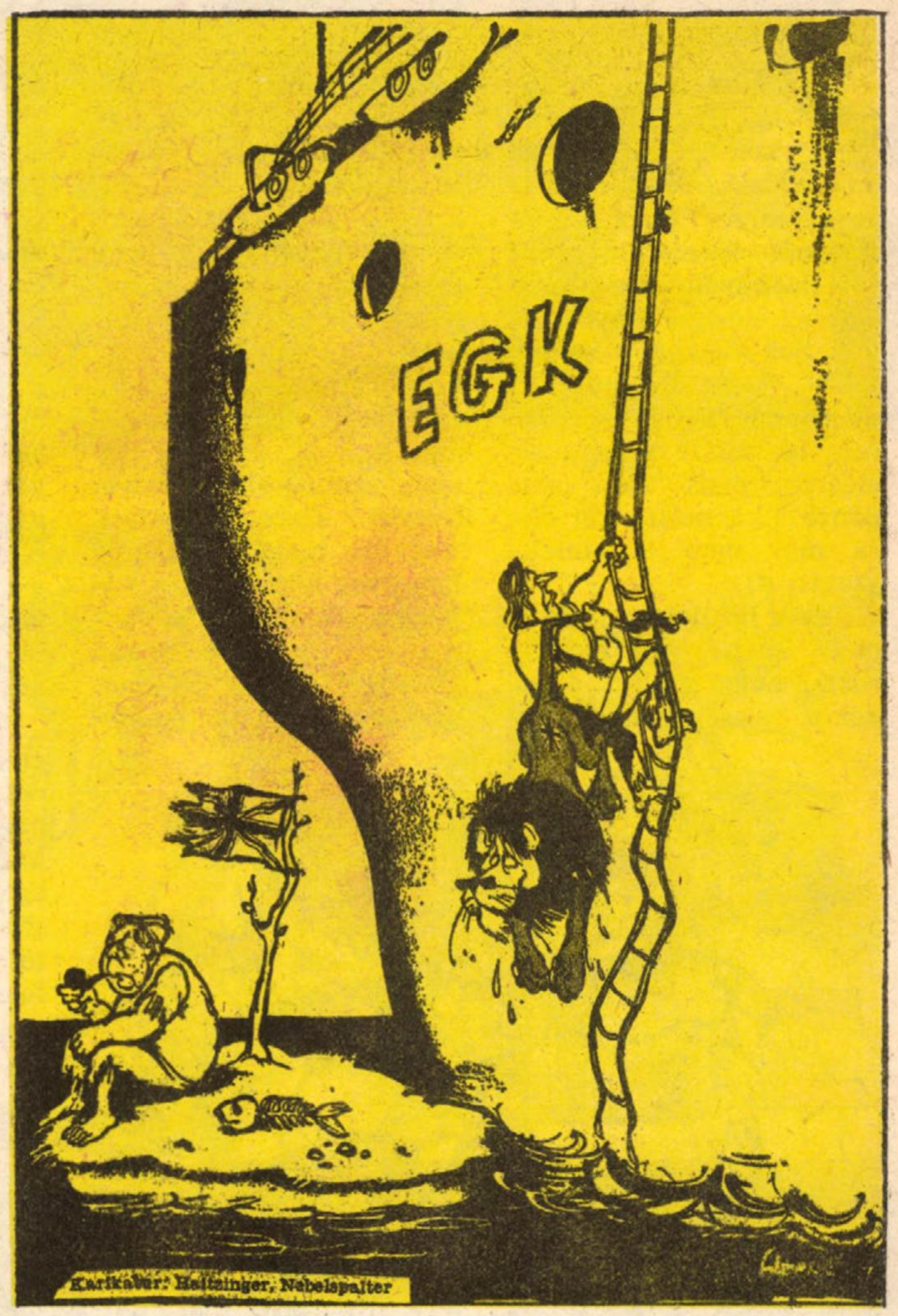

Wilson – és Anglia belépése az EGK-ba
(„Die Furche", Bécs)

ERŐPRÓBA

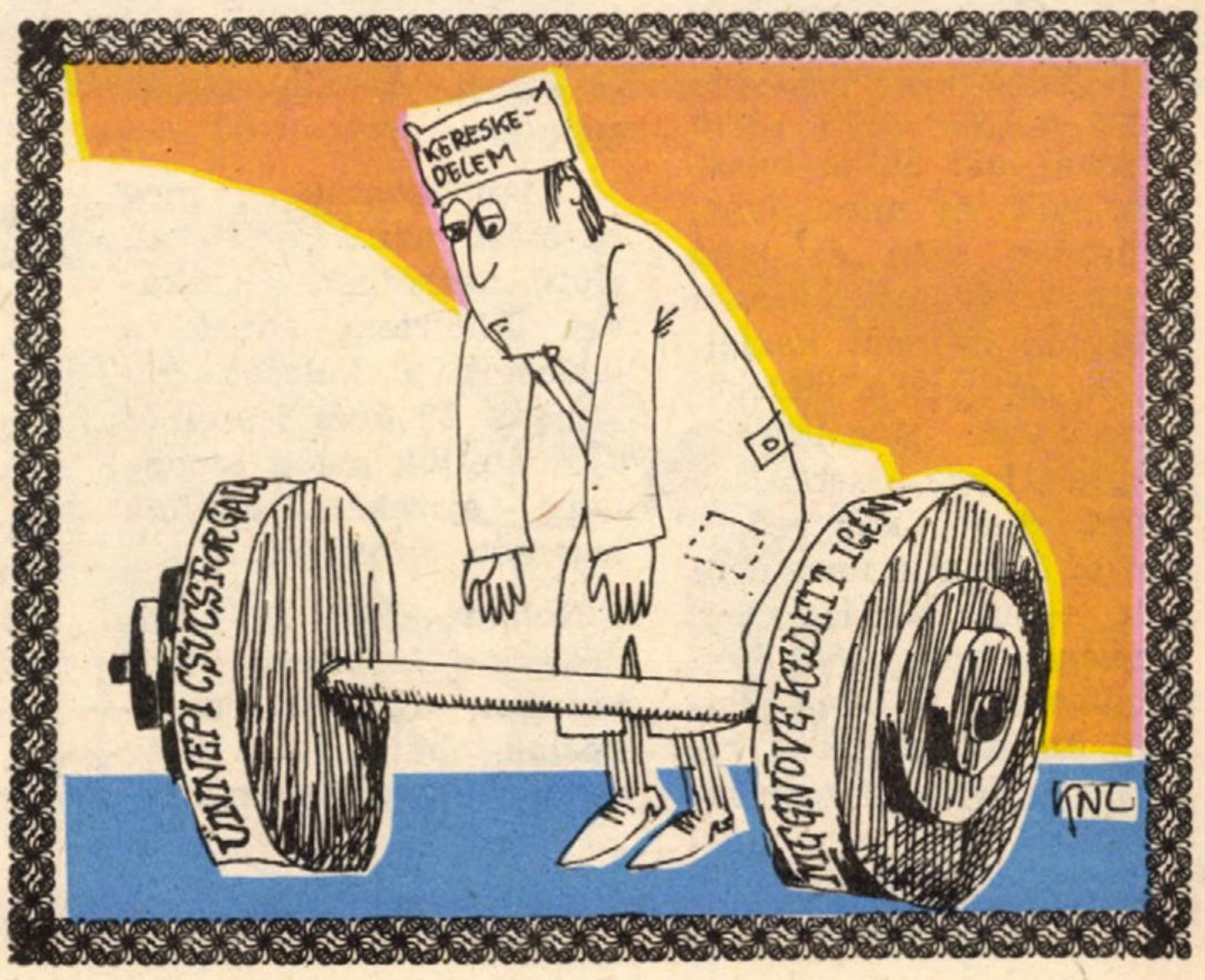

SZÓRAKOZOTTSÁG

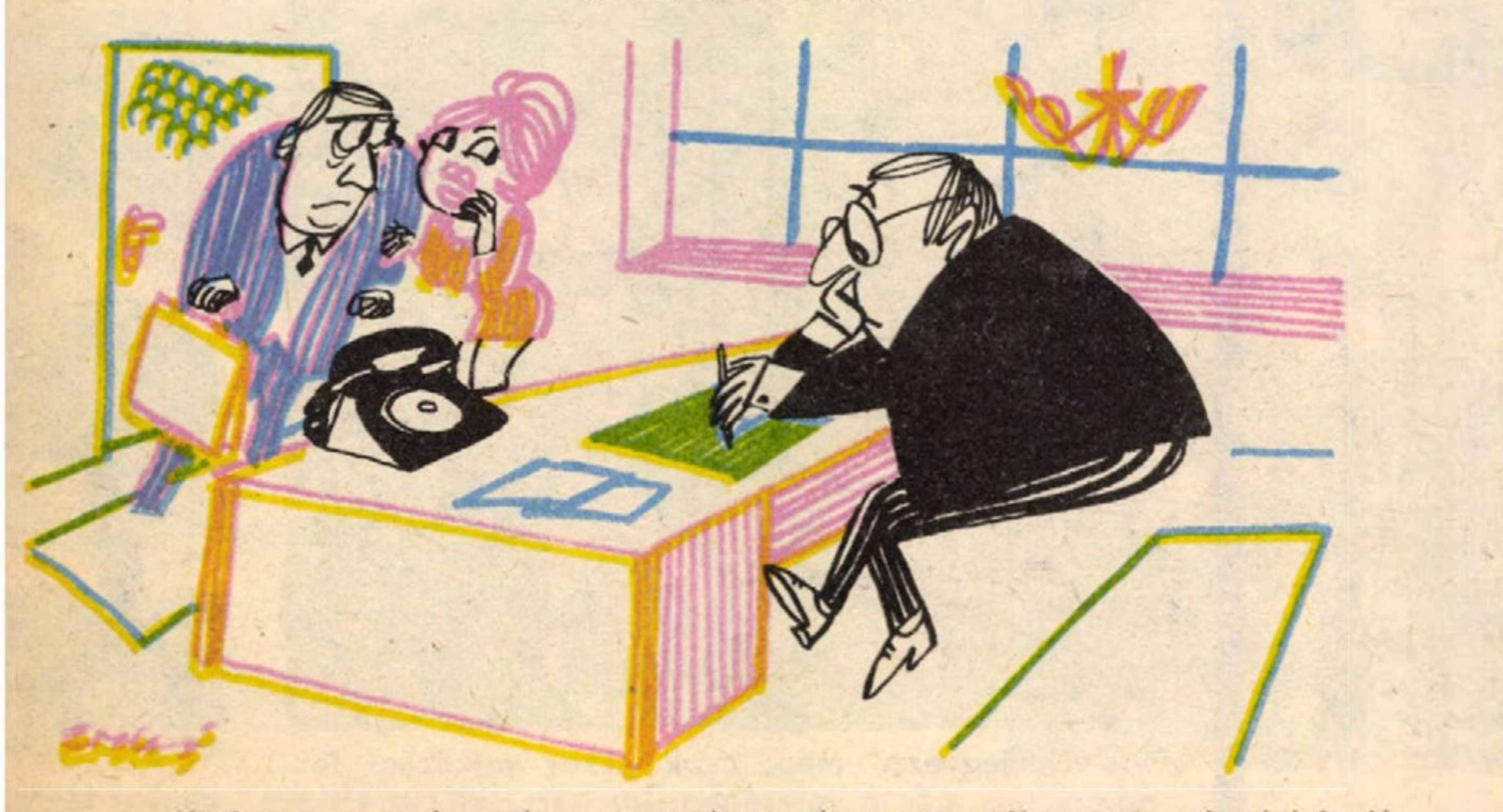

– Kiváncsi vagyok, mikor veszi észre, hogy a széket már rég kihúzták alóla?!

TÉL BUDÁN

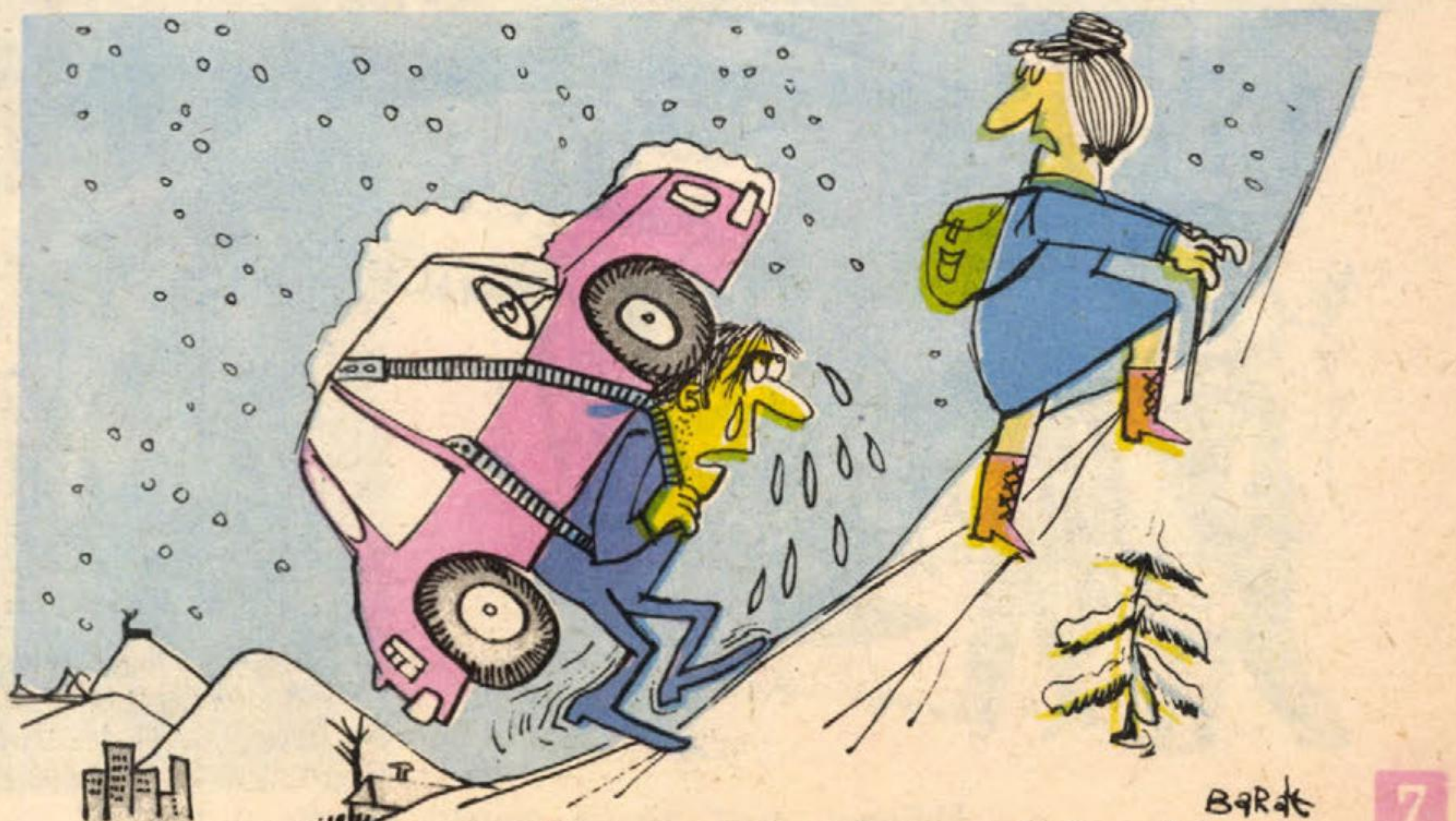

– Igazán hálás lehetsz, Jóska, hogy hevedert szereltettem fel a kocsinkra . . .

AJÁNDÉKOZZ MÚLTAT

Az ötlet tavaly ilyenkor született, amikor Noha Lajos már hetek óta töprengett azon, mivel ajándékozza meg hőn szeretett hitvesét, aki tizennyolc éve járja vele az élet göröngyös útjait. Sok ragyogó ajándék jutott eszébe, például egy nercbunda is, de ezt három ok miatt vetette el: először, mert nem volt pénze... a másik két okra már nem is emlékszem.

Ekkor született meg a nagy ötlet. Noha elhatározta, hogy múltat ajándékoz feleségének. Napokon át idézte fel közös múltjuk poros emléktárából a legszebb közös emléküket, és meg is találta.

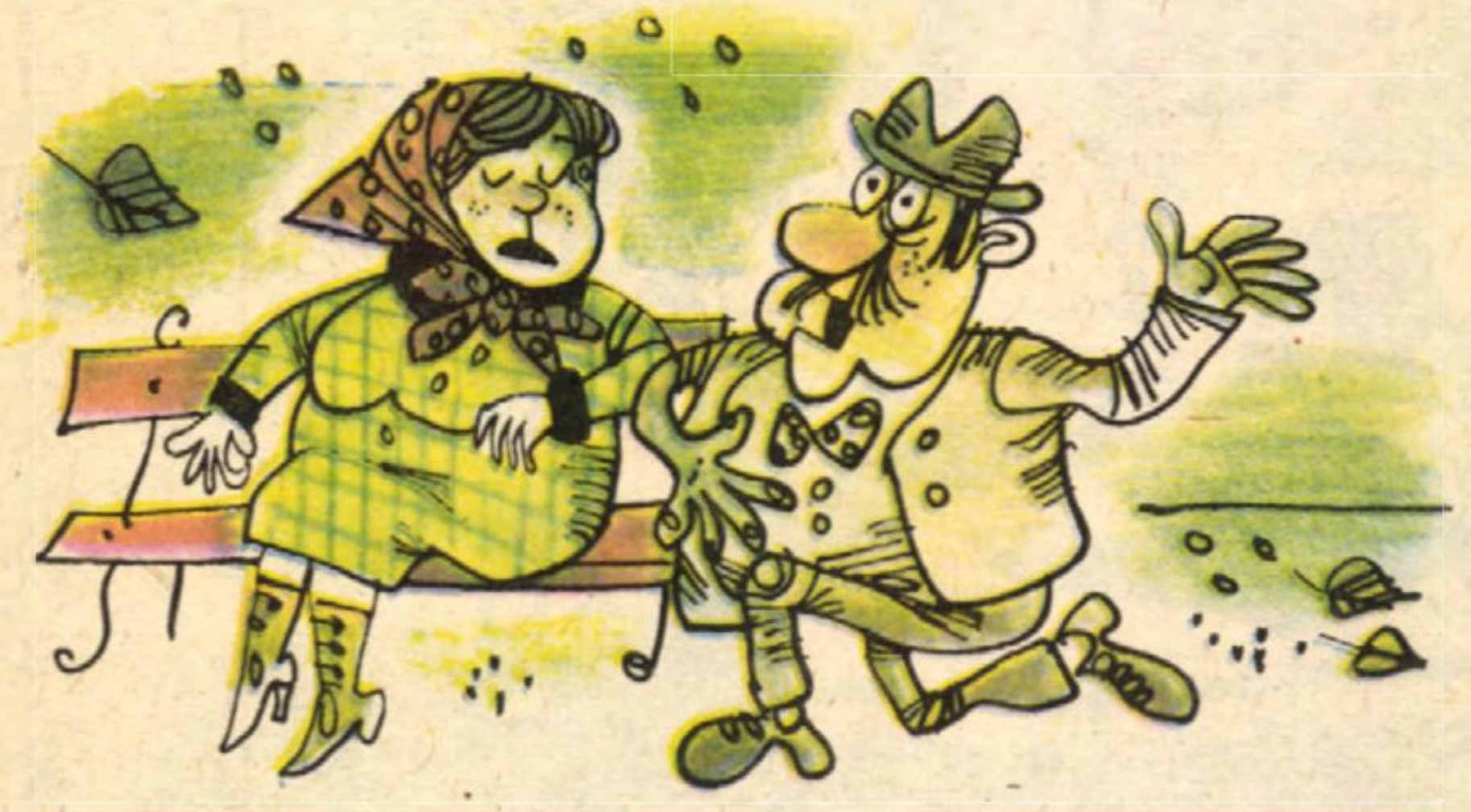

Tizennyolc évvel ezelőtt történt egy zimankós decemberi délutánon. Noha Lajos a gyár előtt várta Piroskát, aki akkor húszéves volt, és mint ilyen, virágzóan szép és mód felett kívánatos. Piroska boldogan röppent karjaiba, és ott, azon melegében olyan csókolózásba kezdtek, hogy kisebb forgalmi dugó keletkezett, ami az idő tájt még nem volt olyan mindennapos esemény. Ezután a közeli Népligetben sétáltak. Puhán hullott rájuk a hó, közben Noha verseket szavalt, Piroska könnyes szemmel hallgatta és úgy érezte: a világ végéig tudná követni ezt a csodálatos fiút. Észre sem vették, hogy hideg van, mert fűtötte őket a szerelem. Aztán Noha előrukkolt: elmondta, hogy egy barátja vidékre utazott, és itthagyta neki lakásának kulcsát. Piroska egy ideig szabódott, de mivel nagyon szerette Lajost, megadta magát sorsának. Egy üveg könnyű bort vásároltak, majd Piroska piros arccal, de boldogan követte Lajosát a sötét bérház harmadik emeletére. Reggelre már tudták, hogy őket az isten is egymásnak teremtette, s a kölcsönkért lakásból egyenesen az anyakönyvvezetőhöz siettek...

Noháné a tavalyi karácsonyfa alatt egy cédulát talált:

„Ajándékozzuk meg egymást azzal a 18 év előtti decemberi éjszakával. Elkértem annak a lakásnak a kulcsát. Ma éjjel te 20 éves leszel és újra átéljük azt a csodálatos éjszakát, életünk legszebb élményét..."

Noháné örült az ajándéknak. Karácsony délutánján ugyanott találkoztak, ahol azon a 18 év előtti boldog napon. Sétáltak a hóesésben, s ámbátor Nohánénak fázott a lába, érdeklődéssel hallgatta férjét, aki ismét szavalt. Igaz, hogy szerelmes verset már keveset tudott, ezért néhány hazafias költeményt zengett el, közben csókolóztak, majd Noha — épp úgy, mint akkor — félve adta elő tervét barátja lakásával kapcsolatban. Noha vigyázott, hogy minden úgy történjék, mint azon a napon. Megálltak a ház kapujában, és Noha szóról szóra elismételte akkori szavait:

— Kedves Piroska! Én szeretem, és maga is szeret. El kell határoznia magát. Én nem kalandot, hanem társat keresek az egész életre. Ha most feljön velem, én magát ettől a pillanattól kezdve feleségemnek tekintem.

Az asszony is a régi szavakat ismételte:

— És biztos, hogy soha nem fog elhagyni?

— Esküszöm, Piroska! — felelt Noha és épp olyan izgatott volt, mint azon a 18 évvel ezelőtti mámoros estén. — Nos, jön? — kérdezte sürgetően.

És ekkor valami furcsa dolog történt. Noháné nem a régi szöveget mondta:

— Nem megyek! Lelki szemeim előtt megjelent a jövő, amit maga szánt nekem. Ez az élet unalmas lesz és szürke. Maga épp olyan egyhangú fráter lesz, mint a többi férj, és majd azzal akarja kiszúrni a szemem, hogy a múltunk szép emlékeit hánytorgatja. Ezért, azt hiszem, jobb, ha én most elmegyek — mondta Noháné, és otthagyta férjét a néptelen utcán.

Ősz Ferenc

DIPLOMÁCIAI ÚT

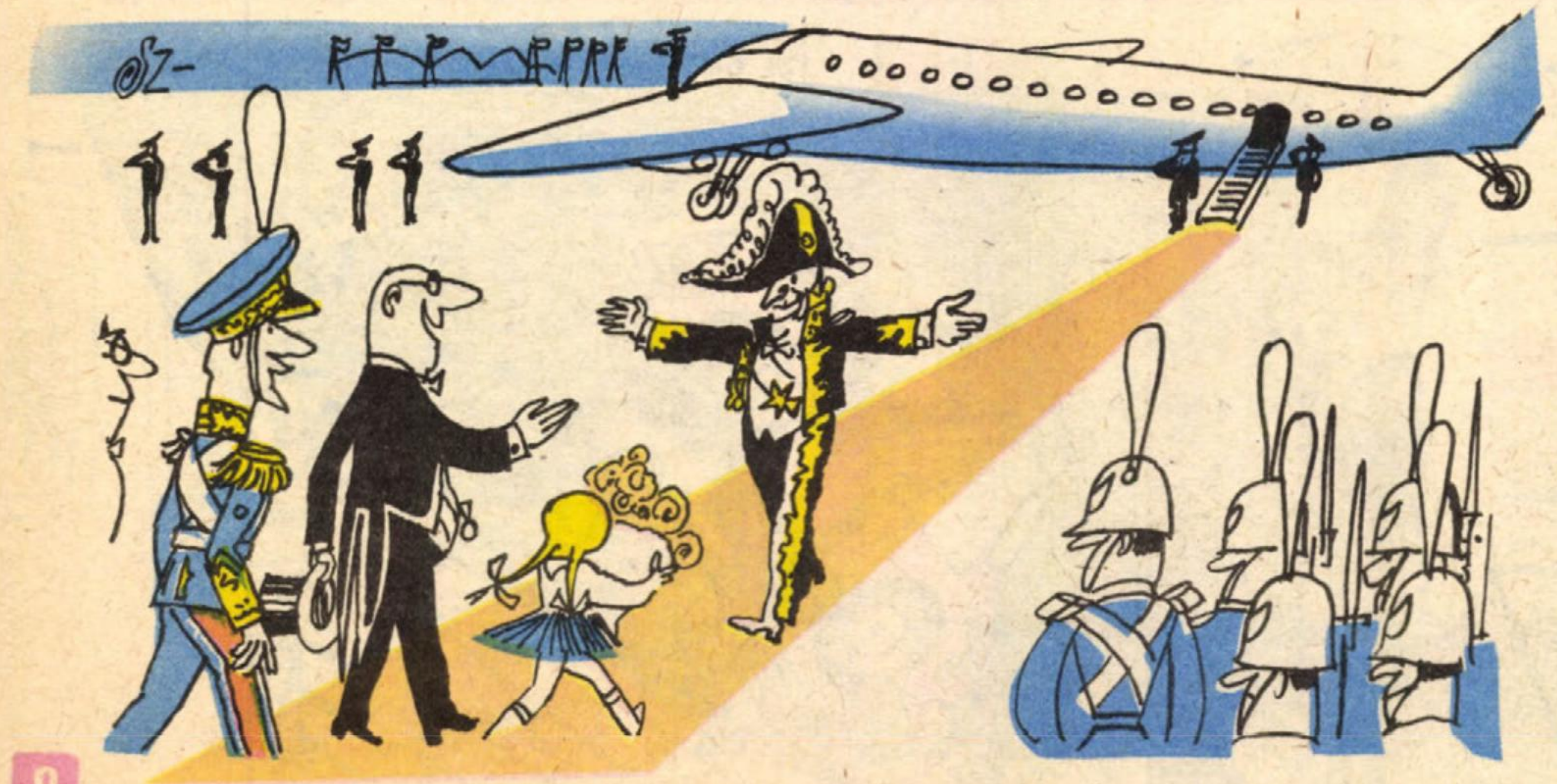

– Eljöttem, mert folyton mással beszélt a telefon!

Endrődi István:

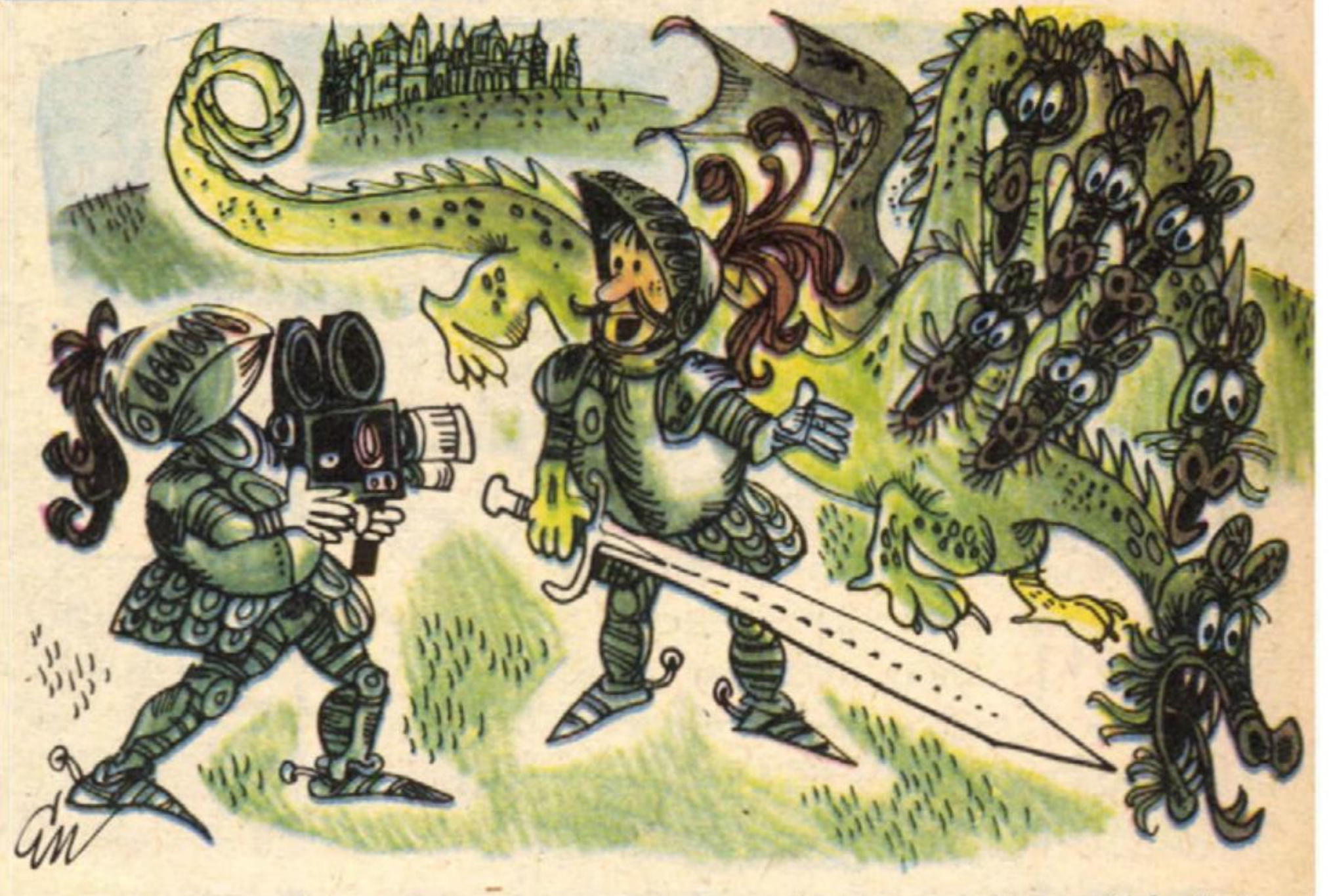

– Legyen dokumentum, nem szeretném, ha utólag több fejet követelnének tőlem!...

Sajdik Ferenc:

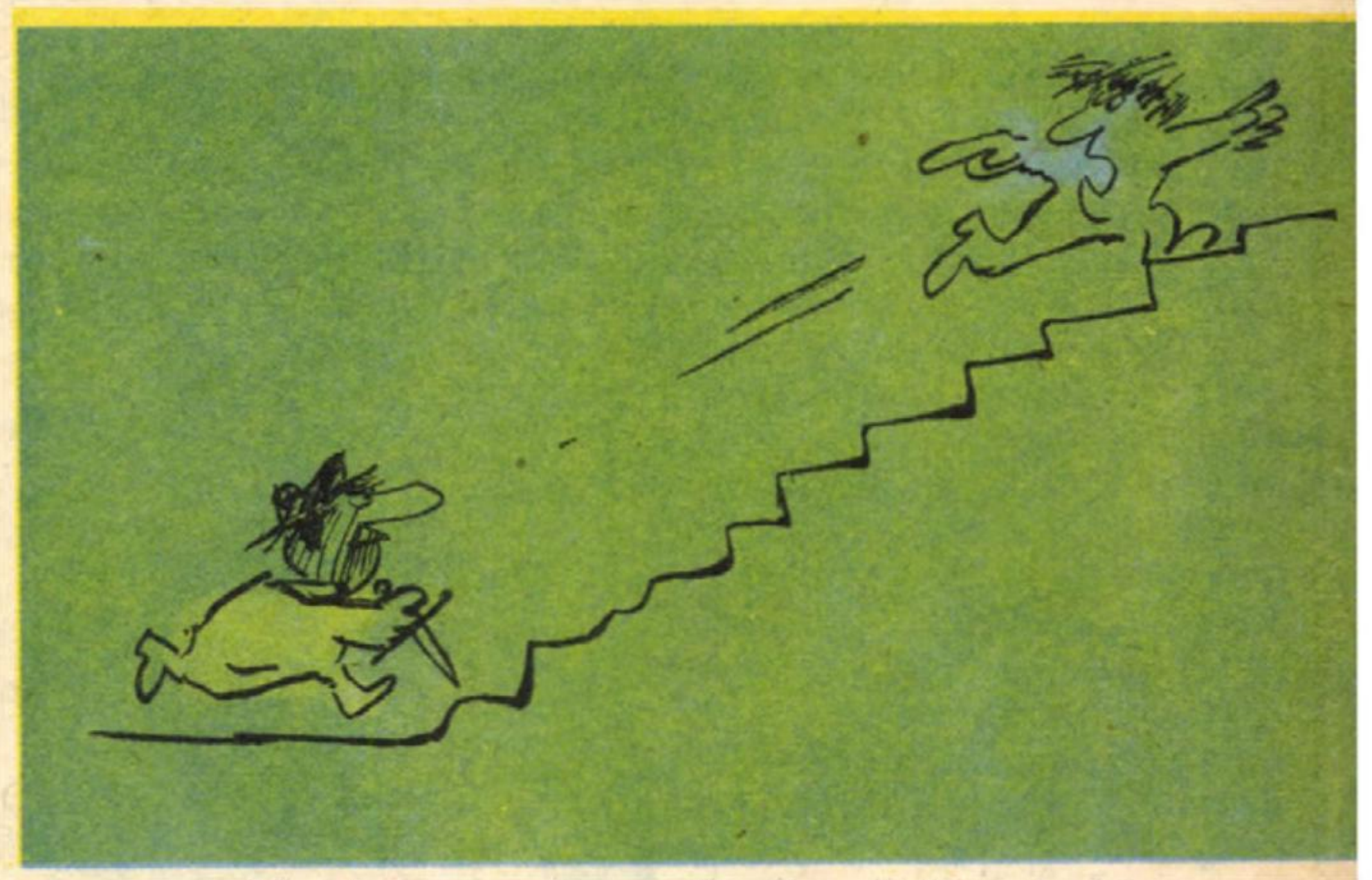

– Vigyázzon, a harmadik lépcső kicsorbult!

Brenner György:

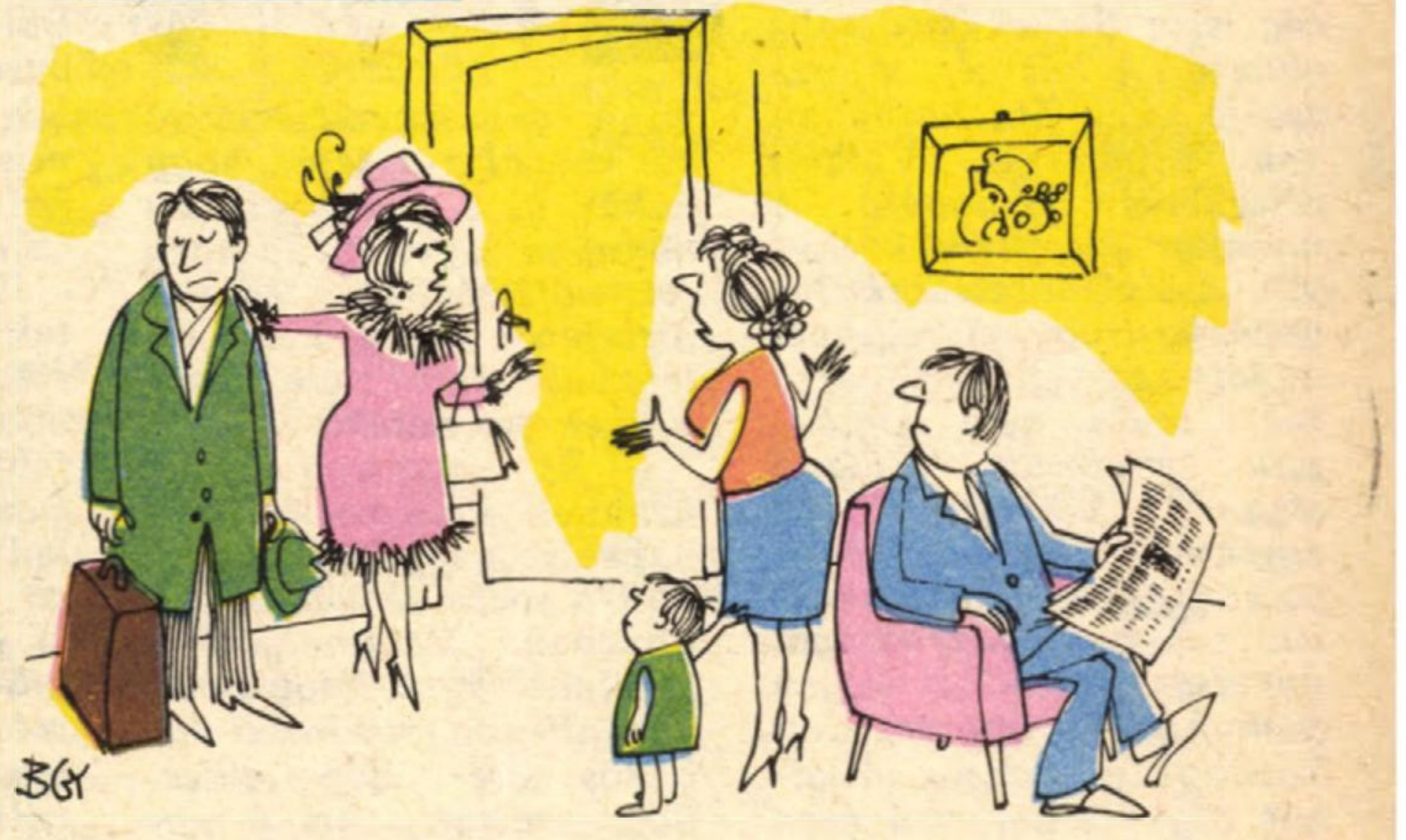

– Hosszas gondolkodás után úgy döntöttem, édesem, hogy visszaadom a férjedet.

Dallos Jenő:

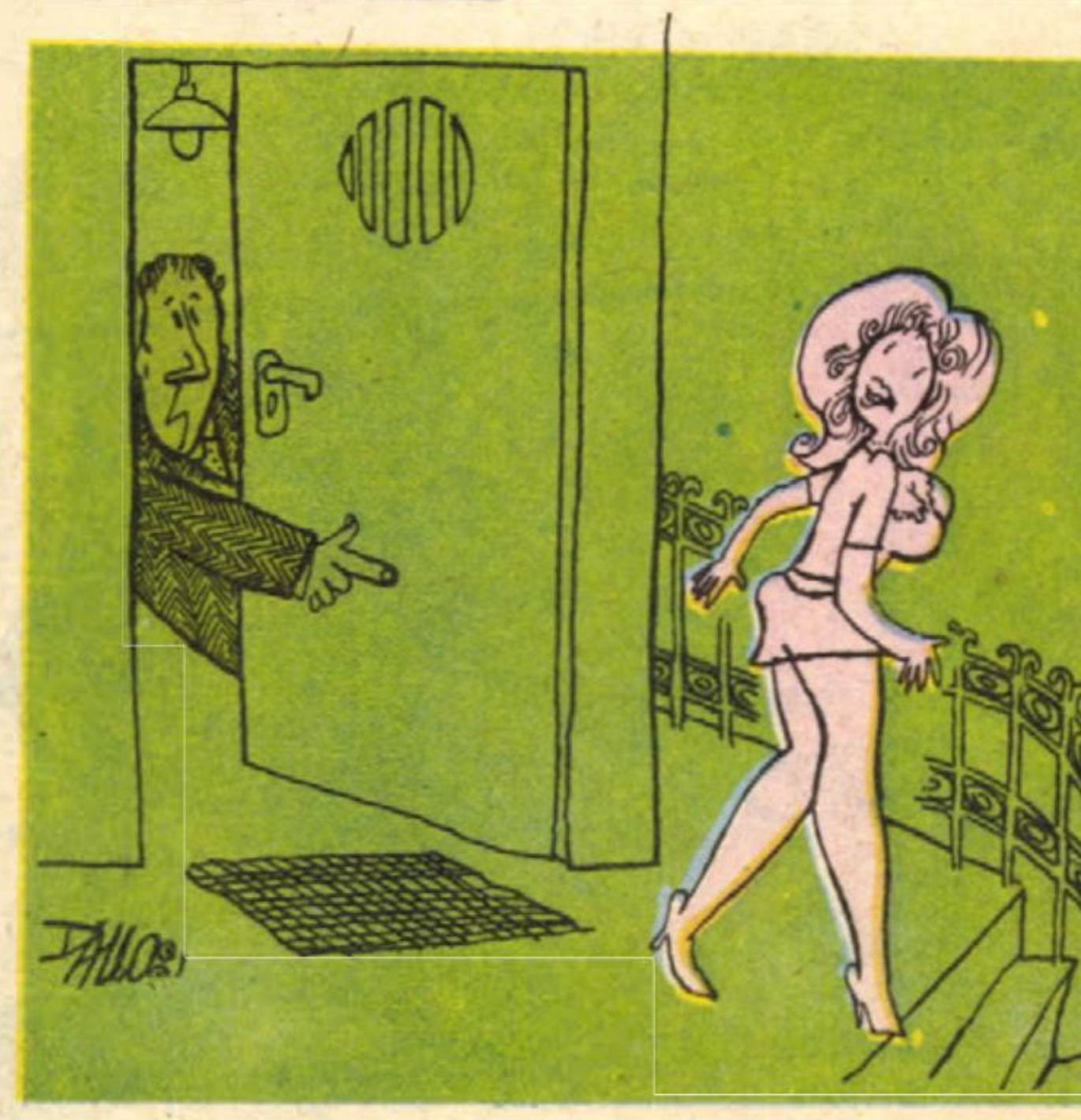

– És jegyezze meg, csak akkor vetkőzhet le nálam, ha már a feleségem...

Barát Jó sef:

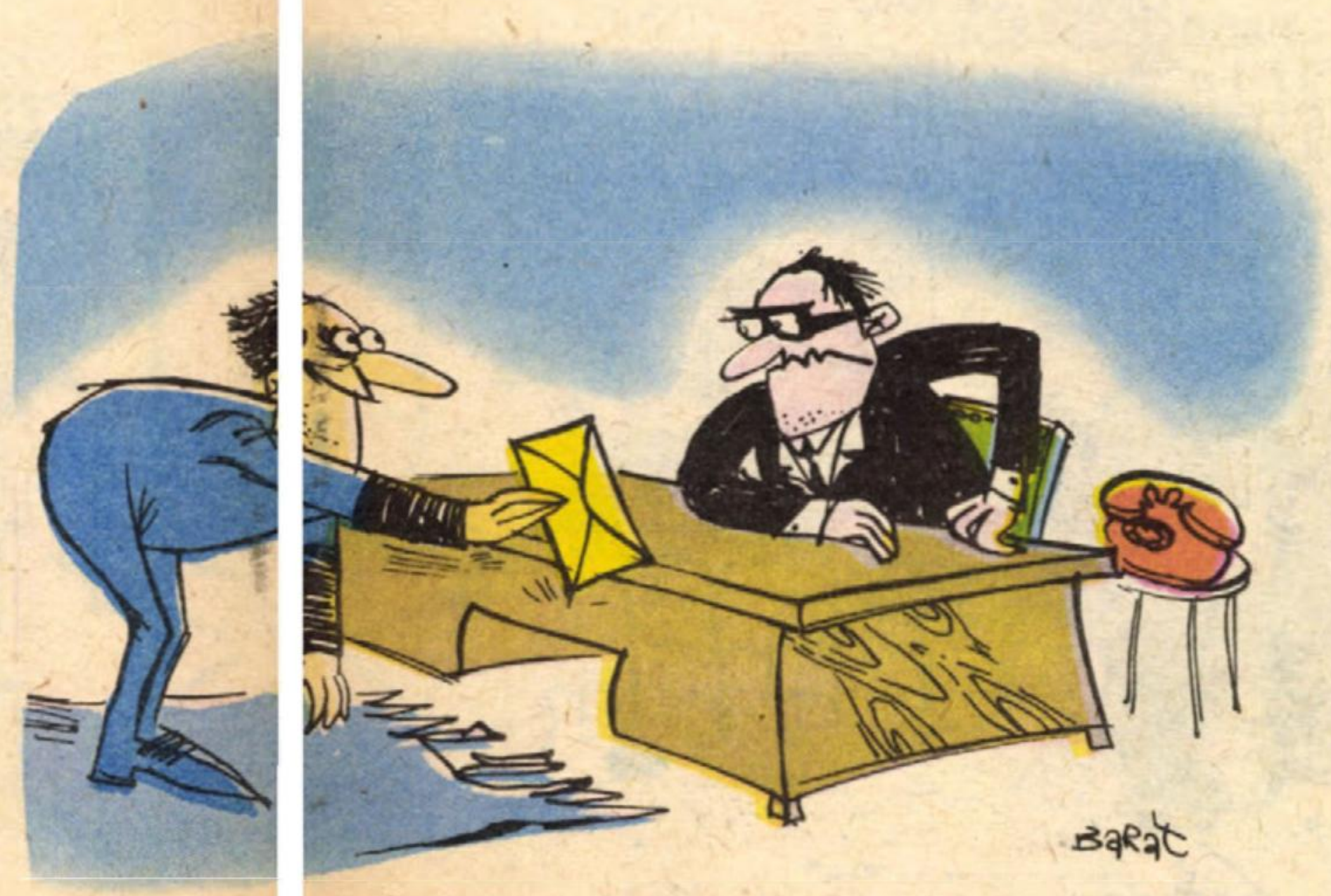

Ha va aki a névtelen levelét személyesen adja át.

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mi az abszolút korrektség?

Takács Imre:

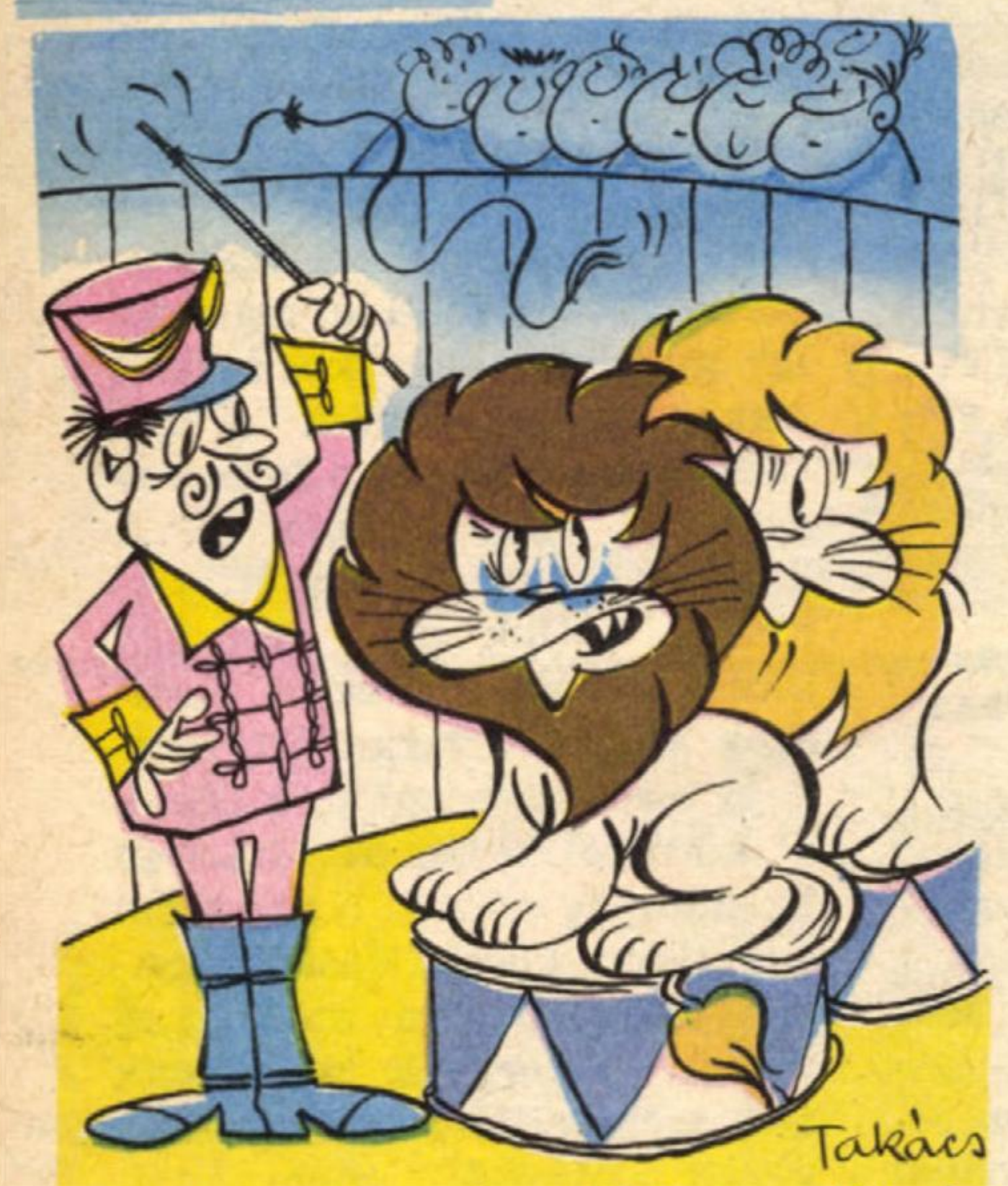

– Nem járatom le a közönség előtt. Az öltözőben fogom megenni!

Lehoczky István:

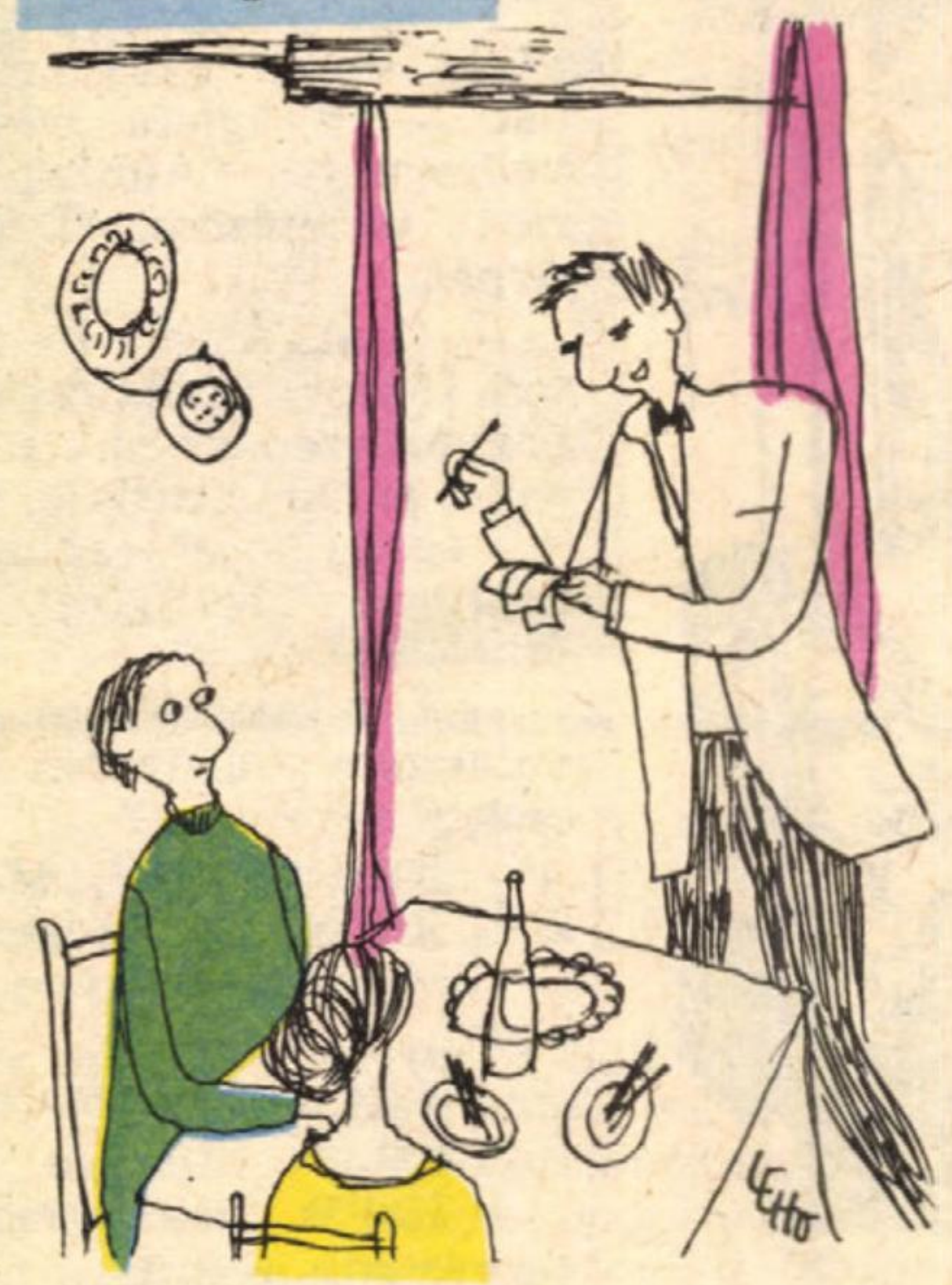

– Csak a kezemet tessék figyelni!...

Erdei Sándor:

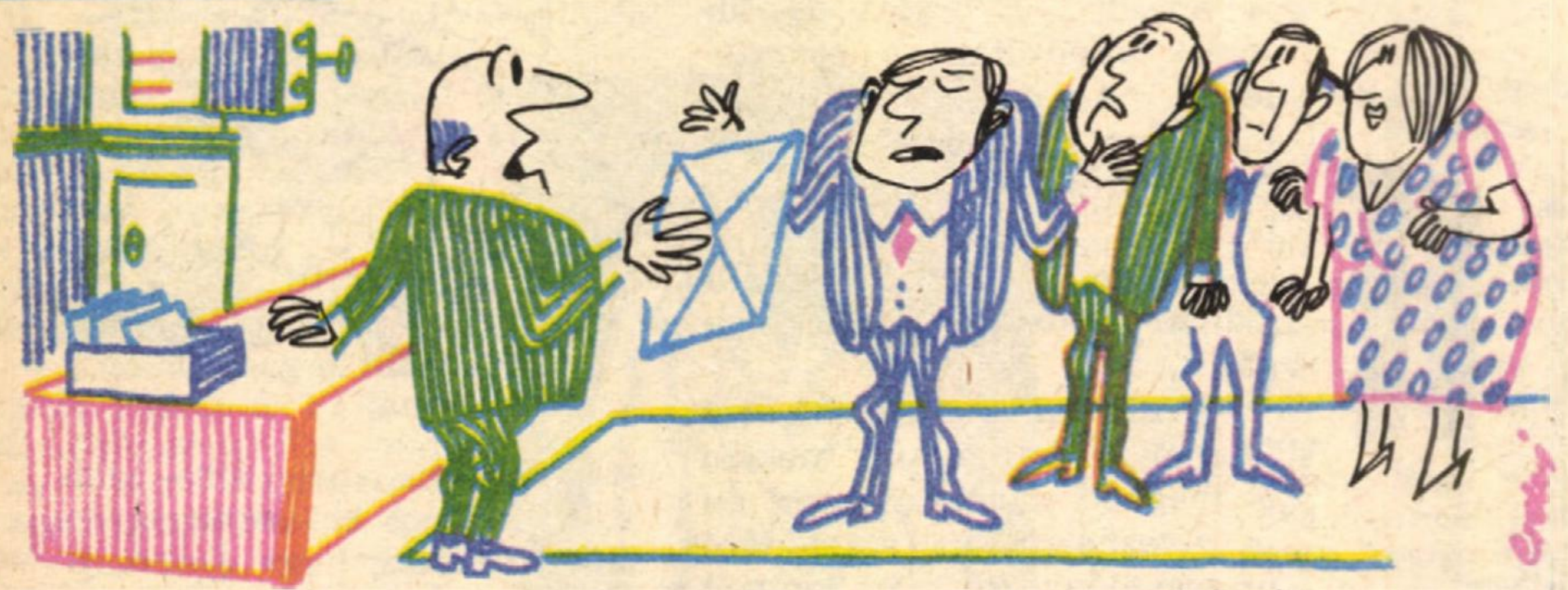

– Bocsánat, nem fogadhatom el, a Kovács jobban megérdemli.

Várnai György:

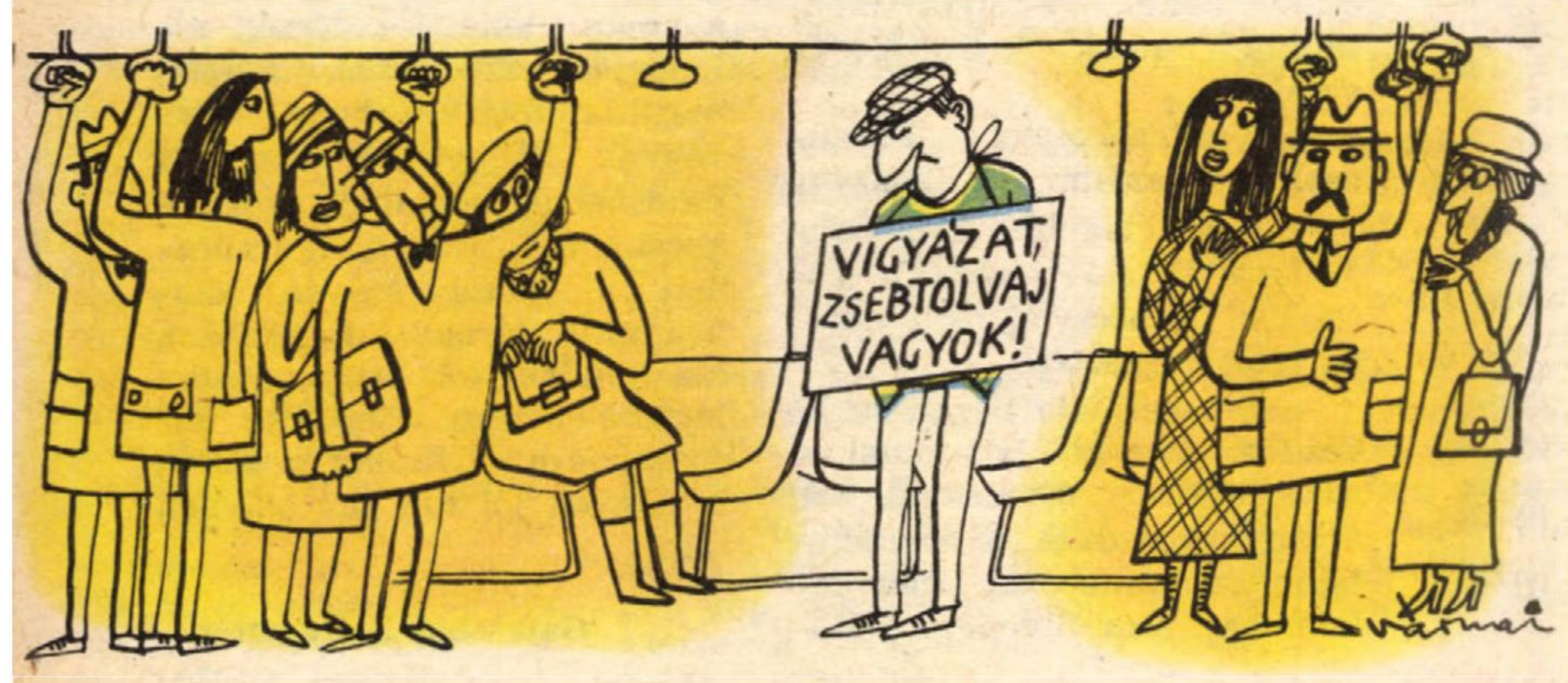

VIGYÁZAT, ZSEBTOLVAJ VAGYOK!

Szűr-Szabó József:

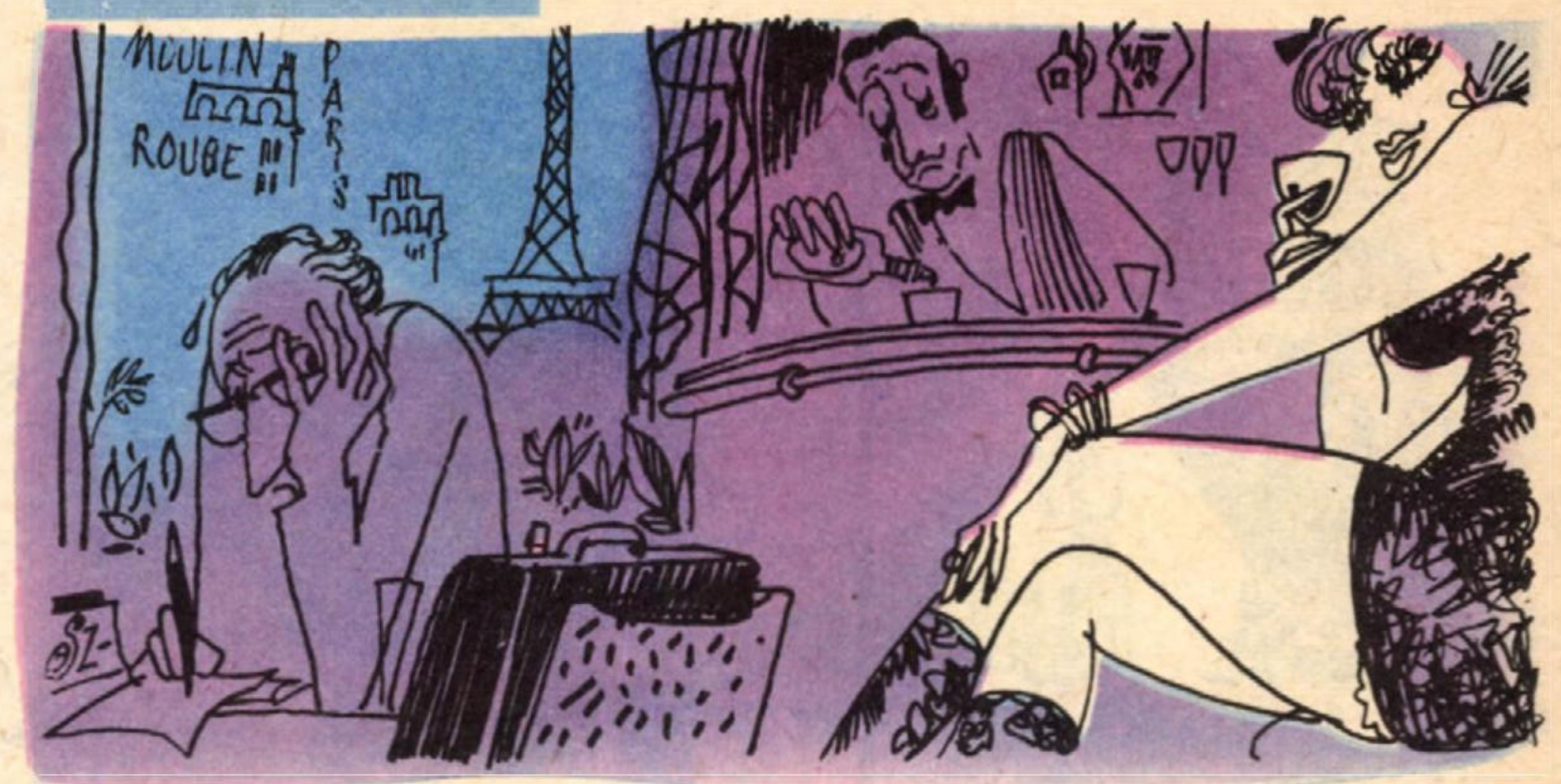

– Nem, nem, nem pocsékoljuk az ország valutáját!

Hegedűs István:

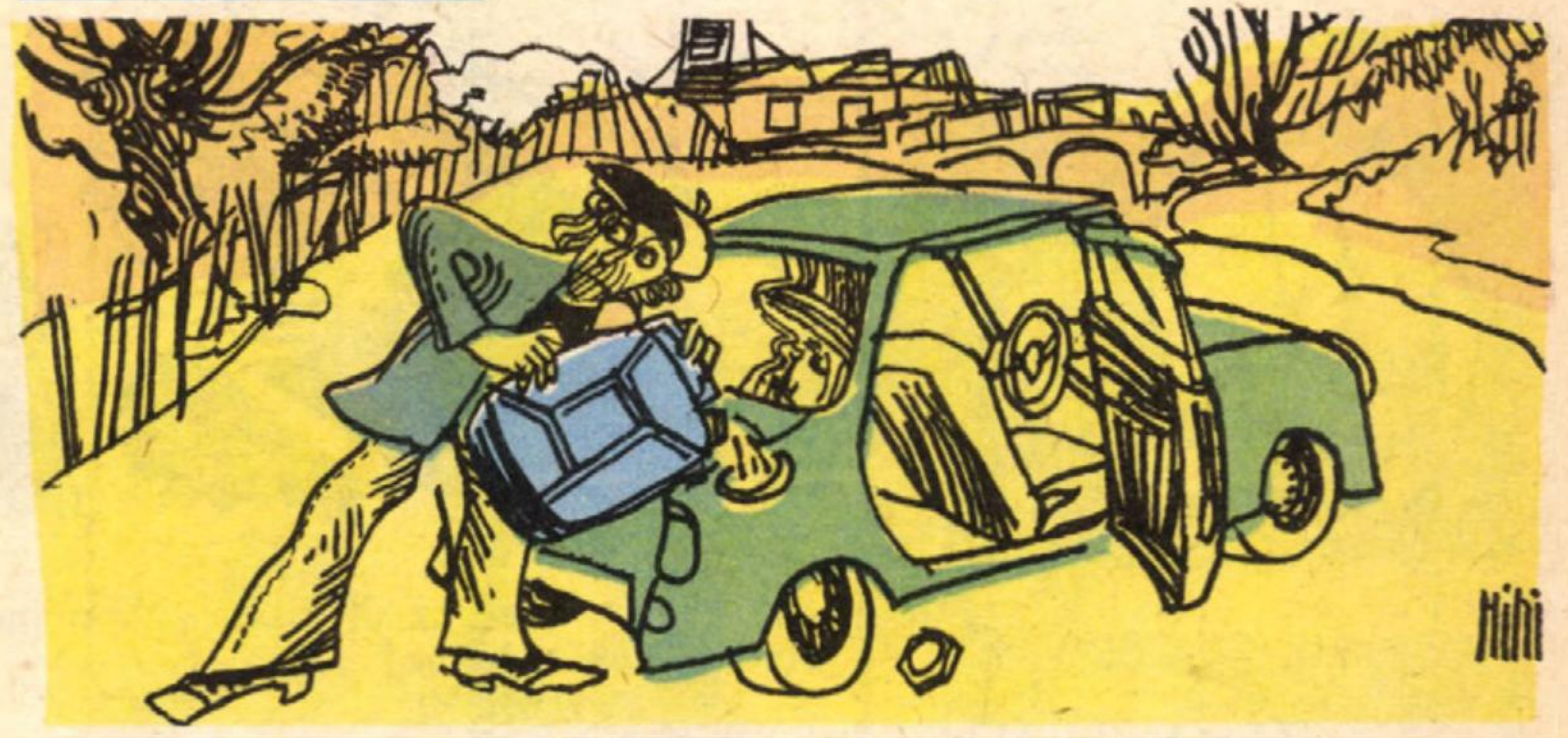

Ha a jogtalan kocsihasználó útja végén pótolja a benzint.

Fülöp György:

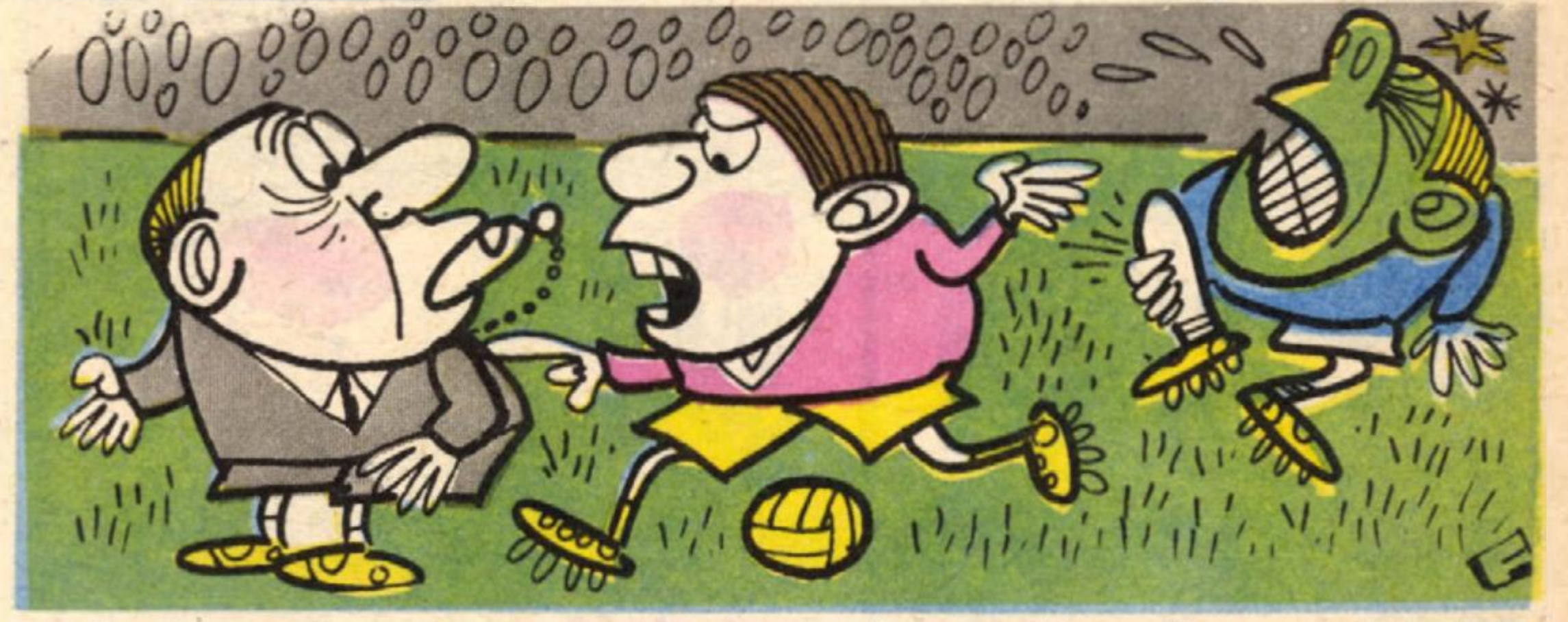

– De igenis, belerúgtam és követelem, hogy ítéljen ellenem büntetőt!

Balázs-Piri Balázs:

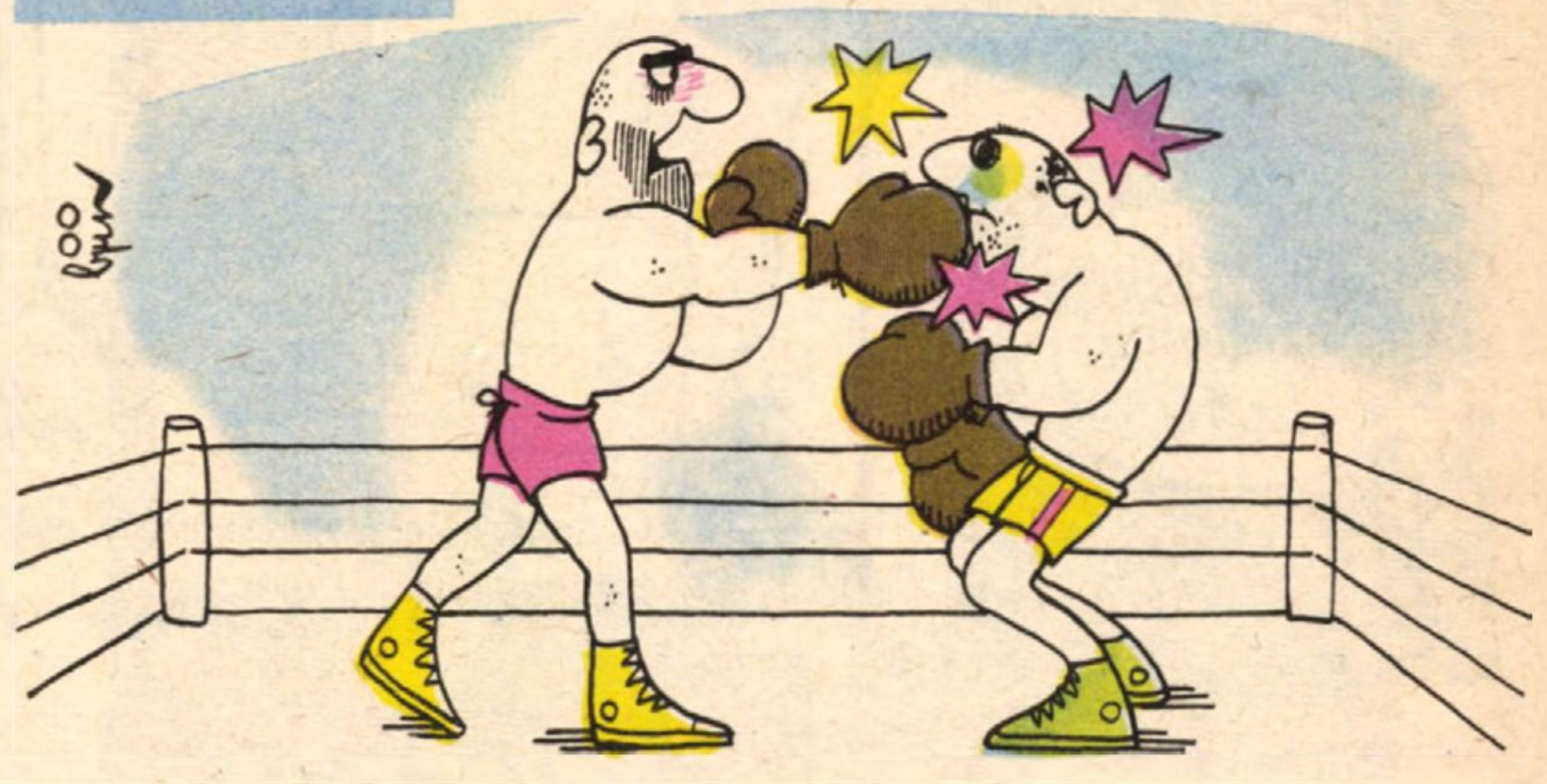

– Bocsánat, nem ütök túl nagyokat?...

Mészáros András:

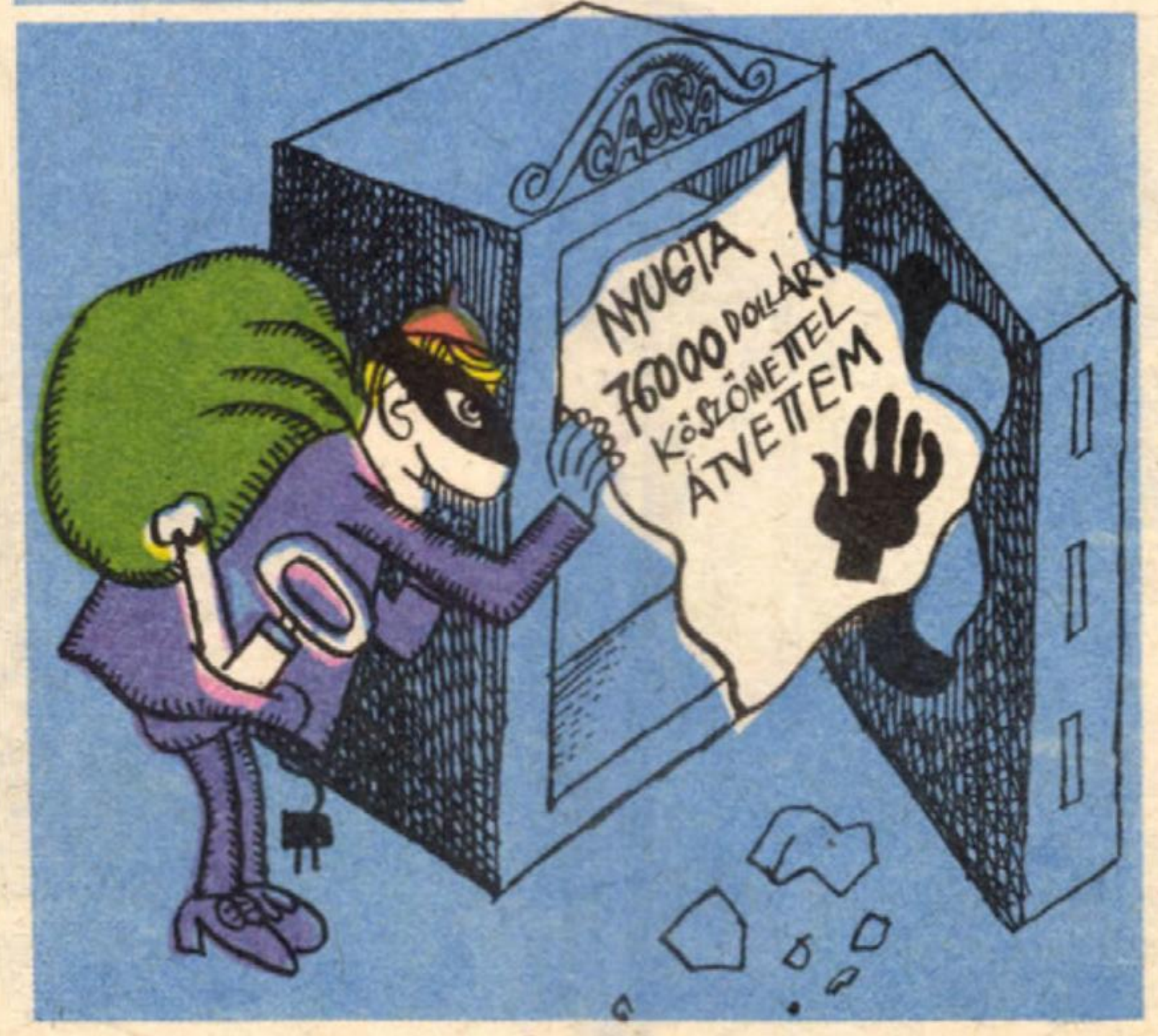

Vasvári Anna:

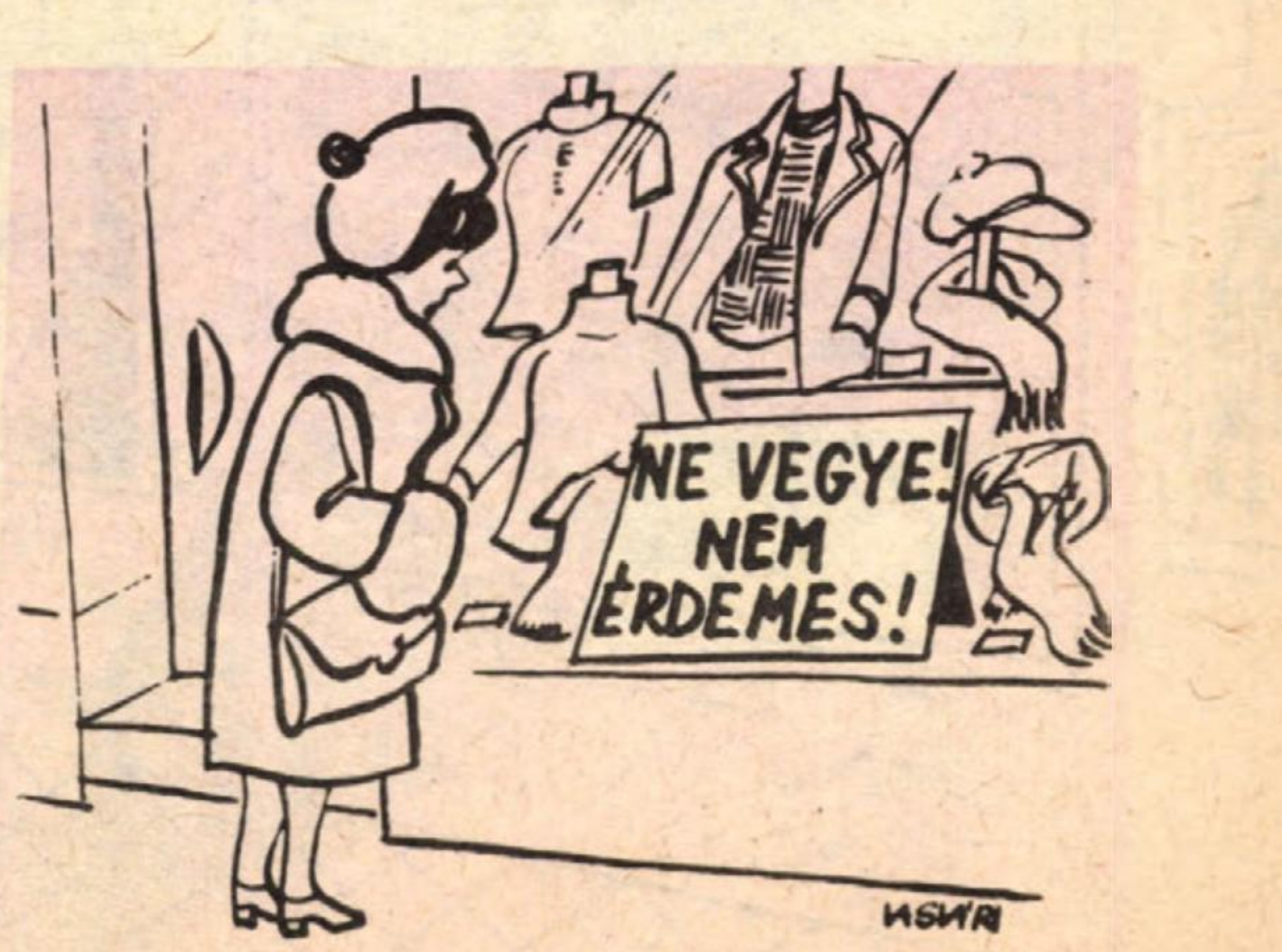

NE VEGYE! NEM ÉRDEMES!

NE TÖRJE A FEJÉT!

Nyilatkozatot kértünk az egyik bútoráruházunkban: a bemutatott fotel vajon miért kerül 15 000 forintba?

Azért, mert:

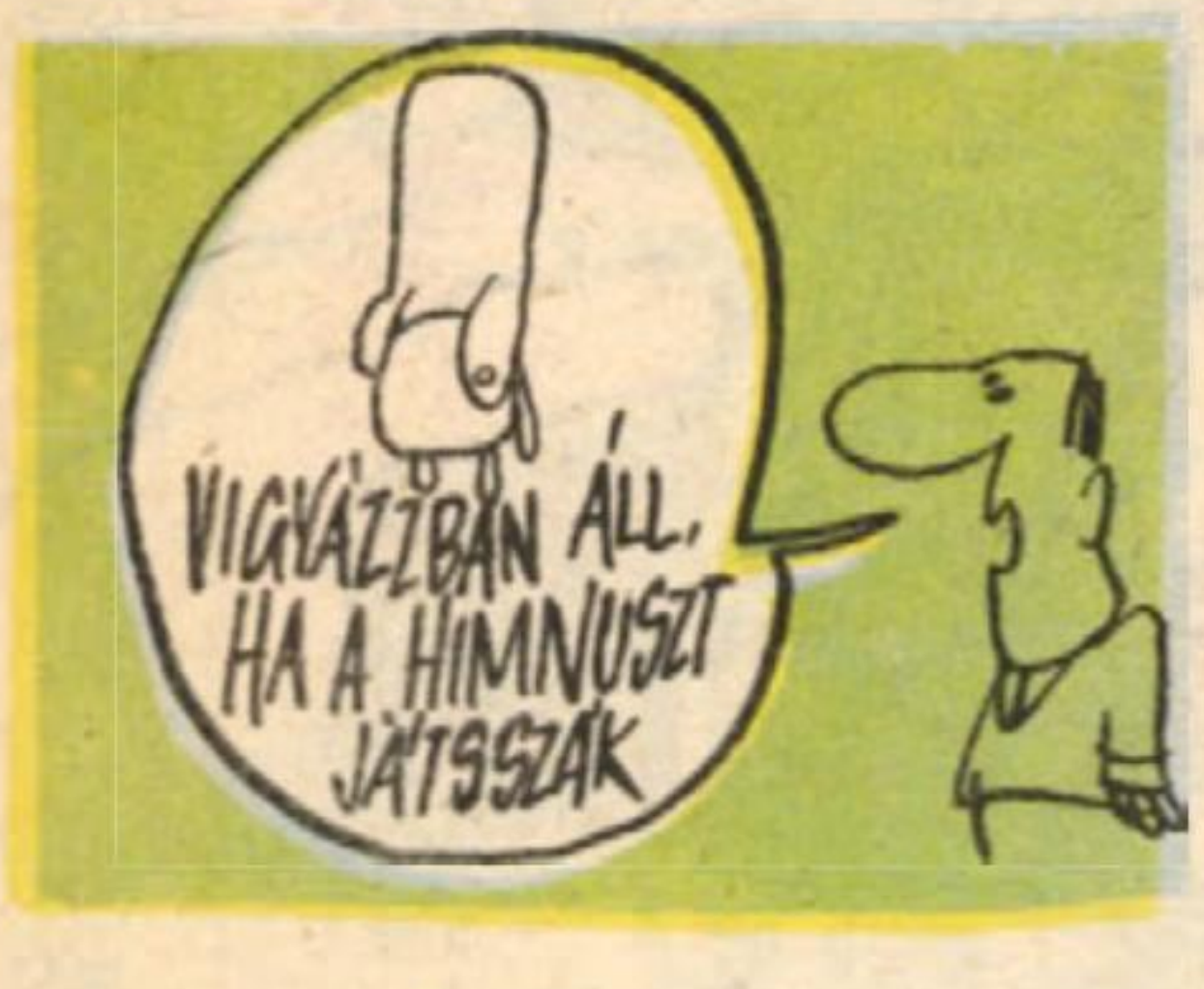
VIGYÁZZBAN ÁLL, HA A HIMNUSZT JÁTSSZÁK

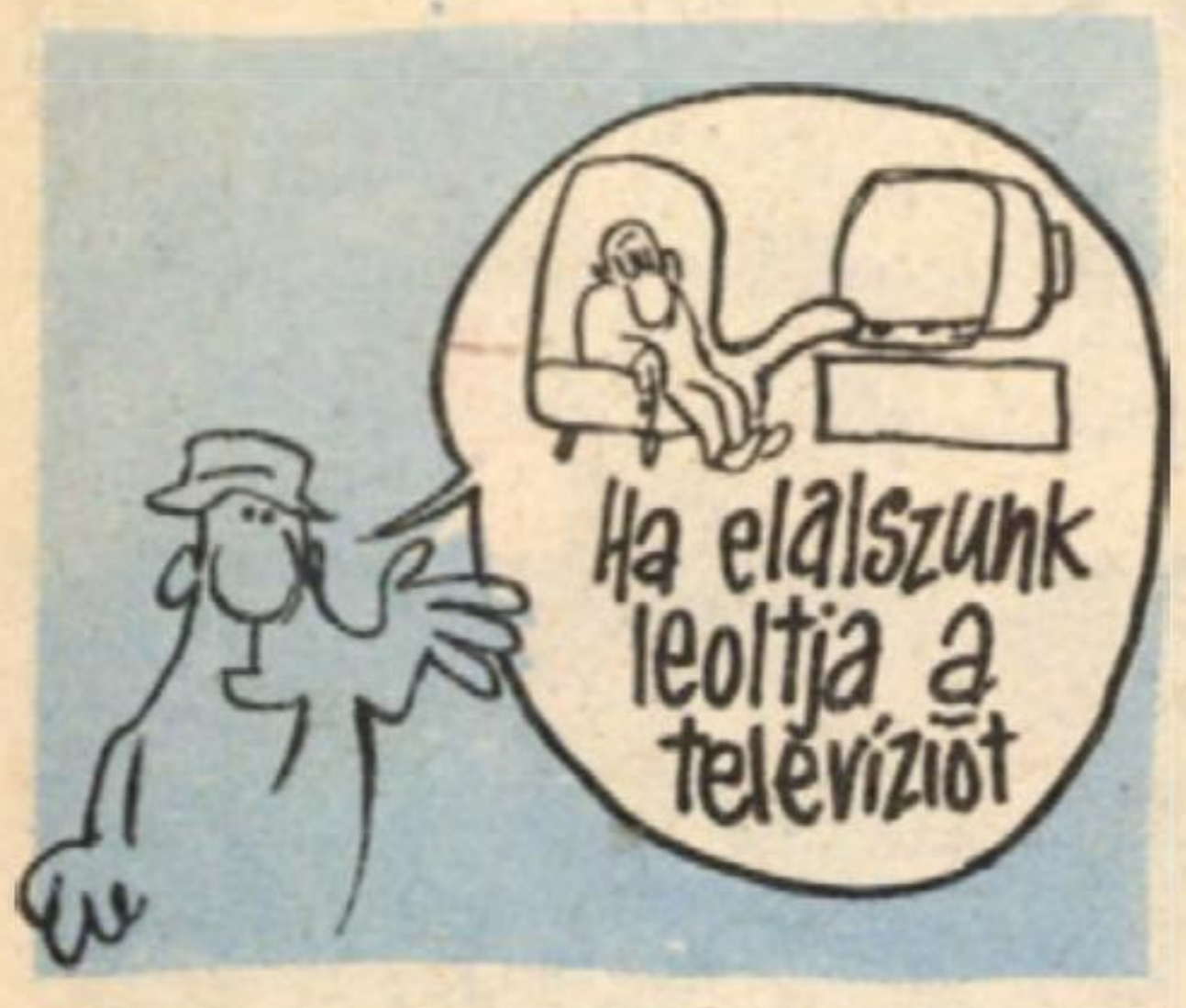
Ha elalszunk leoltja a televíziót

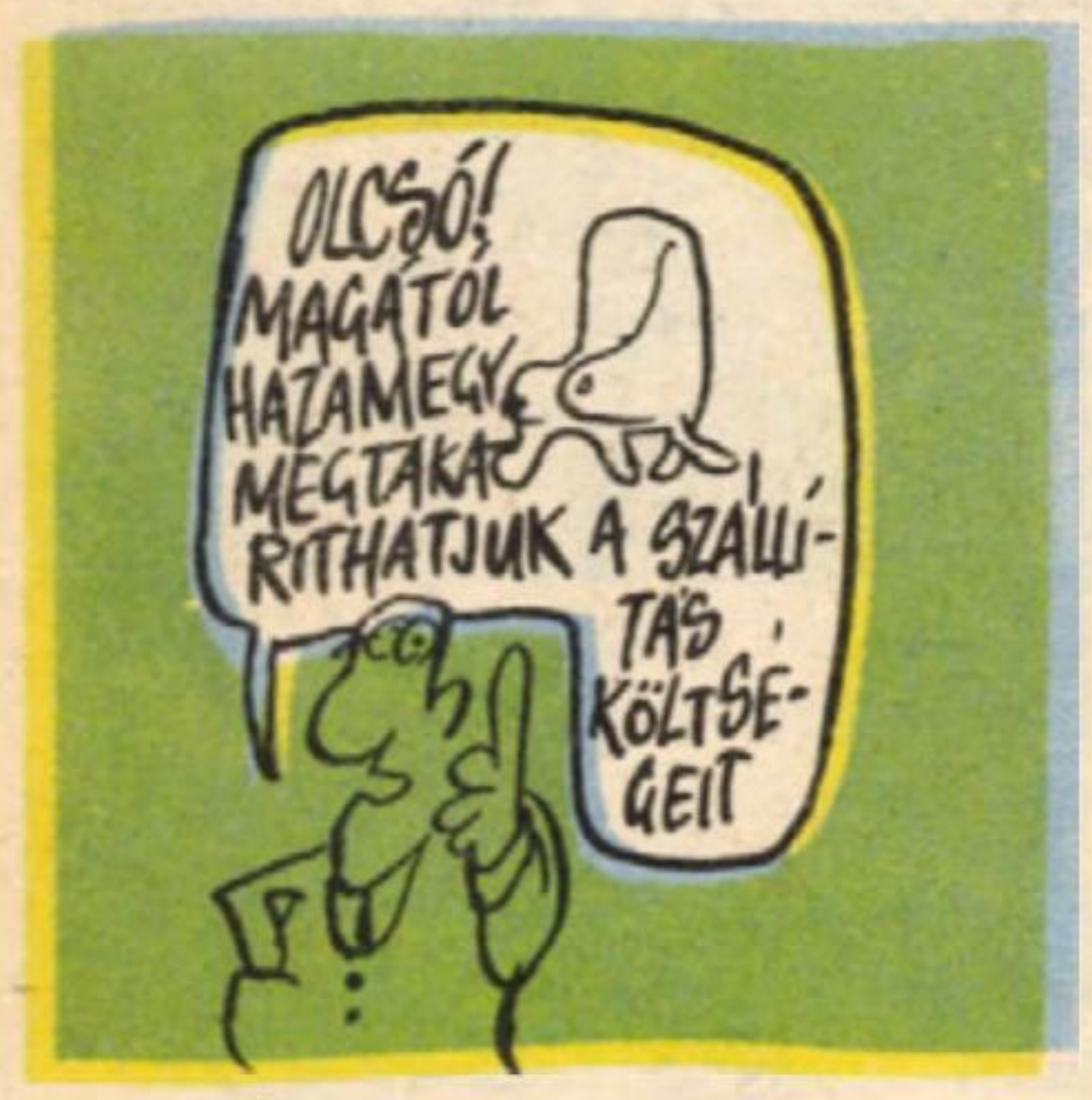
OLCSÓ! MAGÁTÓL HAZAMEGY, MEGTAKARÍTHATJUK A SZÁLLÍTÁS KÖLTSÉGEIT

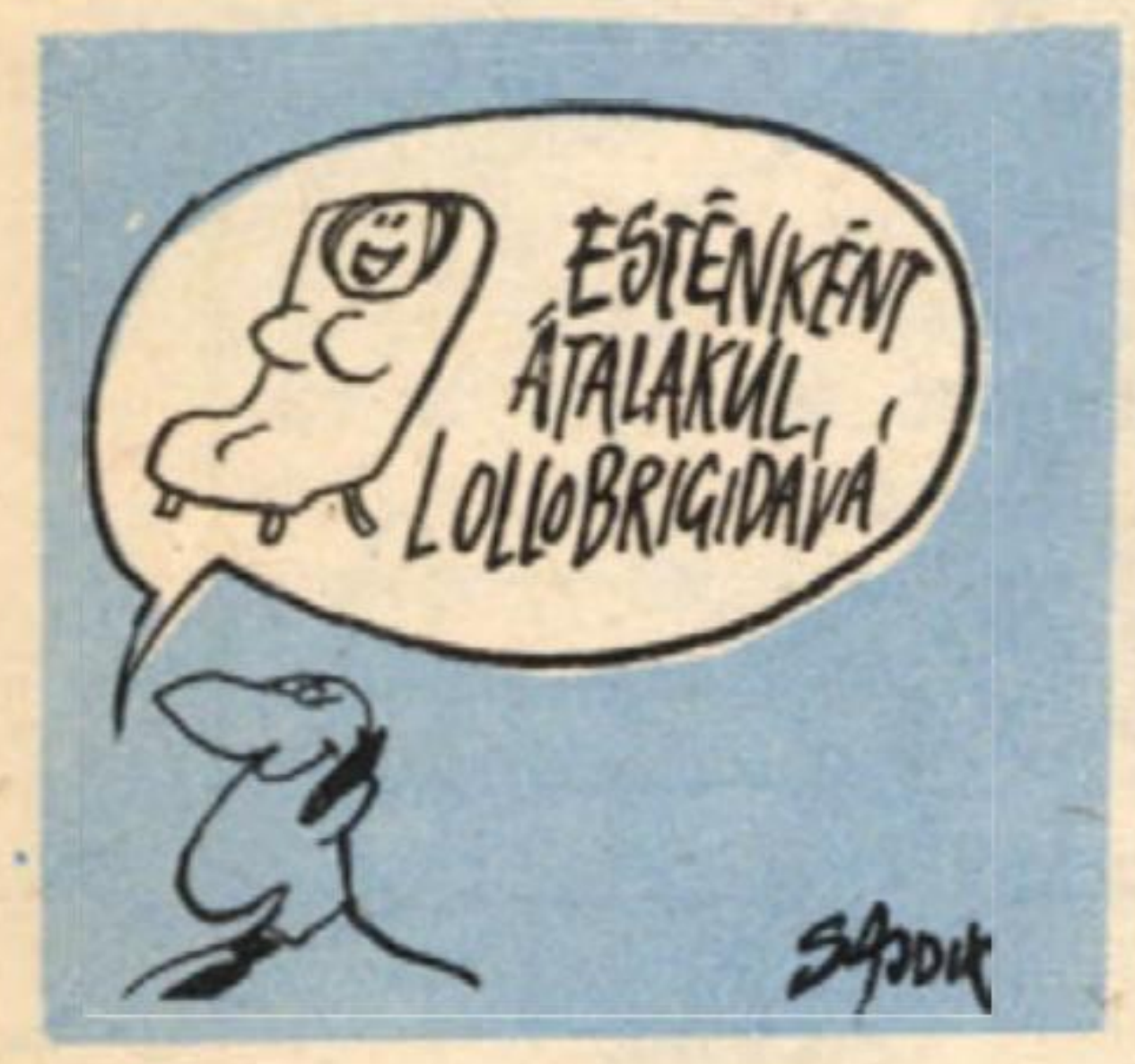

KIS LAKÁSOK

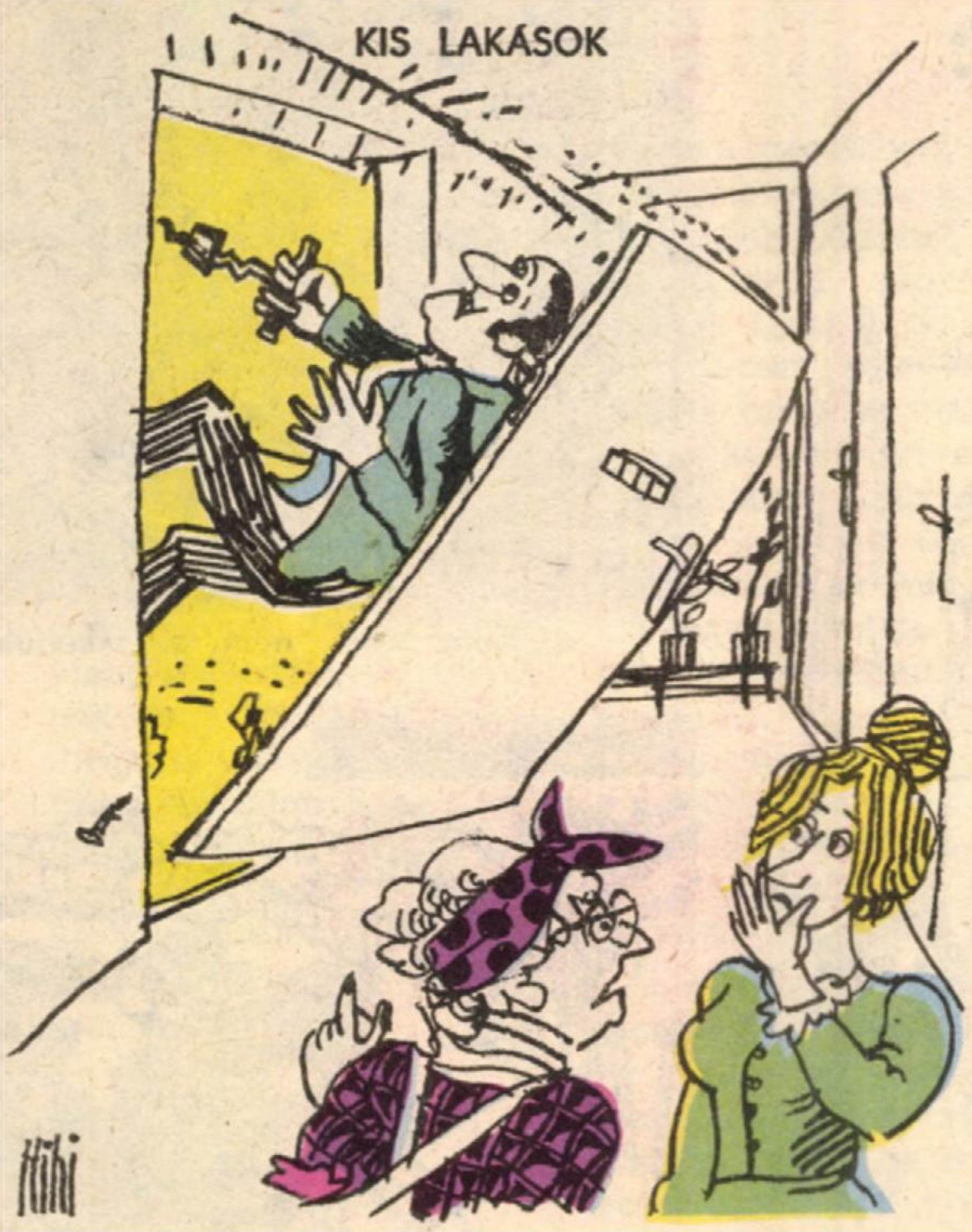

– Nahát, ezek az új lakók már a harmadik üveg bort nyitják a héten!...

RÁTARTI FŐNÖK

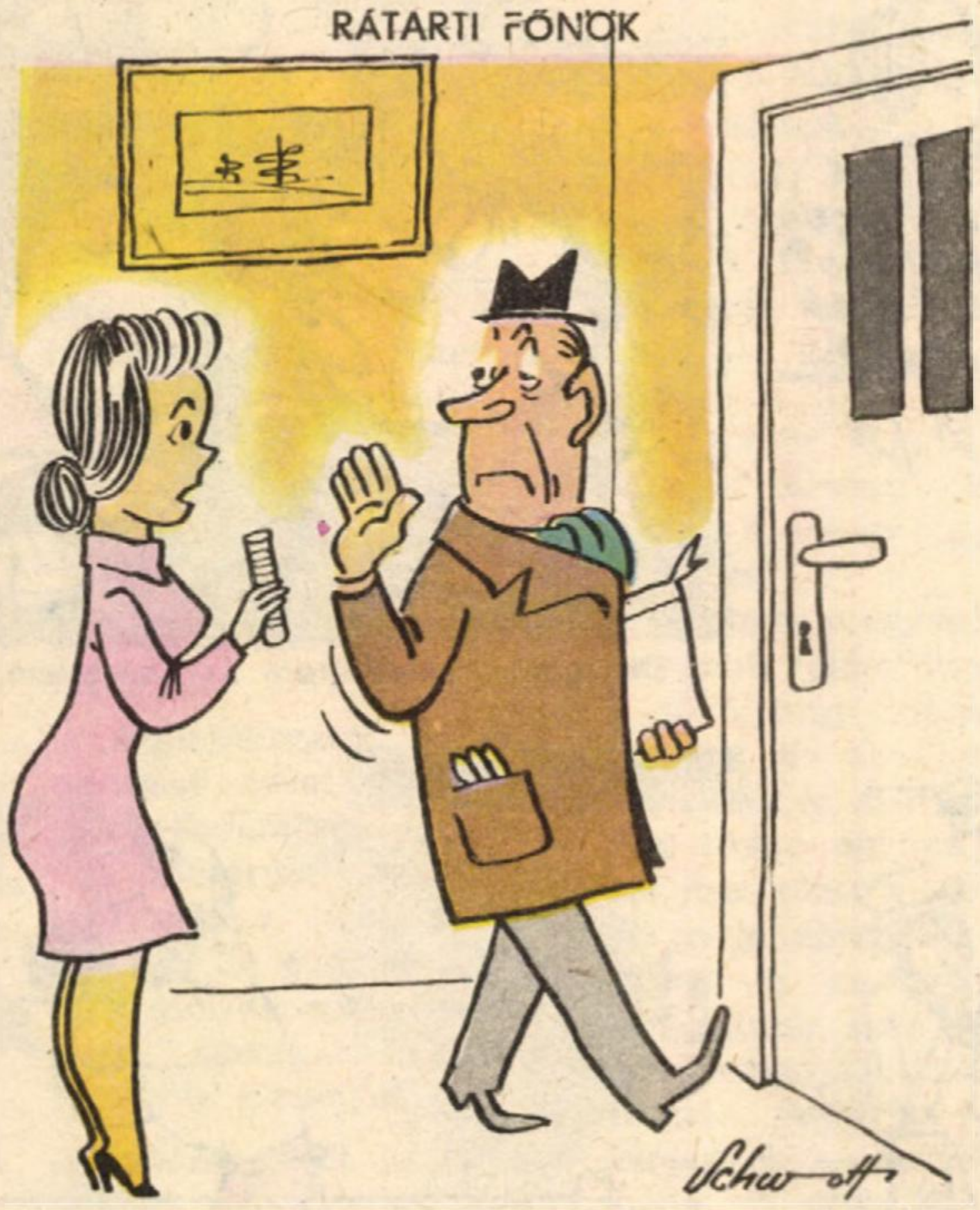

– Nehéz napod lesz, fiacskám, vegyél be nyugtatót...

– Nem veszek! Barátságos legyek a beosztottjaimhoz?!...

AUTÓ

Gratulálhat. Én is beléptem a kocsitulajdonosok népes táborába, nézze ezt a gyönyörű masinát — újságolta büszkén a vadregényes Almássy téren régi ismerősöm, Droznicsek Árpád.

— Gratulálok — szorítottam kezet Droznicsekkel —, nagyon szép kocsi. Rém elegáns ez az ezüstszürke szín. Az egész kocsi csillog-villog, ragyog. Mennyivel megy óránként?

— Egy kilométerrel sem, — válaszolta fölényesen Droznicsek.

— Nem értem. Mennyi a kocsi üzemanyag-fogyasztása? — érdeklődtem kissé gyanakodva.

— Egy deci benzint sem fogyaszt.

— Hallja, ne ugrasson — jegyeztem meg bosszankodva.

Droznicsek csillapítóan megsimogatta fáradt homlokom:

— Mindent megmagyarázok. A kocsit 1000 forint 50 fillérért vásároltam a roncstelepen. Az egész nem más, mint egy szép, üres skatulya. Csak karosszéria, motor nincs benne!

— Mire jó ez? — érdeklődtem fokozott kíváncsisággal.

— Autóval rendelkező állampolgár lettem, így nekem is megnőtt a tekintélyem, én is élvezhetem az ezzel járó összes előnyöket. Ha szabad időm van, beülök a kocsimba, kényelmesen elhelyezkedem a kormány mellett. Lesem a csinos nőket. Amelyik megtetszik, annak kiszólok az ablakon:

— Kezitcsókolom. Parancsoljon beszállni, hazaviszem.

— Nos, tegyük fel, hogy valamelyik nő beszáll a kocsijába. A kocsi el nem indul az idők végezetéig.

— Ész kell ide barátom. El kezdem taposni lábammal a gázt, forgatom a slusszkulcsot, aztán csüggedten kijelentem: talán az önindítóval lehet valami baj. Már ötvenezer kilométert mentem ezzel a kocsival. Pont most mondta fel a szolgálatot. Ekkor kiszólok az ablakon: hé, jó emberek! Tolják meg egy kicsit, így talán megindul. Mindig akad néhány gyalogos, aki nekirugaszkodik és tolja a masinát. Így gurulunk vagy két sarkot. Akkor megköszönöm a fáradságukat. Megint állunk egy darabig, aztán ismét megkérek néhány járókelőt: barátaim, toljuk már meg egy kicsit a kocsit! Megint gurulunk vagy két sarkot. Háromnégy óra alatt így is kiérünk a körútról Újpestre, minden üzemanyag nélkül. Nagy öröm egy ilyen kocsi. Vasárnaponként felveszem a mackómat, azután lemegyek a kapunk elé, szépen tisztára mosom a kocsit, akárcsak a többi autós.

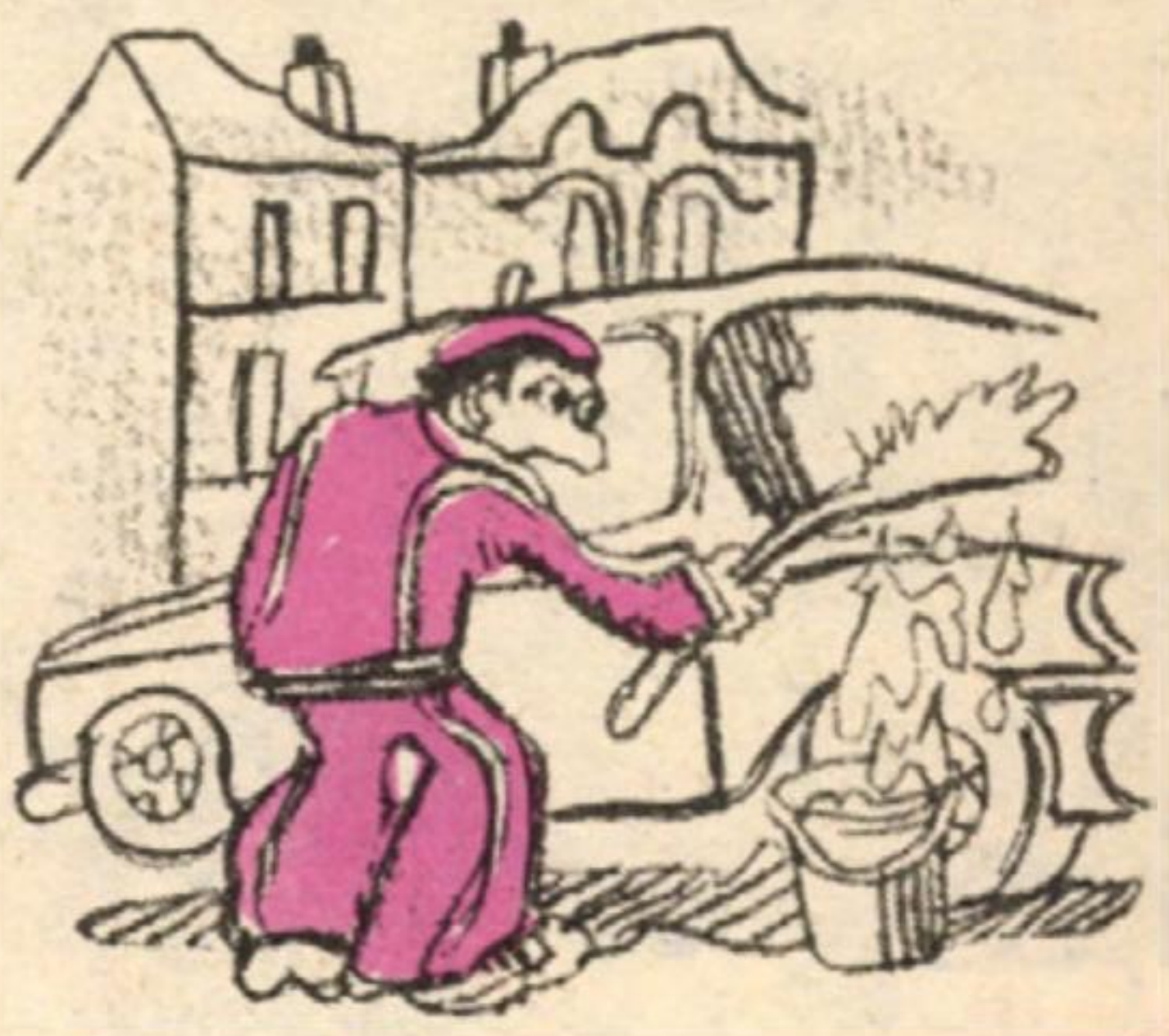

Karambolom még soha nem volt. Engem balesetmentesen tolnak. Biztos, hogy gyorshajtásért nem fognak felírni. Bár a múltkor volt egy kis kellemetlenségem, mert megittam néhány féldecit, s így ültem a volán mellé. Rendőrség, ellenőrzés, szondázás. Persze, megállapították, hogy ittas vagyok. Kénytelen voltam a hatóságnak bevallani, hogy a kocsim elöl üres, a motorházban a motor helyén ellakrumplit tárolok. Egyébként, ha minden jól megy, jövőre kicserélem egy Mercedes karosszériára. Állítólag a Merci is nagyon jól tud egy helyben állni...

Galambos Szilveszter

TÁRLATON

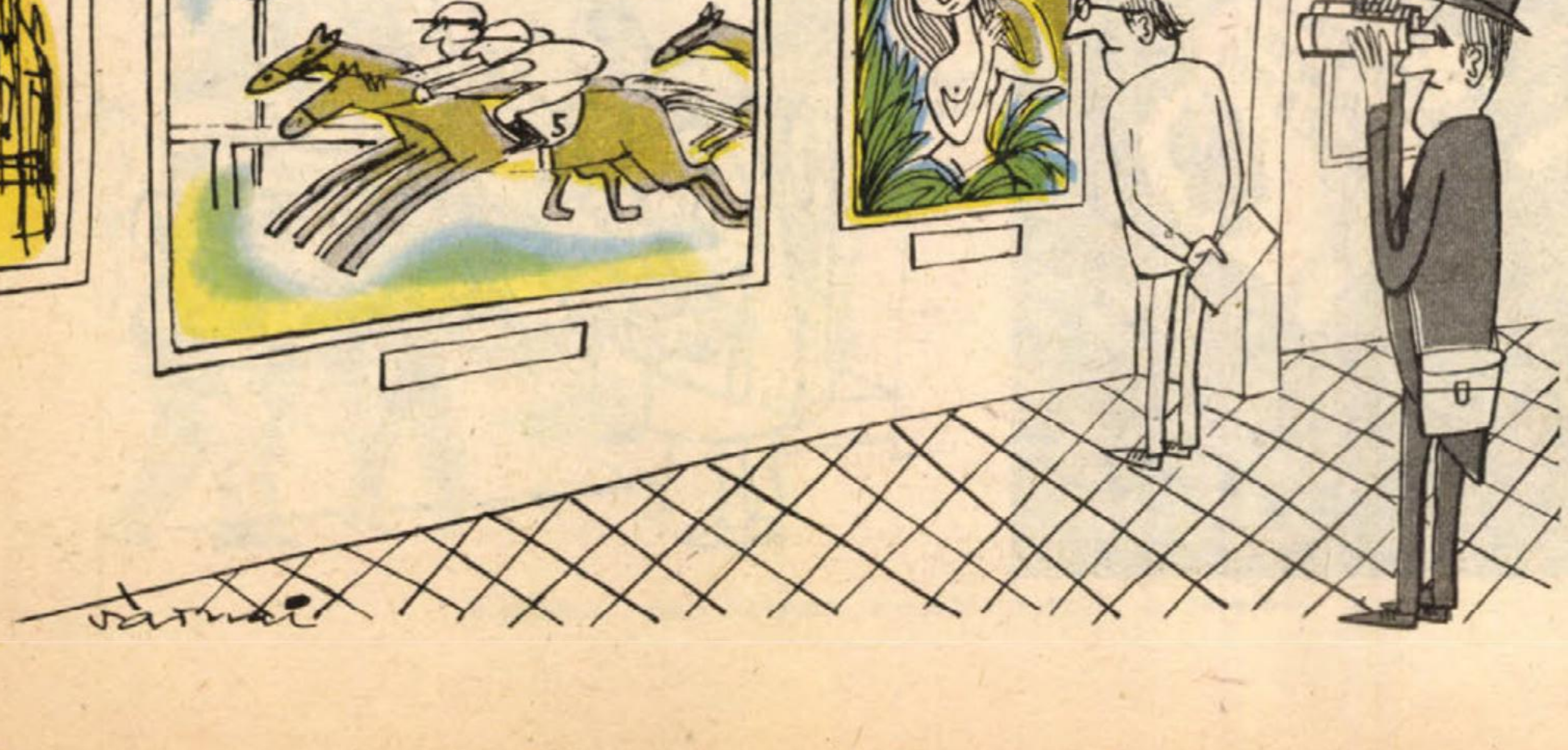

FORRÓ NADRÁG

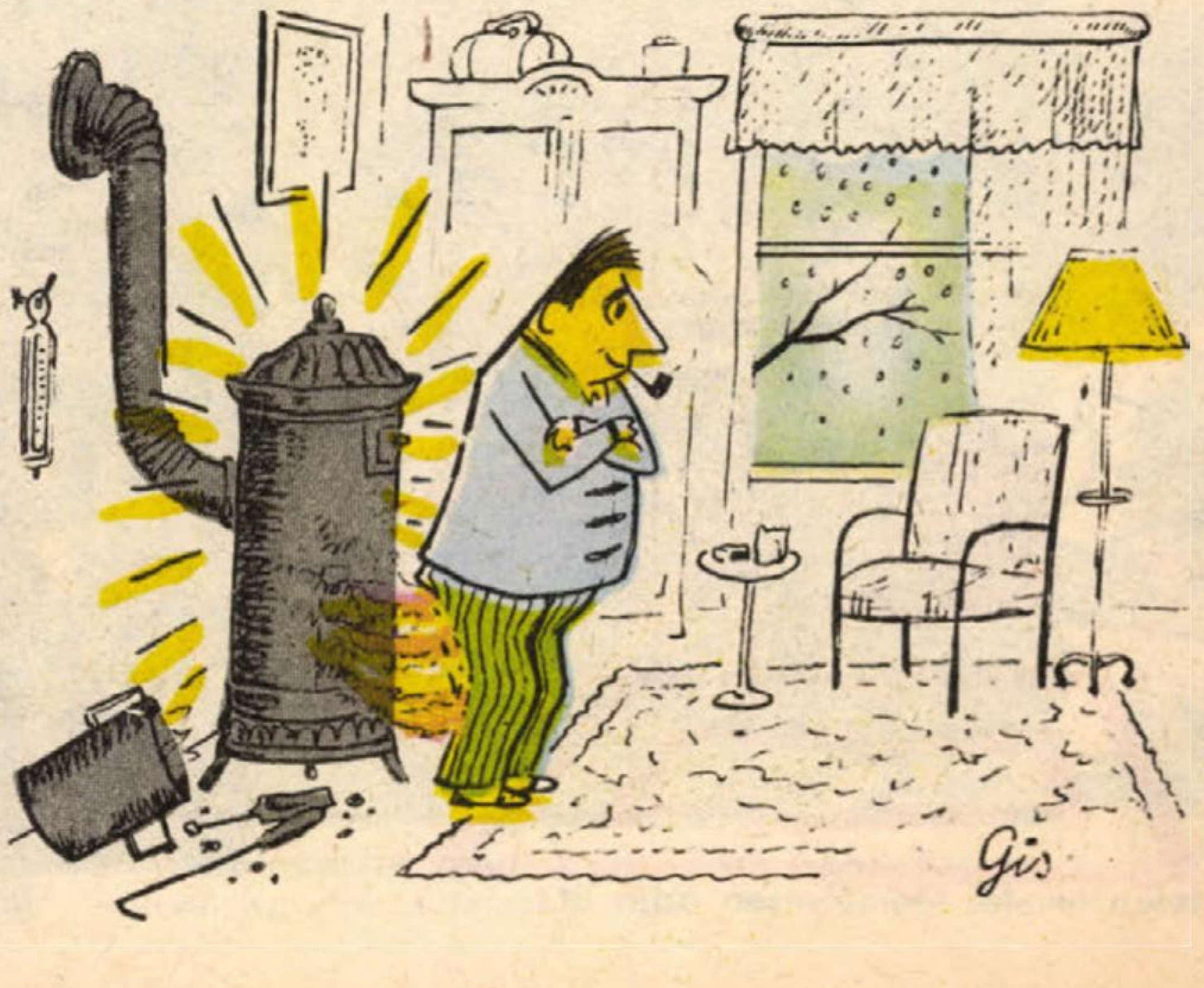

SÖTÉT KÖZÉPKOR

TÓT
BRENNER
SZŰR-SZABÓ
SAJDIK
DALLOS
FÜLÖP
BALÁZS-PIRI

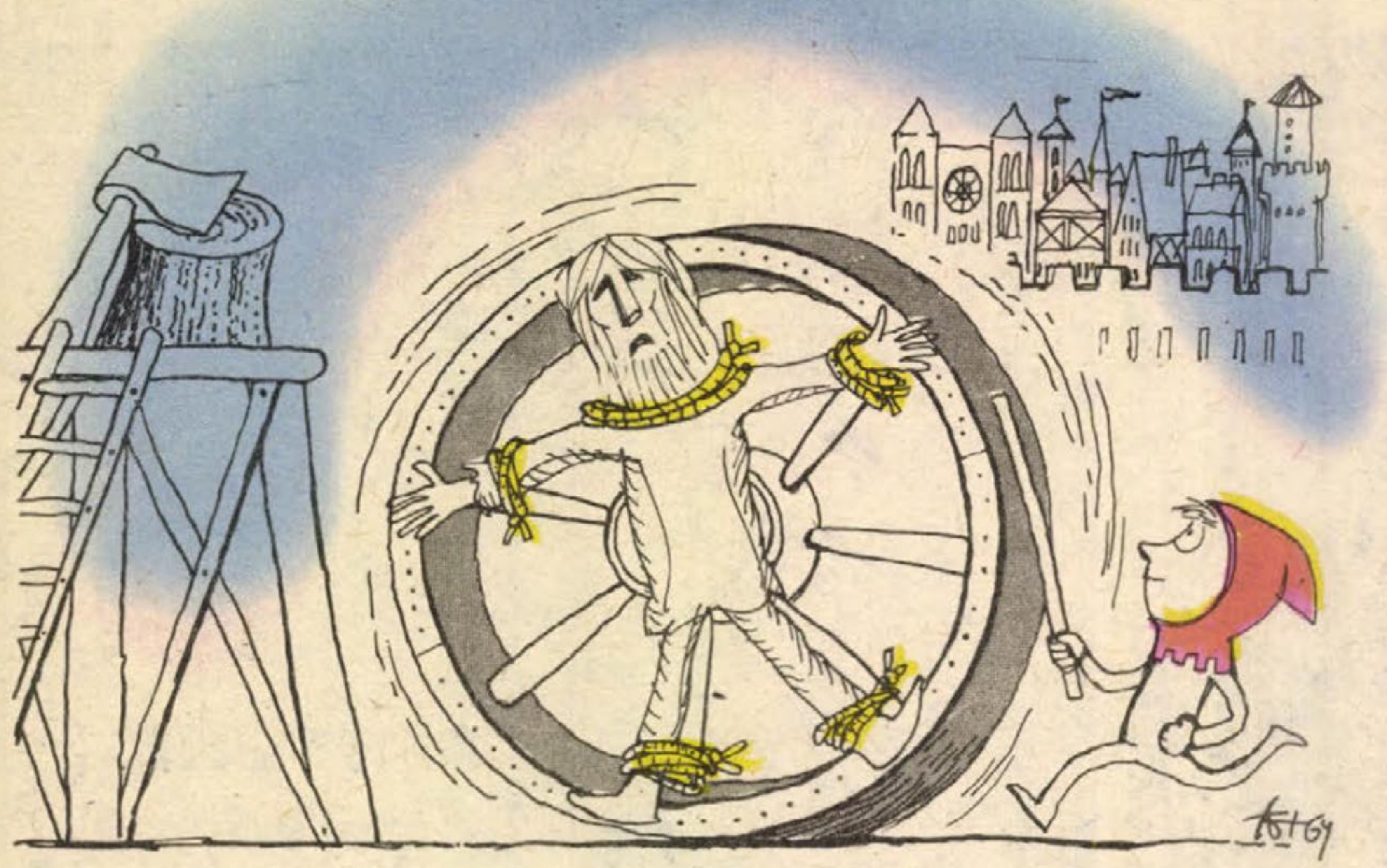

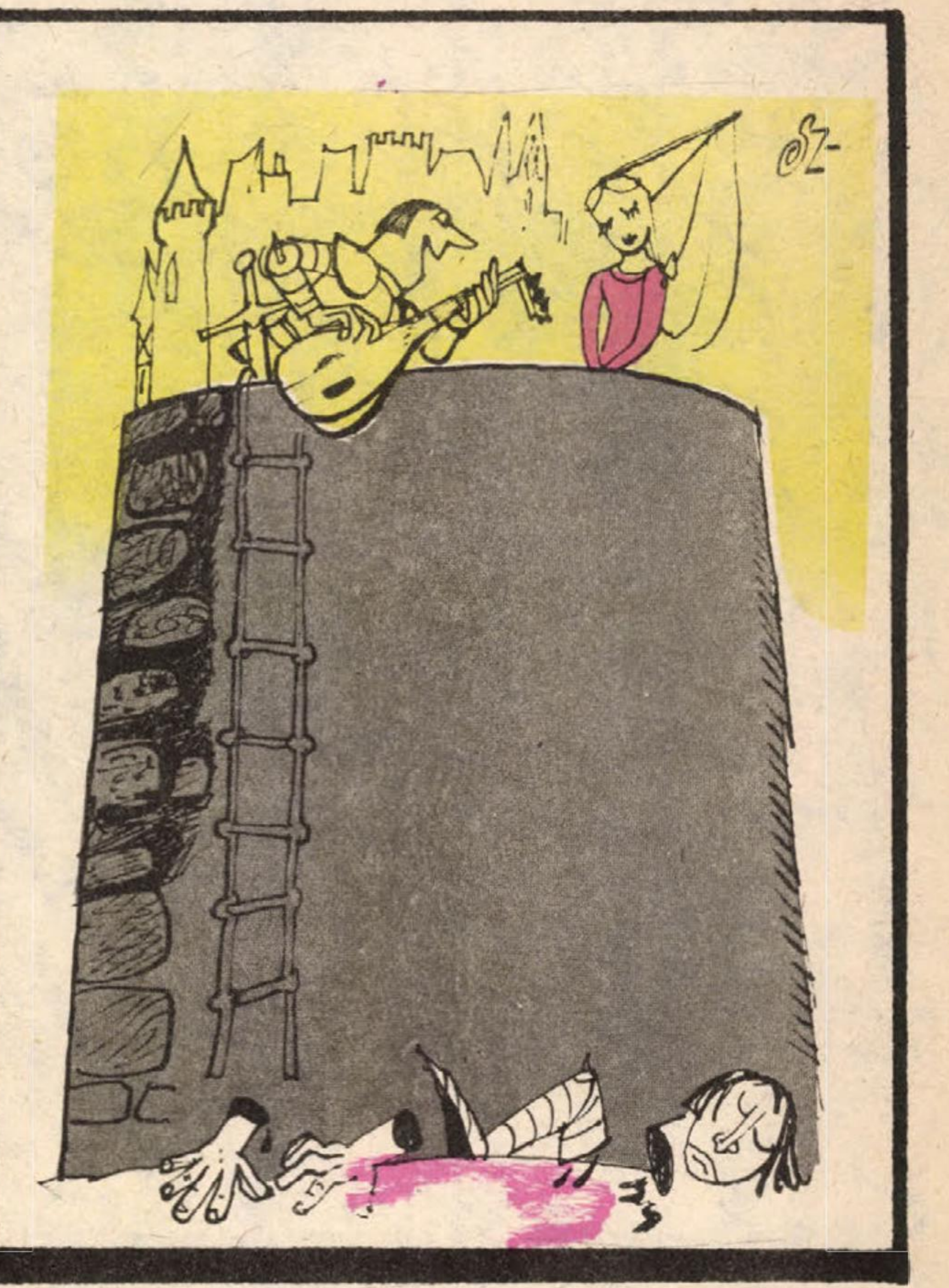

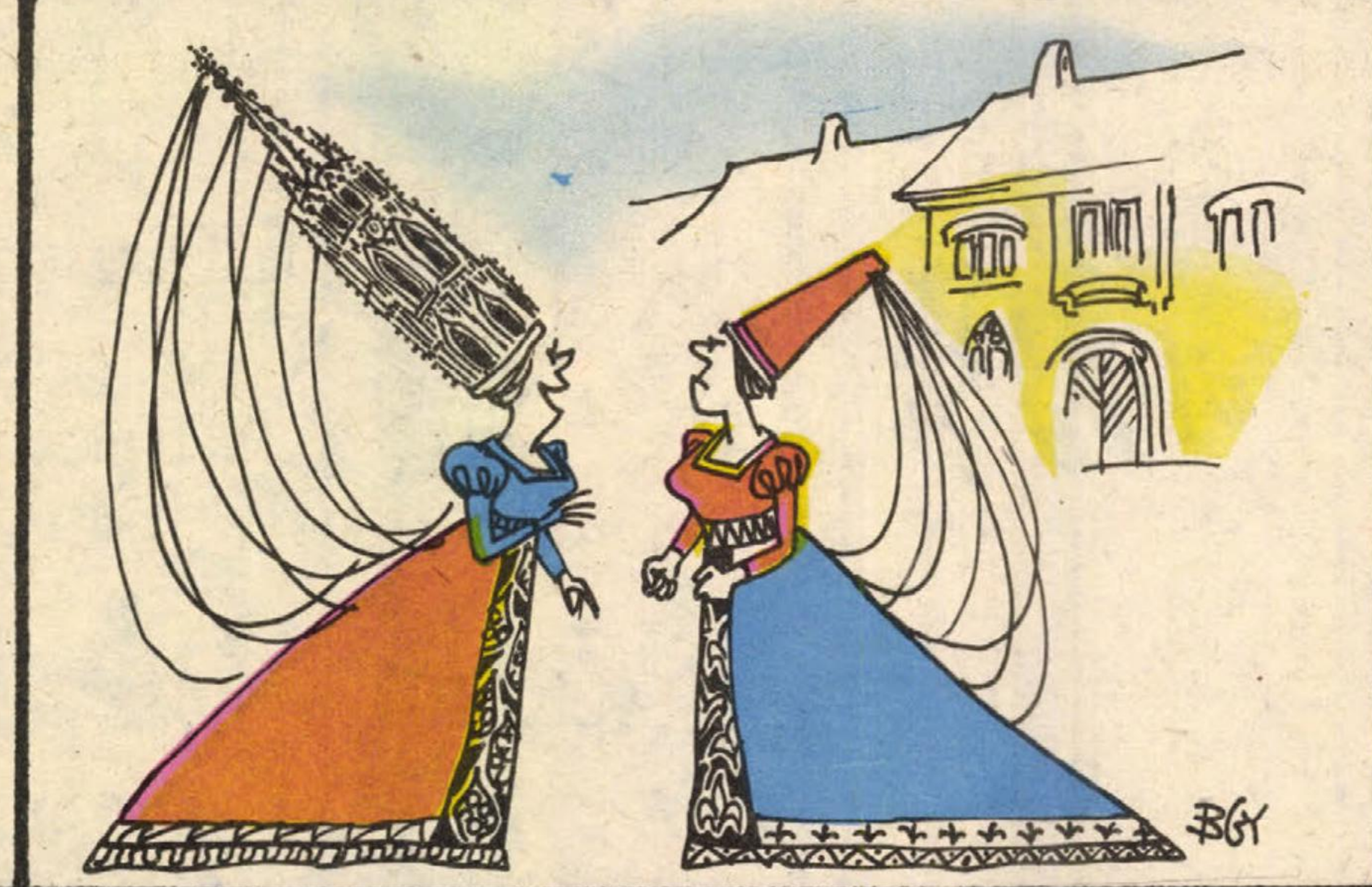

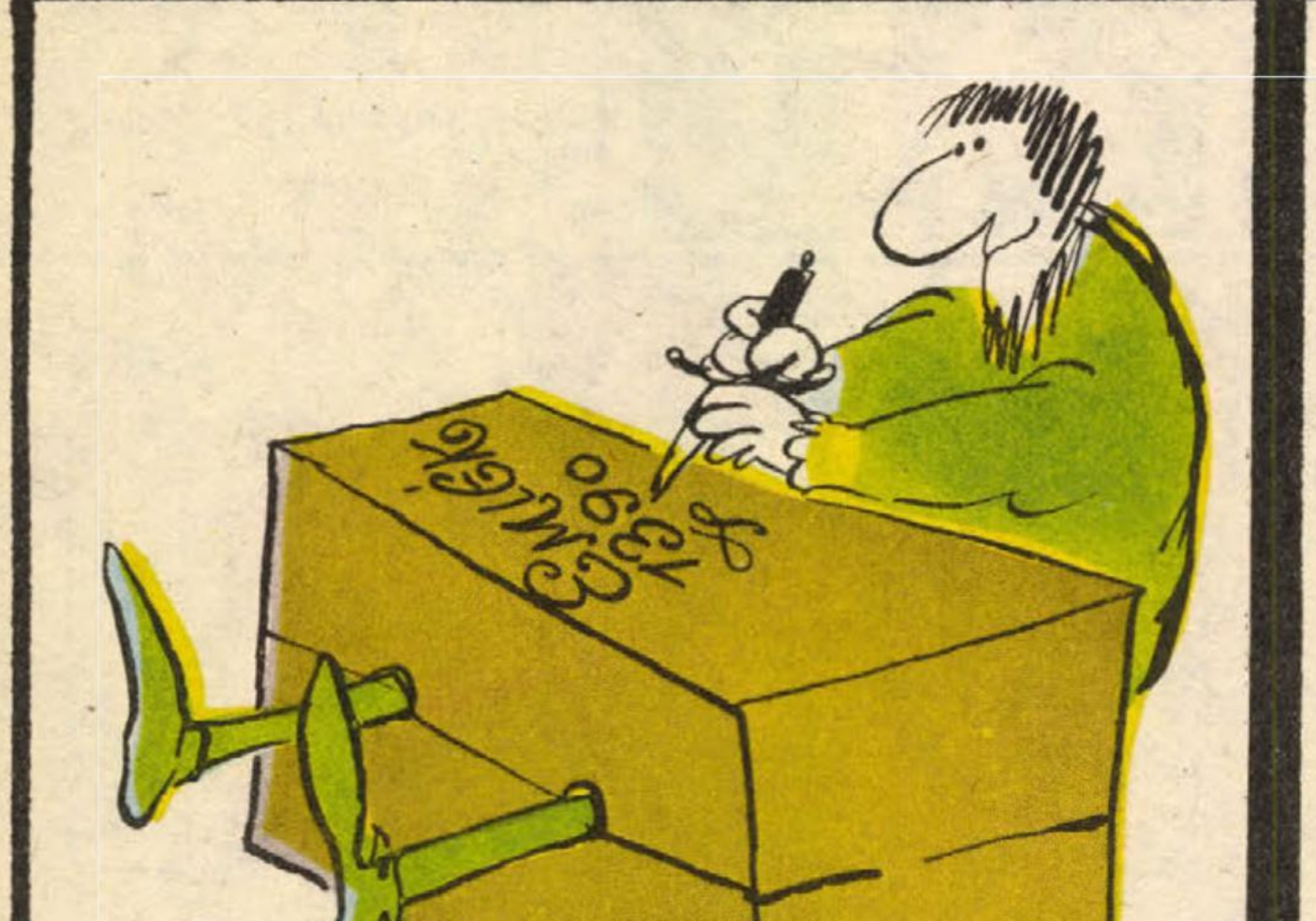

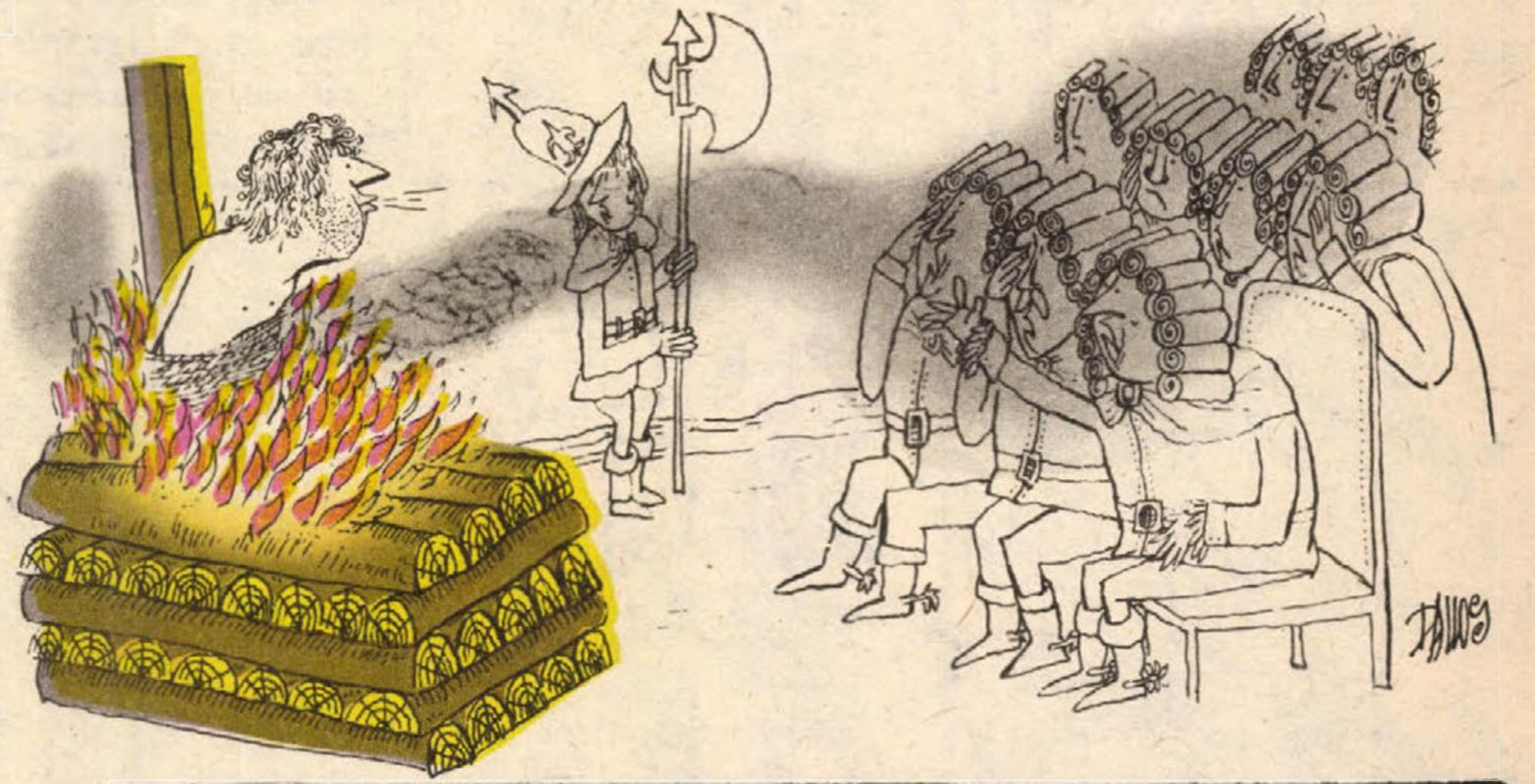

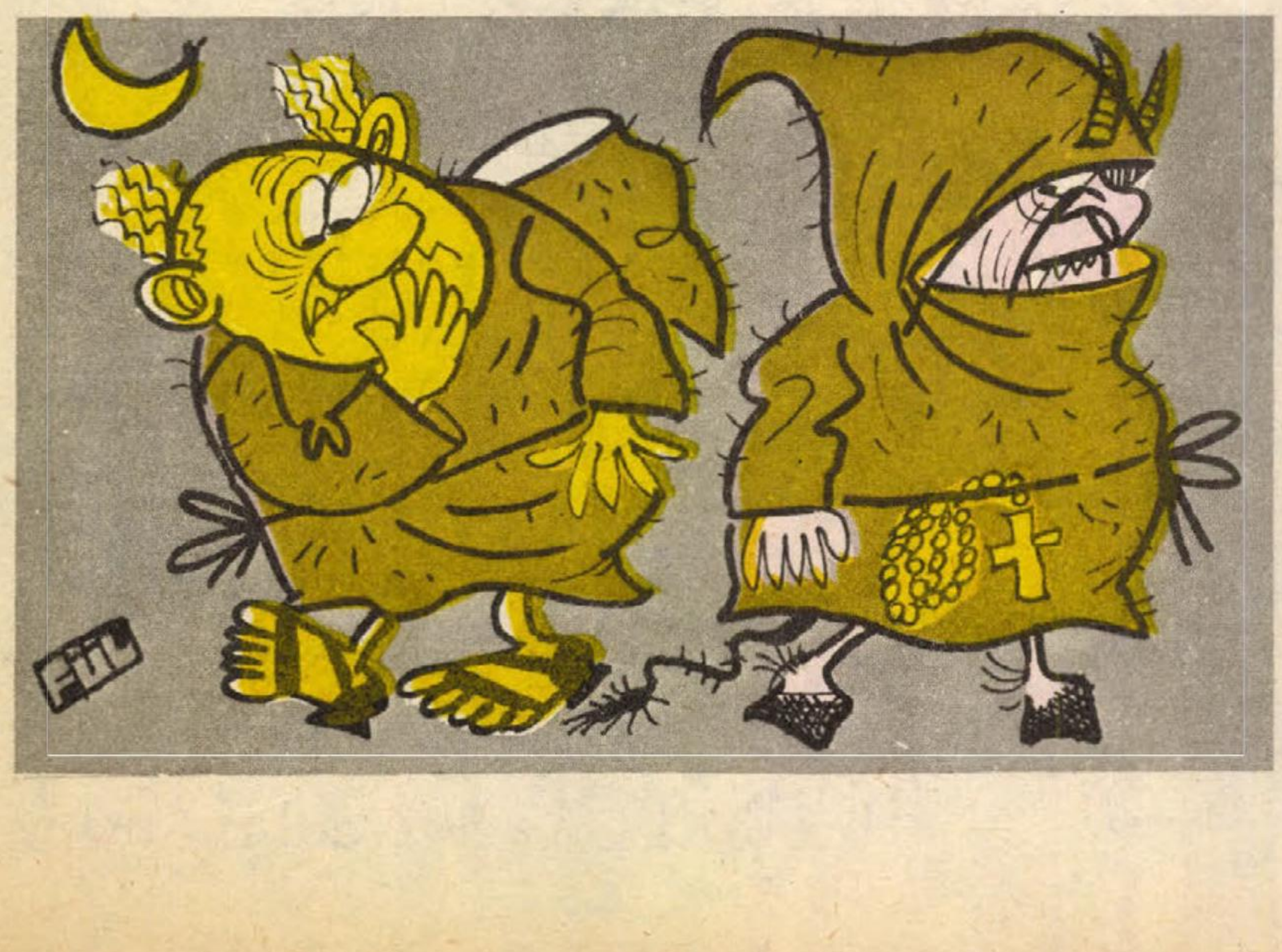

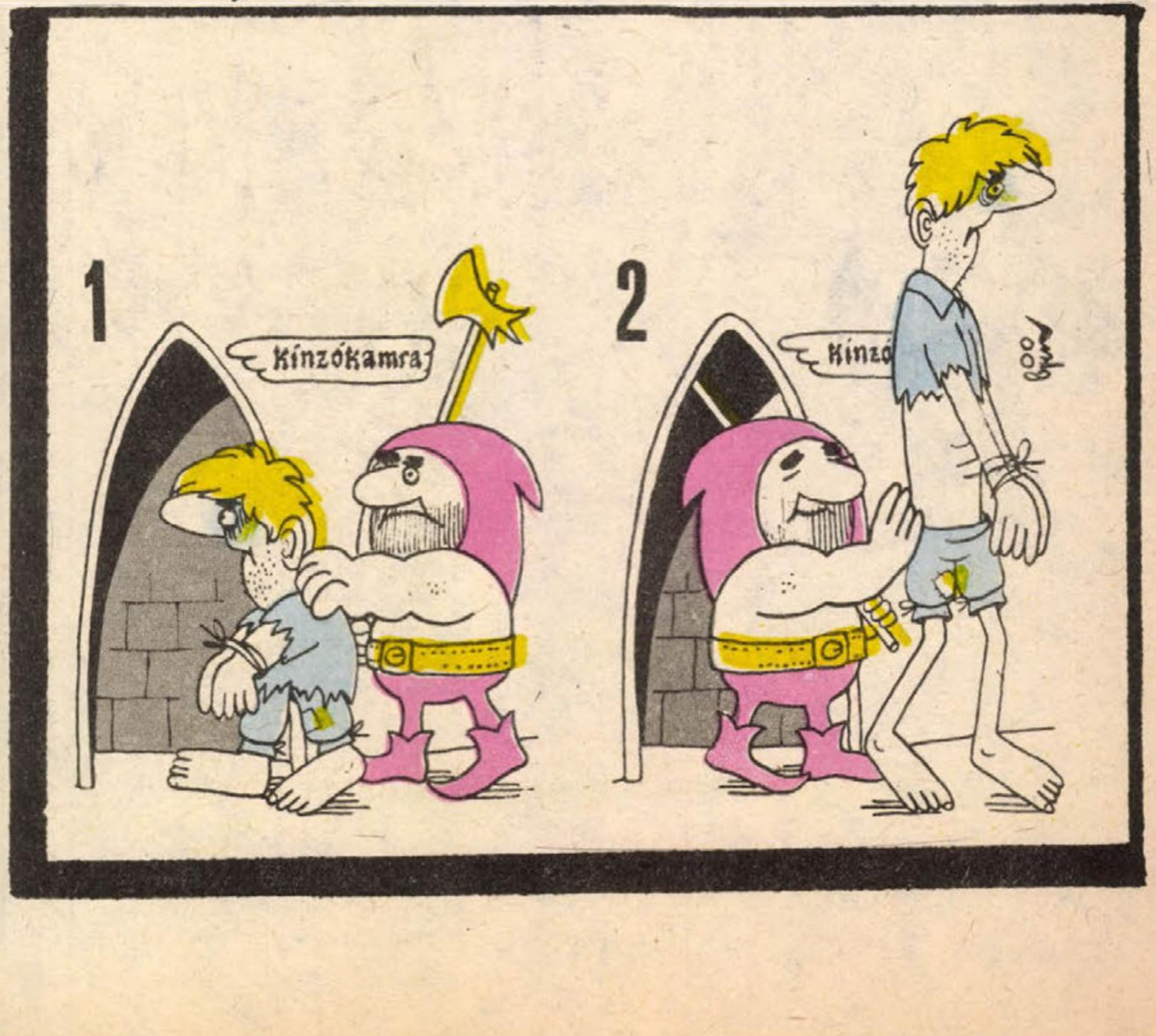
1
Kinzókamra
2
Kinzó

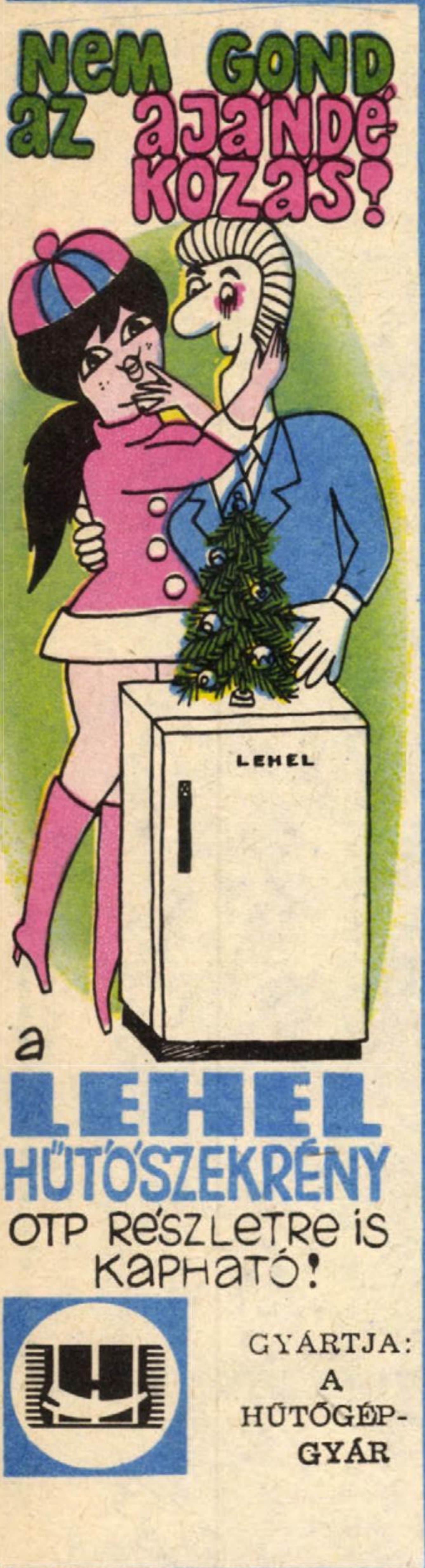

NEM GOND AZ AJÁNDÉKOZÁS!

LEHEL

a LEHEL HŰTŐSZEKRÉNY OTP RÉSZLETRE IS KAPHATÓ!

GYÁRTJA:
A
HŰTŐGÉP-
GYÁR

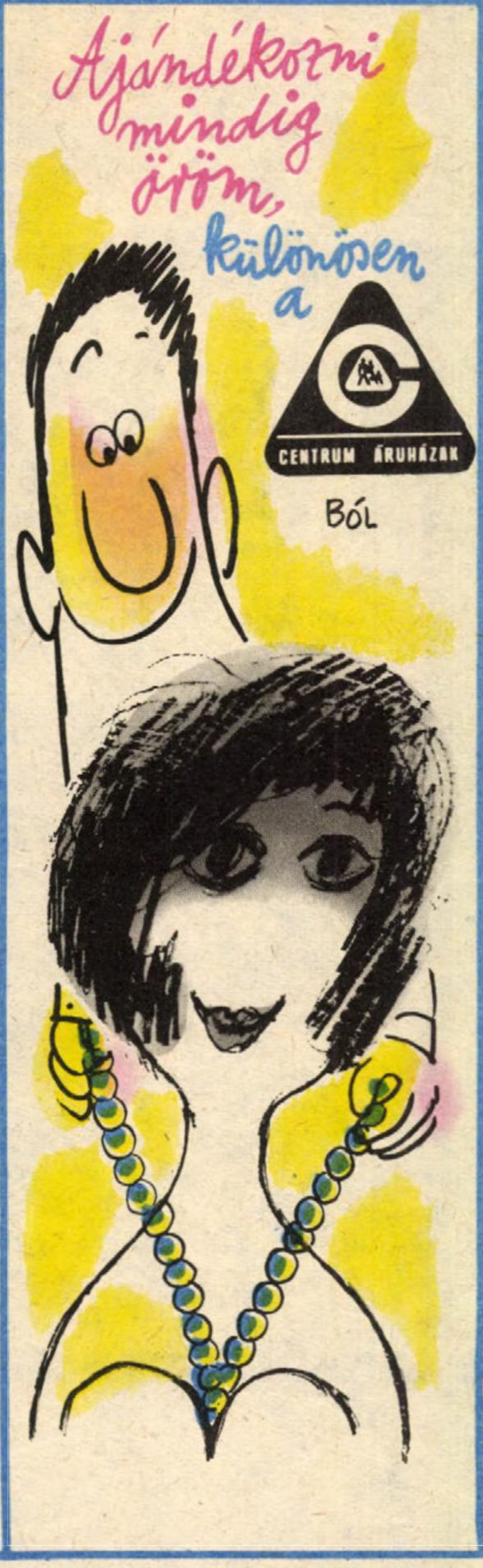

Ajándékozni mindig öröm, különösen a

CENTRUM ÁRUHÁZAK

BÓL

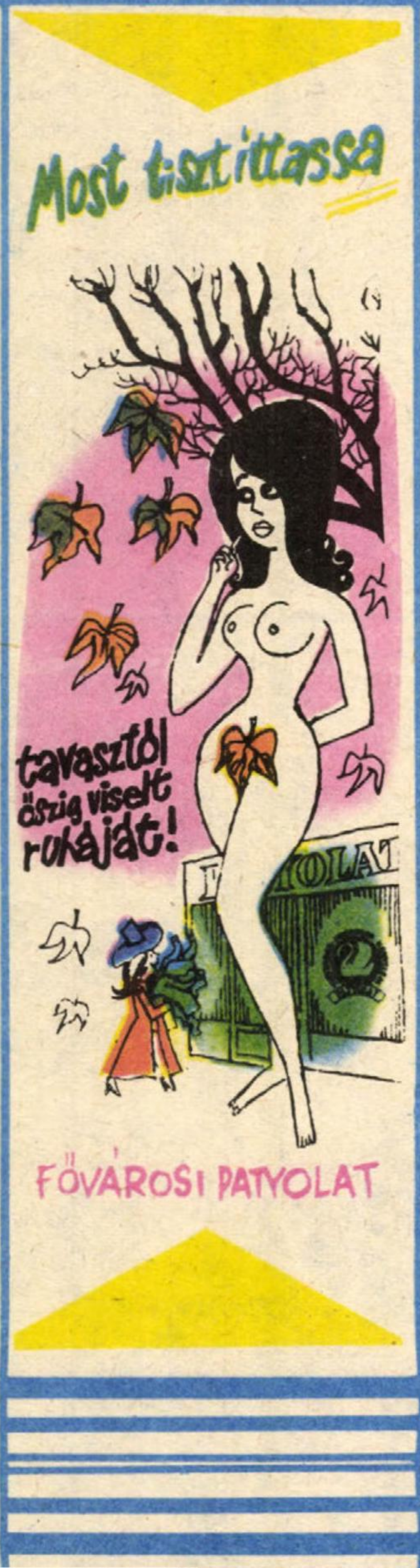

Most tisztittassa

tavasztól öszig viselt ruháját!

FŐVÁROSI PATYOLAT

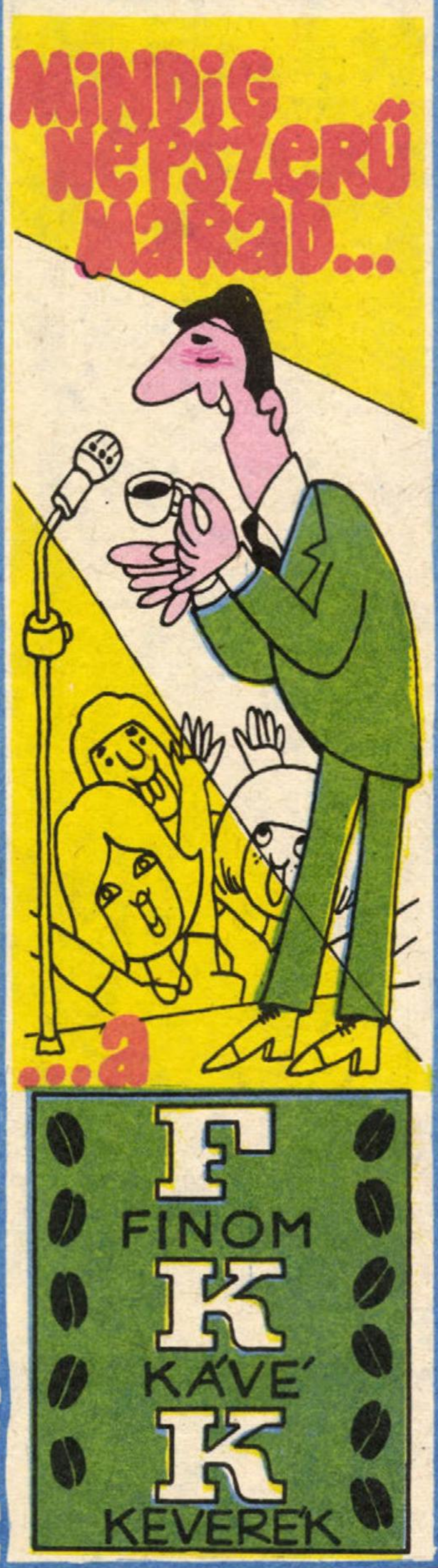

MINDIG NÉPSZERŰ MARAD...

...a

F
FINOM
K
KÁVÉ
K
KEVERÉK

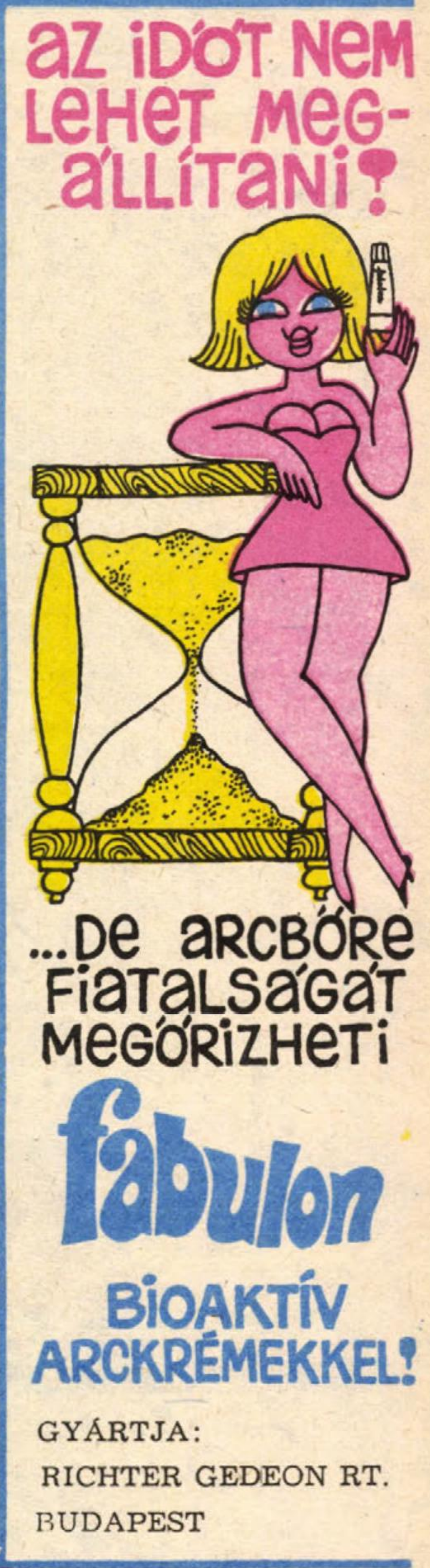

AZ IDŐT NEM LEHET MEG-ÁLLÍTANI!

...DE ARCBŐRE FIATALSÁGÁT MEGŐRIZHETI

fabulon

BIOAKTÍV ARCKRÉMEKKEL!

GYÁRTJA:
RICHTER GEDEON RT.
BUDAPEST

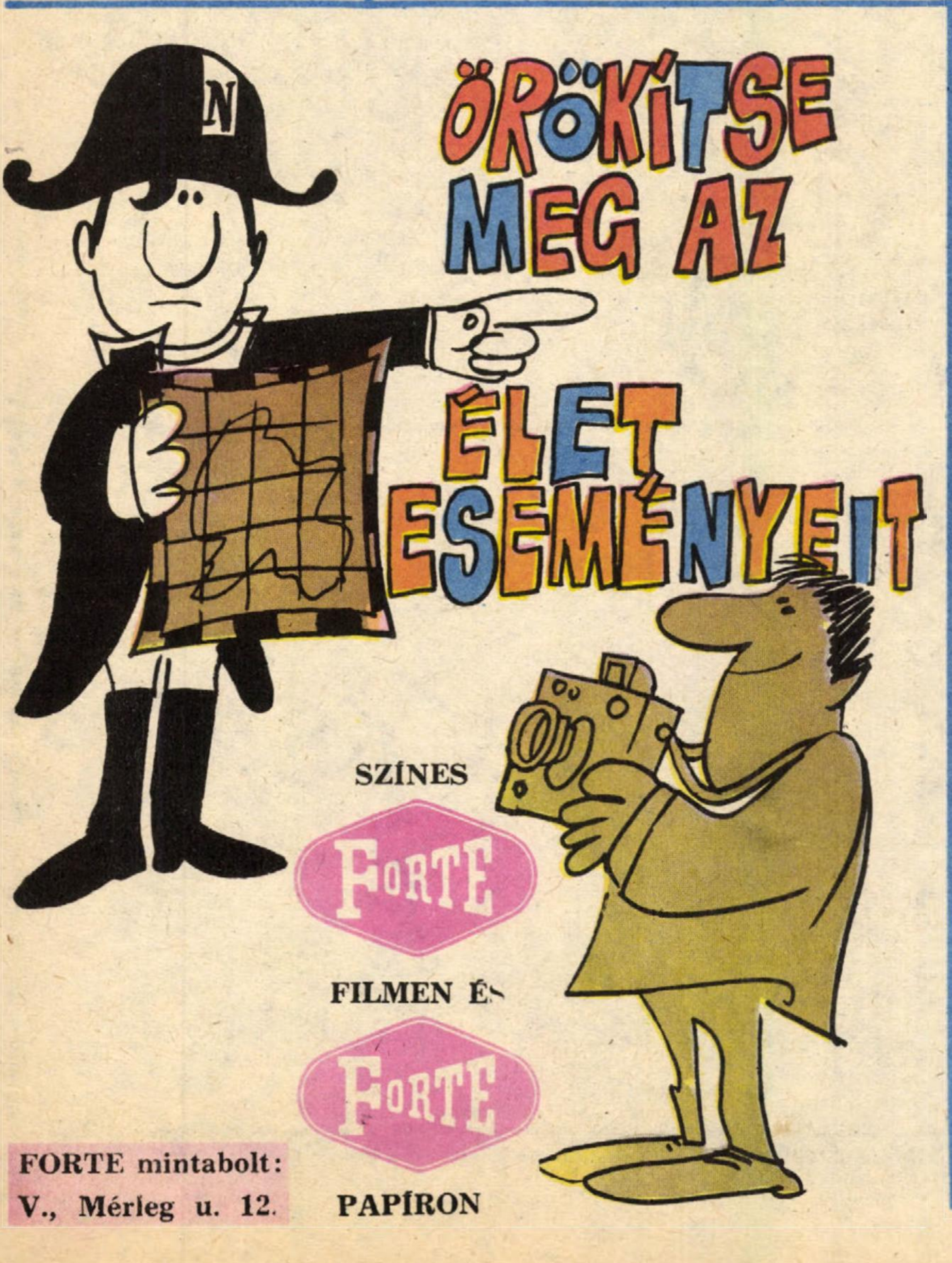

ÖRÖKÍTSE MEG AZ ÉLET ESEMÉNYEIT

SZÍNES

FORTE

FILMEN ÉS

FORTE

PAPÍRON

FORTE mintabolt:
V., Mérleg u. 12.

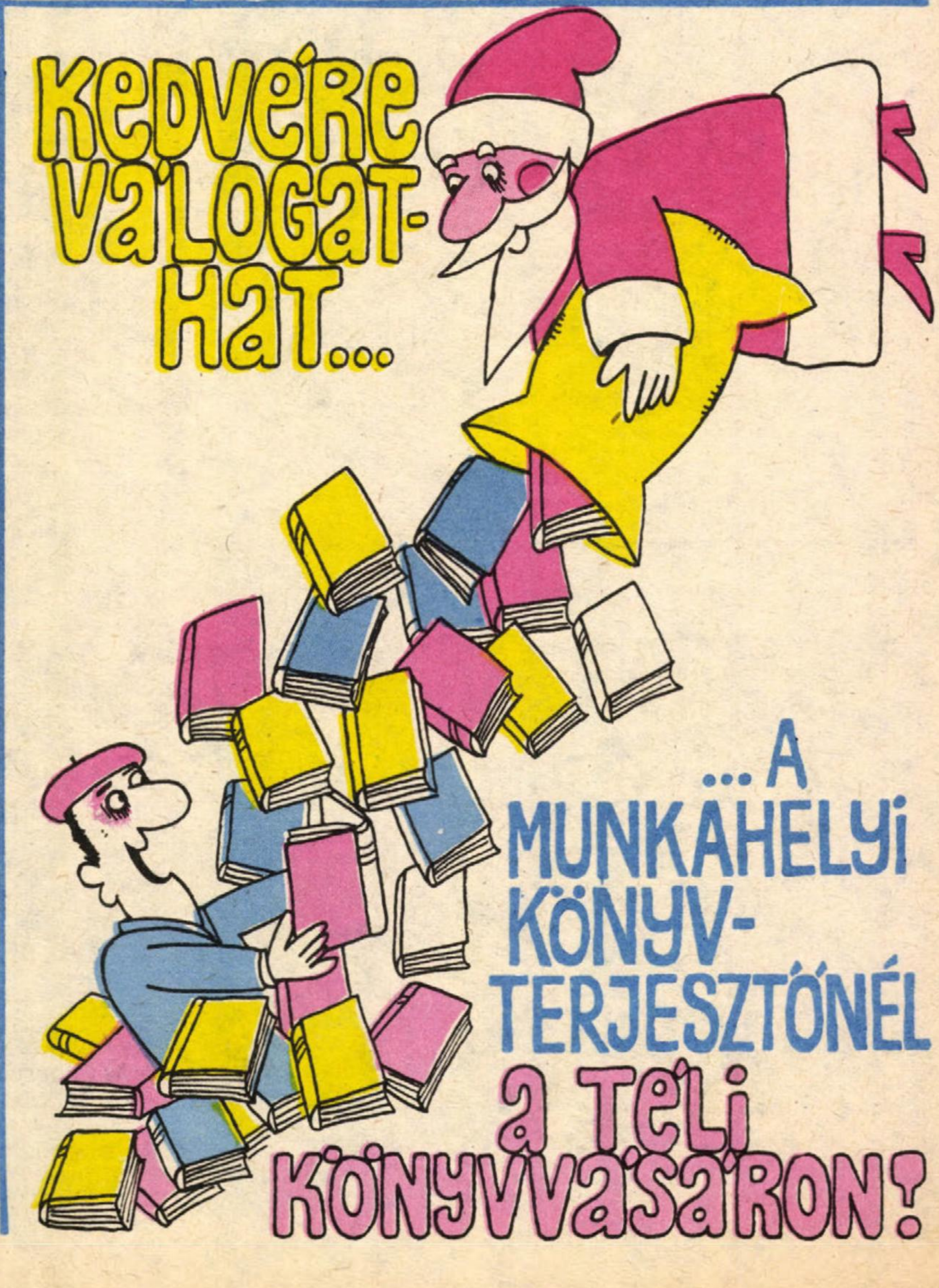

KEDVÉRE VÁLOGAT-HAT...

...A MUNKAHELYI KÖNYV-TERJESZTŐNÉL A TÉLI KÖNYVVÁSÁRON!

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

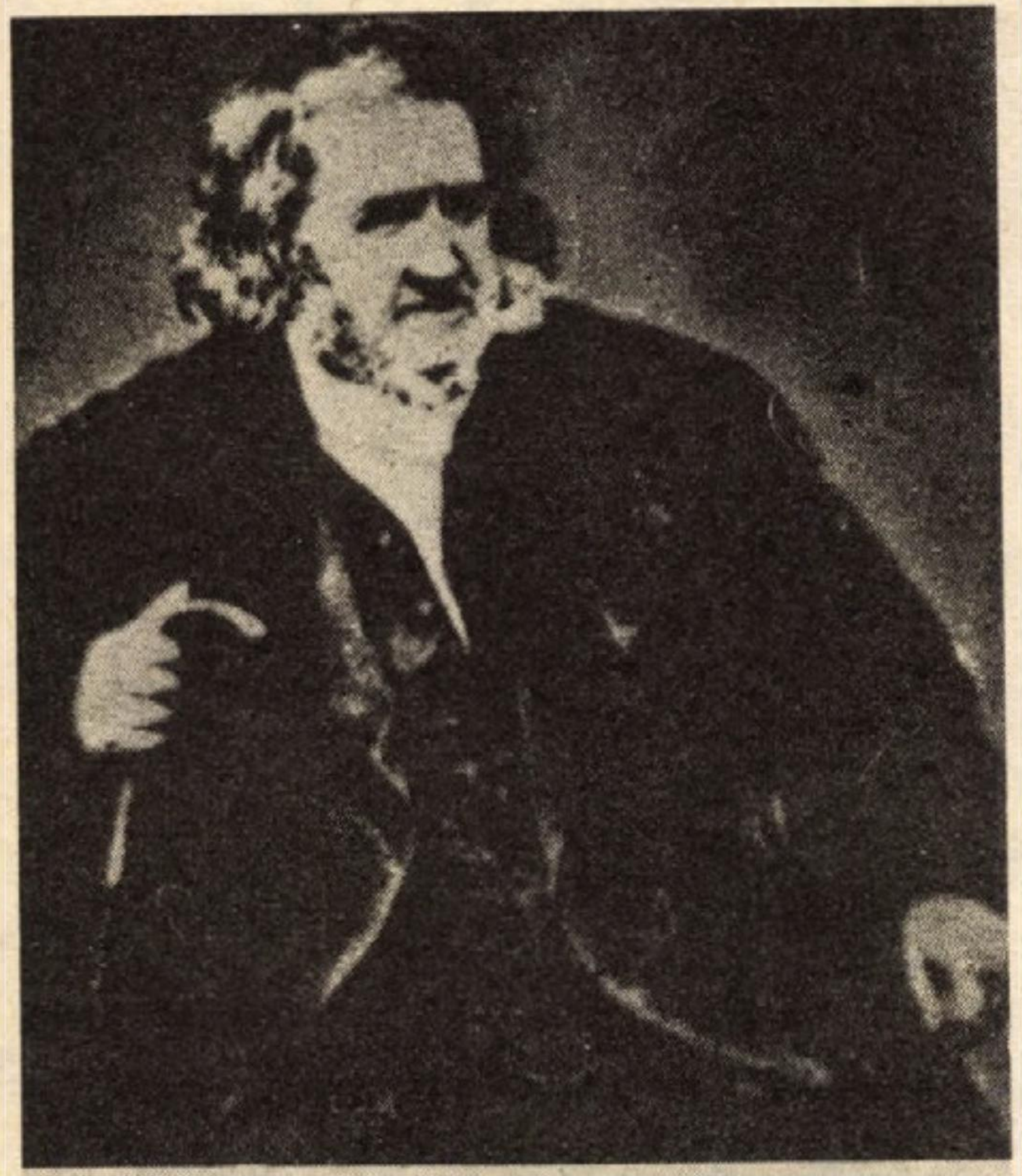

James Young Simpson, aki önkísérlete nyomán elsőként alkalmazta a kloroformot a szülési fájdalmak csillapítására

Kérdésünk: sikerült-e Mr. Simpsonnak önkísérlete nyomán fájdalommentesen szülnie?
(Az „Univerzum”-ban észlelte Ritter József)

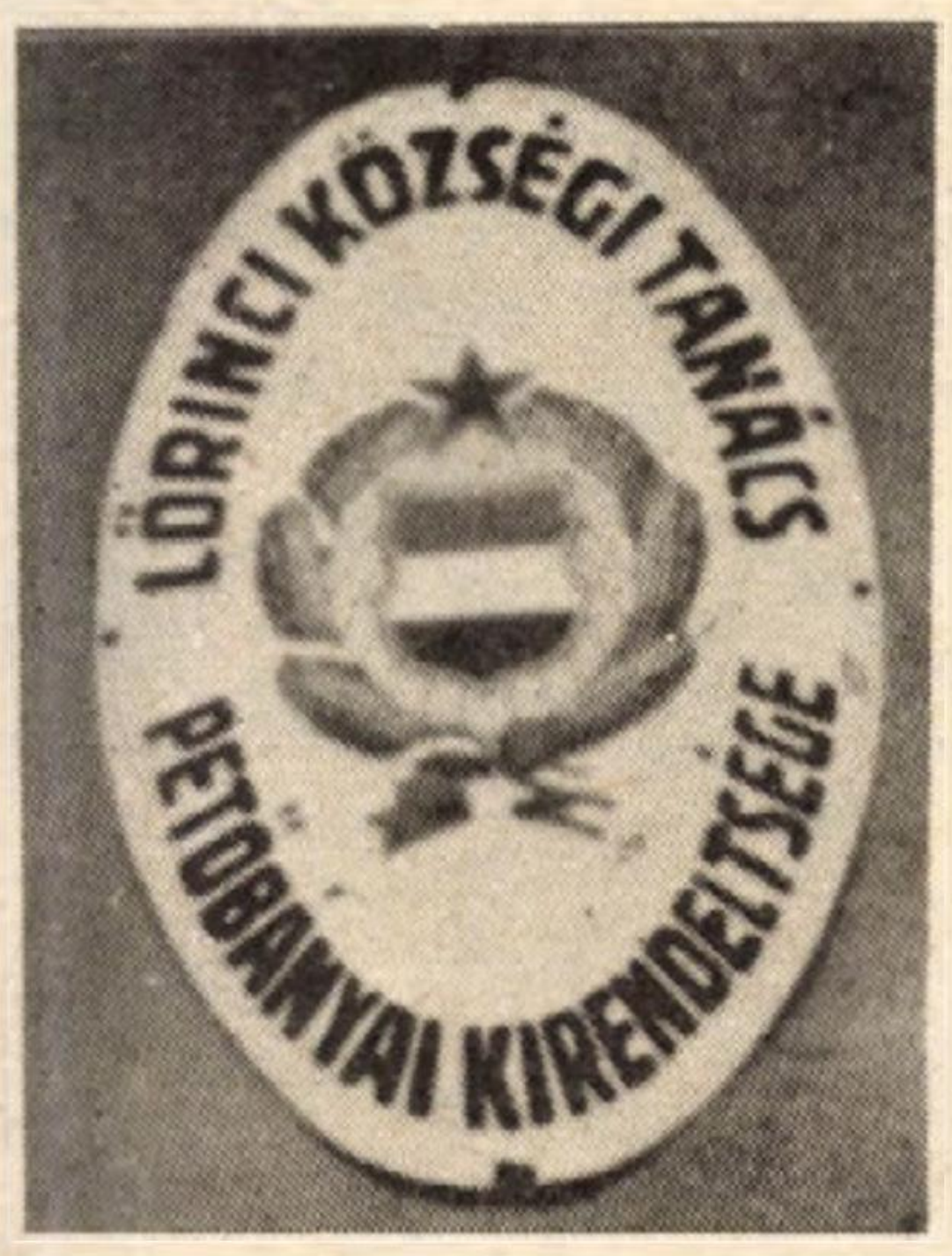

Lehet egy „fi”-vel kevesebb? A fotó — félreértések elkerülése végett — Petőfibányán készült. Két betűre való zománcfestéket mindenesetre megspóroltak. Mit szólna ehhez a község névadója, halhatatlan költőnk, Pető Sándor?
(Varga József apci olvasónk felvétele)

Felhívjuk kedves vásárlóink figyelmét, hogy

december 27—31-ig

év végi leltározást tartunk

a pécsi
mohácsi
siklósi
szigetvári
szekszárdi
dombóvári
tamási

fióktelepeinken. A leltározás ideje alatt **az árukiadás** szünetel.

(361)

Roppant előzékenység, hogy jó előre felhívják a t. vásárlóközönség figyelmét. Így rájuk most már csak egyetlen feladat hárul: hogy kinyomozzák, **ki is leltározik** december végén?

(A Tolna megyei Népújságból nyirta Kincses Jánosné bonyhádi olvasónk)

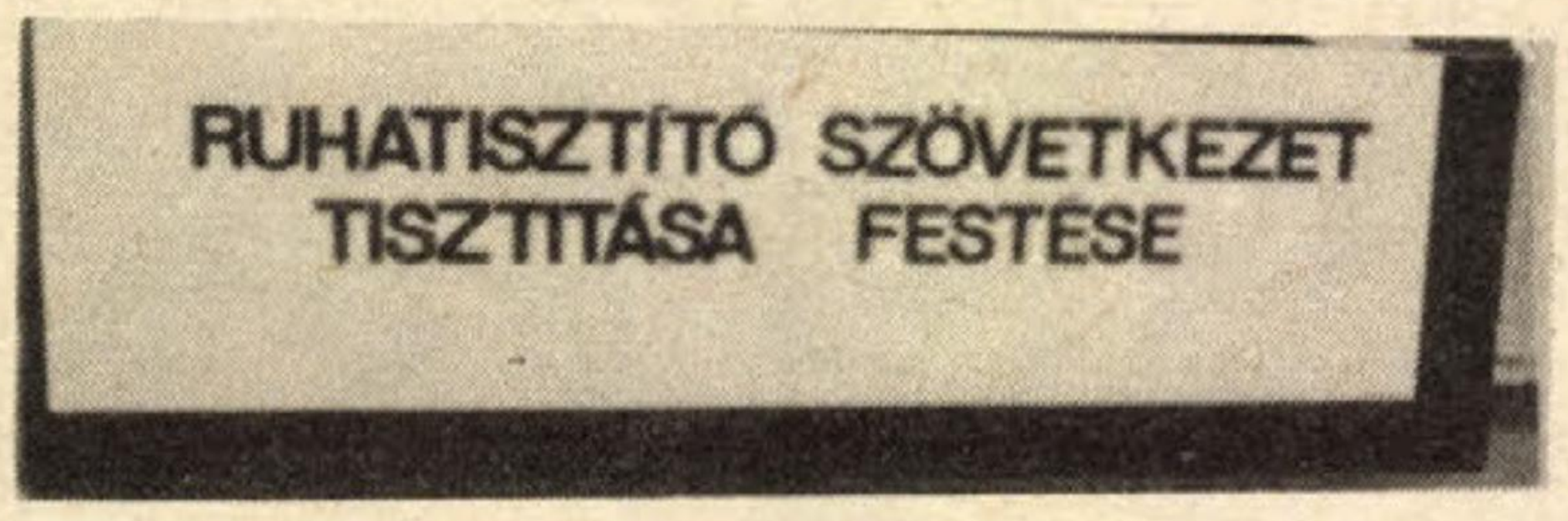

RUHATISZTÍTÓ SZÖVETKEZET
TISZTITÁSA FESTÉSE

Ha jól értjük, ez annyit jelent, hogy tataroznak az illető szövetkezetben. De van egy halvány érzésünk, hogy nem jól értjük.
(A Királyi Pál utca és Bástya utca sarkán fényképezte Zsepeczky Erzsébet)

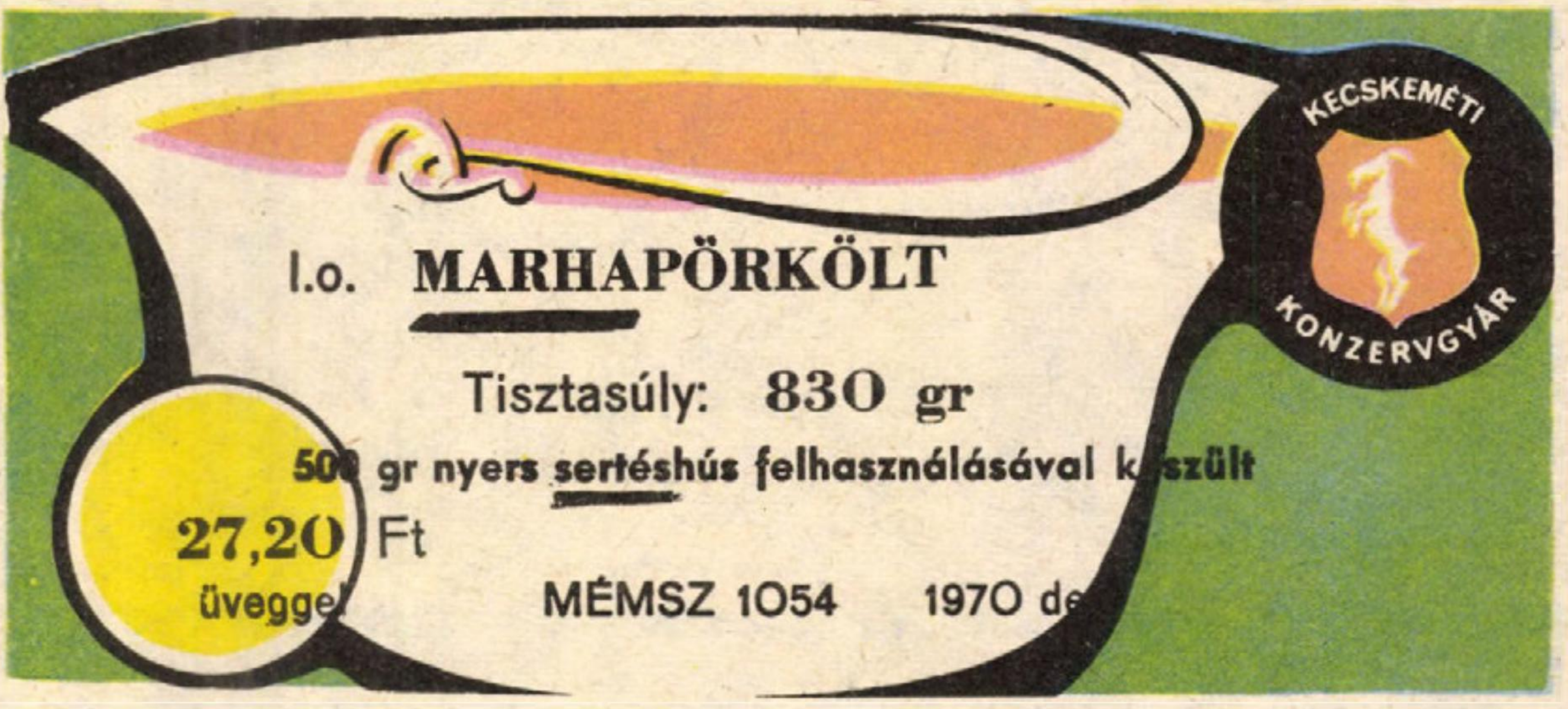

KECSKEMÉTI KONZERVGYÁR

I.o. **MARHAPÖRKÖLT**

Tisztasúly: **830 gr**

50 gr nyers sertéshús felhasználásával k szült

27,20 Ft
üvegg

MÉMSZ 1054 1970 d

Most már csak azt szeretnénk tudni: minek a felhasználásával készül a sertéspörkölt?
(Beküldte Krizsán Gábor újszászi olvasónk)

ARC NÉLKÜLI VÁROS

Nyomasztó álmom volt. Úgy tűnt, hogy hosszú és unalmas utazás végén értem a városba. Szürke ködrongyokba és hócafatokba burkolózott síkságon csattogott a vonat, napokig vagy hetekig is talán. Túlfűtött kupé, álmos esőcseppek a párás ablakon, levegőtlenség. Szemben, a csomagtartó alatt néhány kopott plakát, számomra érthetetlen nyelven. Kivéve az utolsót. Ez primitív kecskefejet ábrázolt, mintha kisgyerek rajzolta volna. Versike volt alatta, fakult zöld és piros betűkkel:

„Azt mondja a
szakszervezet
Serek közt a bakser vezet!”

Ez még külön is bosszantott. Micsoda marhaságokat képes álmodni az ember.

Kora délelőtt érkeztem a városba. Esett az eső, de valahogy mégis kopott és mocskos volt minden. Nem volt ez tiszta és jókedvű eső, amely tükröt csinál a flaszterból, hadd nézegessék magukat a hetyke házak, a hetyke villamosok és a hetyke emberek. Kormot áztatott ki a városra boruló ősfüstből, azt kente a kövekre nyúlós és rossz illatú massza formájában. Bebújt a bőr alá, undok kis berzenkedéseket indított el az ember hátán. Mintha a taxik és a szemeteskocsik is felgyűrt gallérral jártak volna a síkos aszfalton.

Egy kis cédula volt a zsebemben, művelt barátommal még otthon felírattam magamnak, mit jelent a város nyelvén ez az egyszerű mondat: ugyan kérem, merre találom a Durrbele panziót?

Jókötésű, ballonkabátos alak várakozott a villamosmegállónál, kockás sportsapkát és vastag gyapjúsálat viselt. Odaléptem, letettem a bőröndömet és akadozva olvastam a céduláról:

— Pondegusta tiberio skenzan Durrbele?

Nem kaptam választ.

Néhány másodpercig idegesen gyűrögettem a cédulámat. Talán a hangsúlyt vétettem el, vagy a barátom tévedett a fordításnál. Még az is lehet, hogy ostoba módon valami más városba érkeztem.

— Pondegusta — próbálkoztam újra — tiberio skenzan Durrbele?

Most sem érkezett válasz. Felnéztem és akkor felordítottam a rémülettől.

A ballonkabátosnak nem volt arca.

Enyhén domborodó, szőkés és pelyhes szőrzettel borított felület látszott a kockás sportsapka és a sál között.

— Verzeihung — csak ennyit tudtam kinyögni ijedtemben s aztán zsibogó idegekkel, félig kábultan rohanni kezdtem. De rémületem a következő negyedóra során hasogató pánikká vált.

Ebben a városban senkinek sem volt arca. Sima és kifejezéstelen felület, vörös, barna, fekete és őszes hajzattal borított mező húzódott a bennszülöttek fülei között. Nyüszítve vágtattam saroktól sarokig, őrült gondolatok kergették egymást az agyamban. Mintha az egyéniség, a könny és a mosoly végképp feleslegessé vált volna ebben a városban és velük együtt elsorvadt volna mindaz, ami kifejezheti, közhírré teheti. A harmadik, negyedik, vagy isten tudja, hányadik jelzőrendszer, a fintor, a mimika, a kacsintás, redők a homlokon, derű a szemek szegletében ... Csak ezek a rémítő, szőrös felületek ...

Hasogató fejfájásra ébredtem. Első mozdulatommal a szememhez és az orromhoz nyúltam. Megkönnyebbülten konstatáltam, hogy ez is, az is a helyén van, ott, ahol lefekvéskor hagytam. De hát akkor ...

A következő pillanatban harsányan és felszabadultan nevetni kezdtem.

Persze, persze ... már tudtam, mi történt. Nem igaz, milyen hülye tud lenni az ember néha még álmában is.

Úristen, hiszen én a tarkójukat néztem!

Peterdi Pál

IGÉNYESSÉG

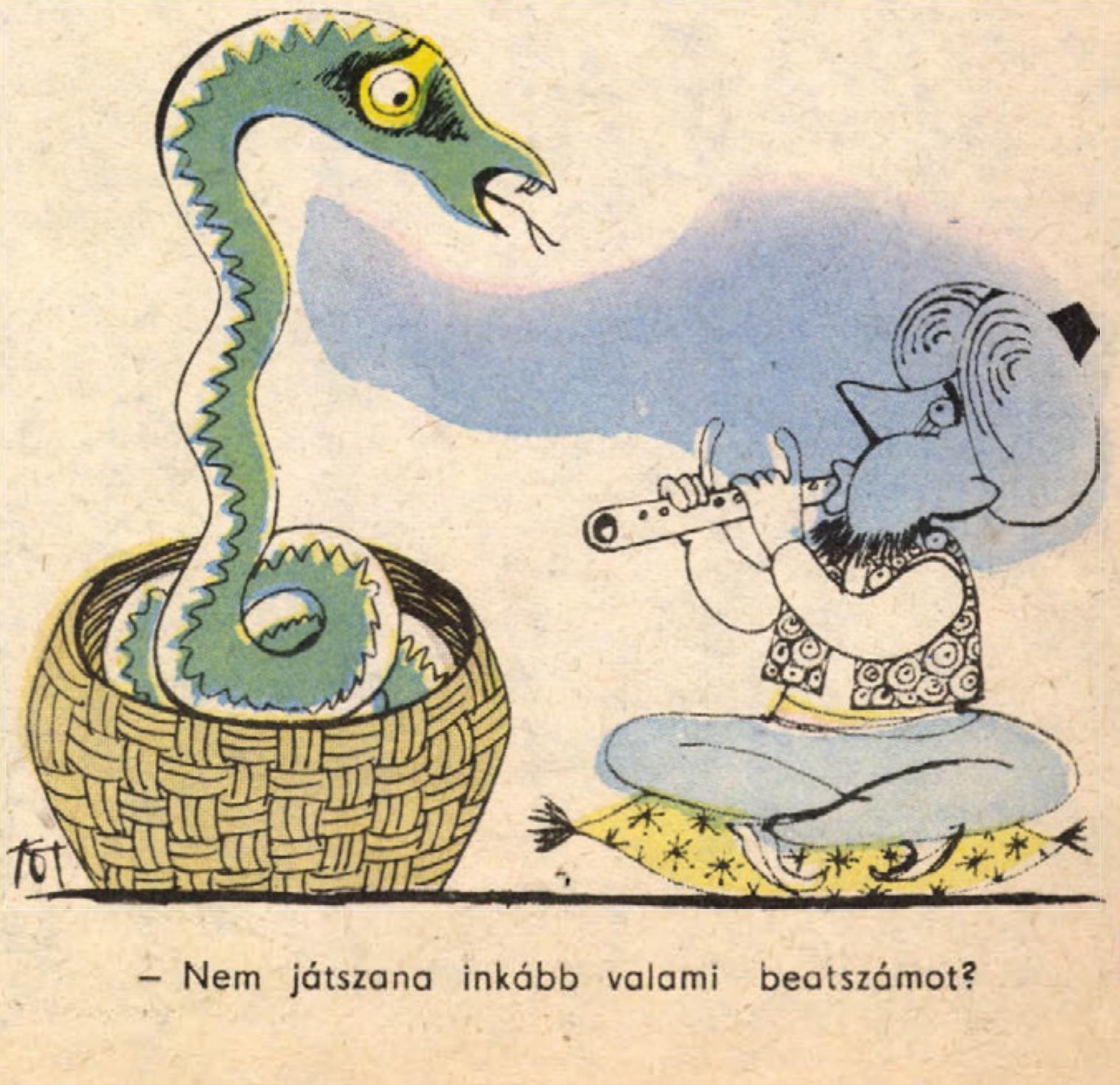

– Nem játszana inkább valami beatszámot?

IMPORT-HUMOR

(Rajzok a belgrádi „Jezs"-ből)

ELLENVÉLEMÉNY

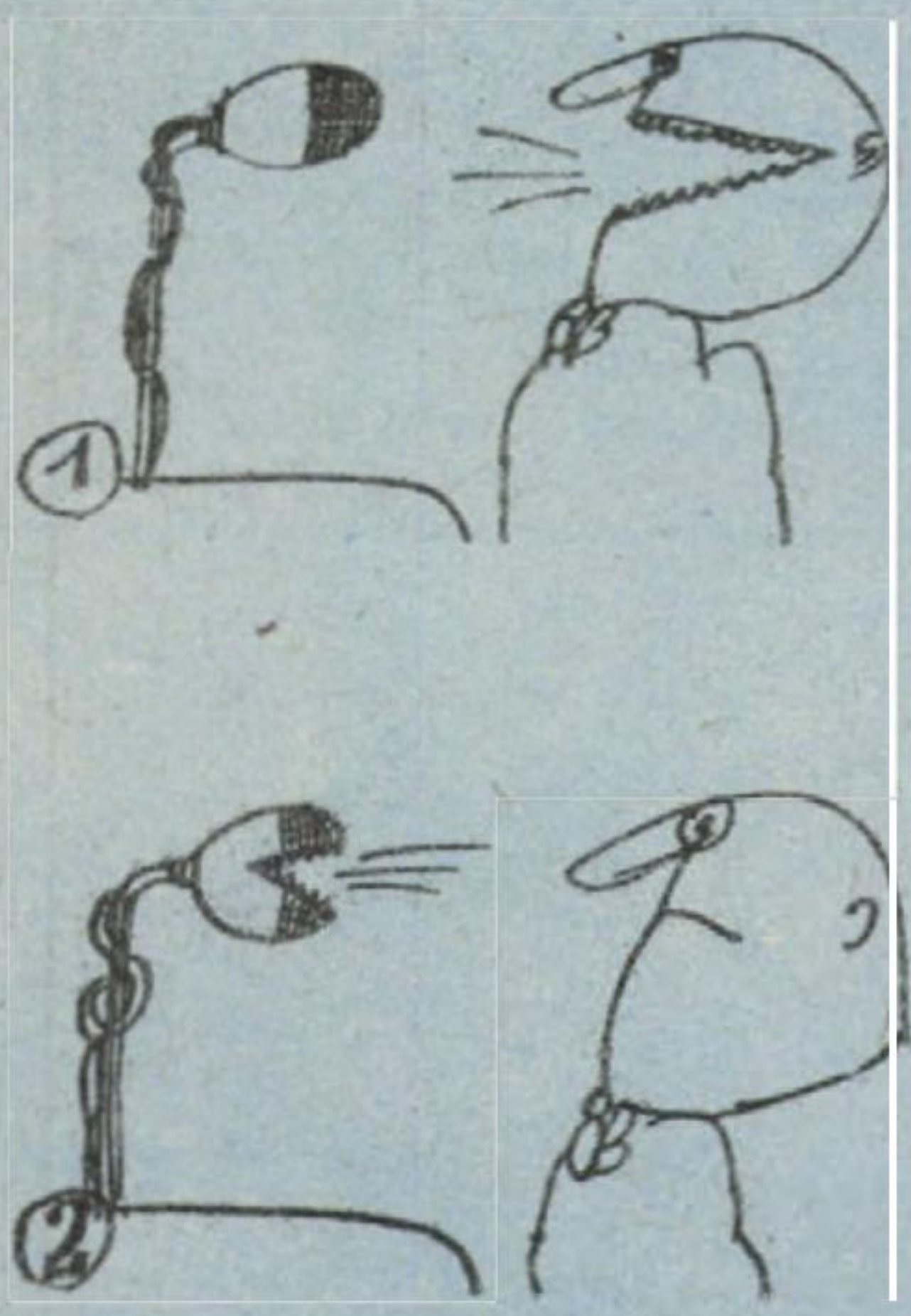

GYŐZELMI EMELVÉNY

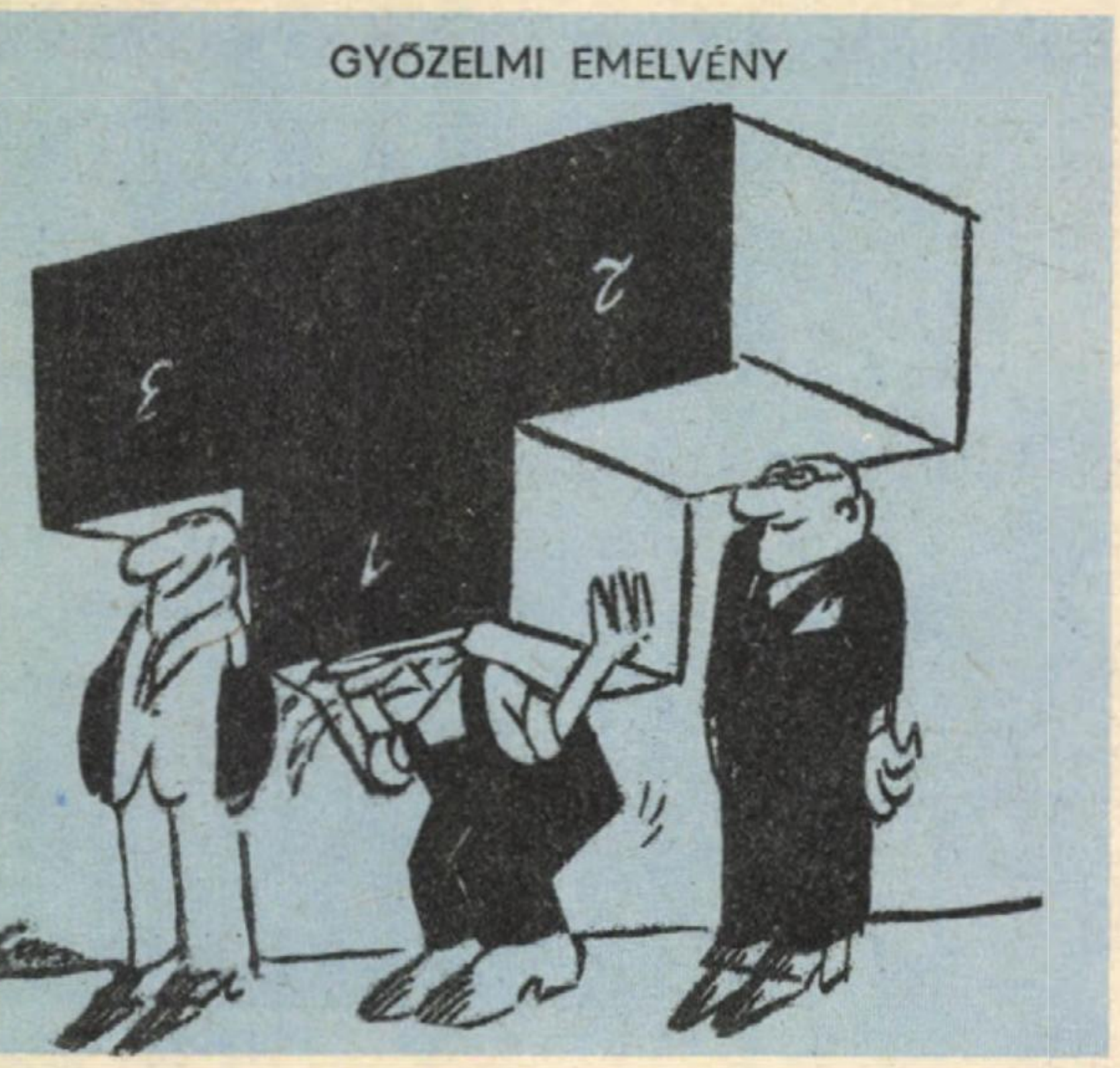

MATTHELYZET

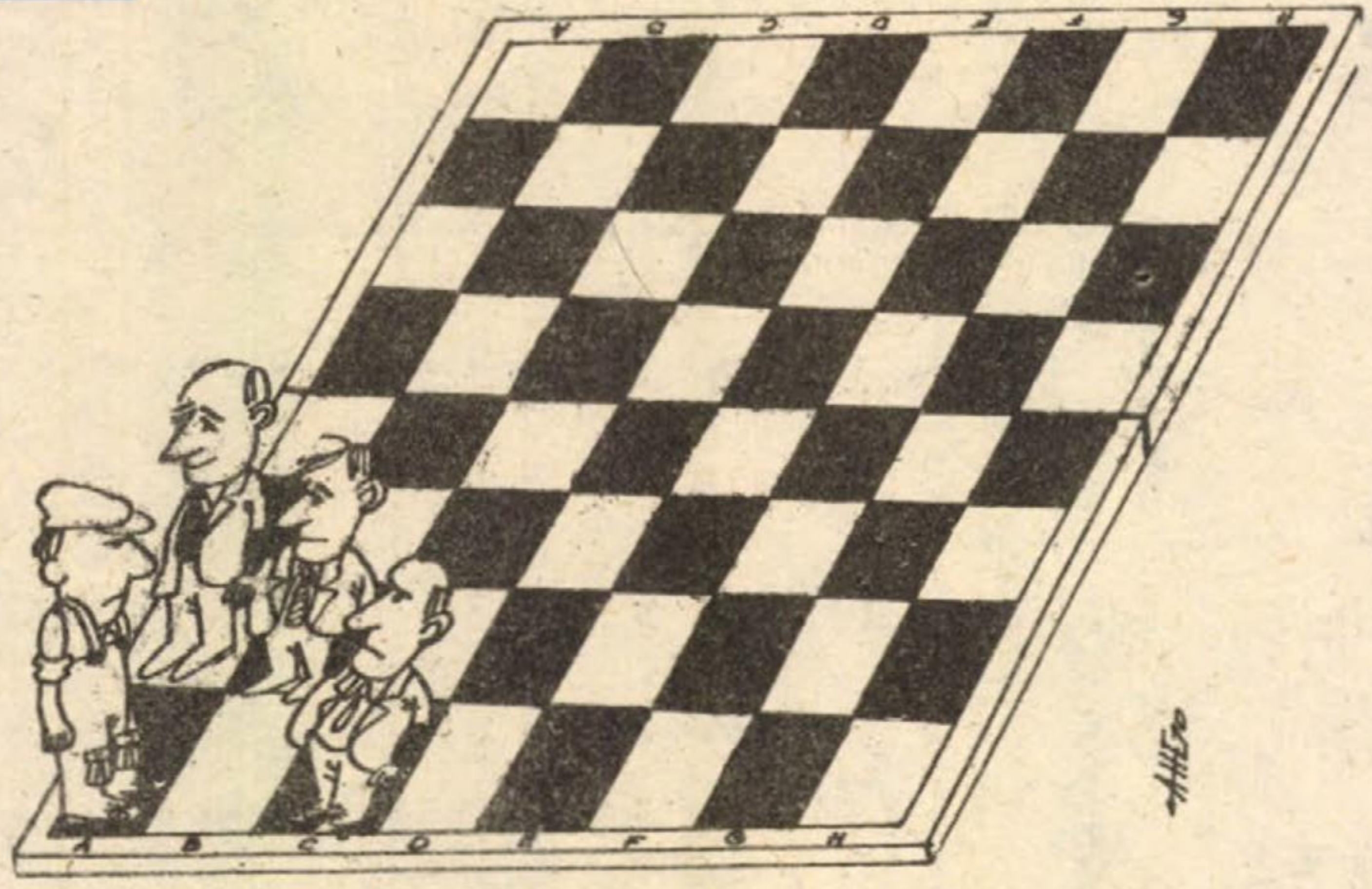

ABSZOLÚT PECHES EMBER

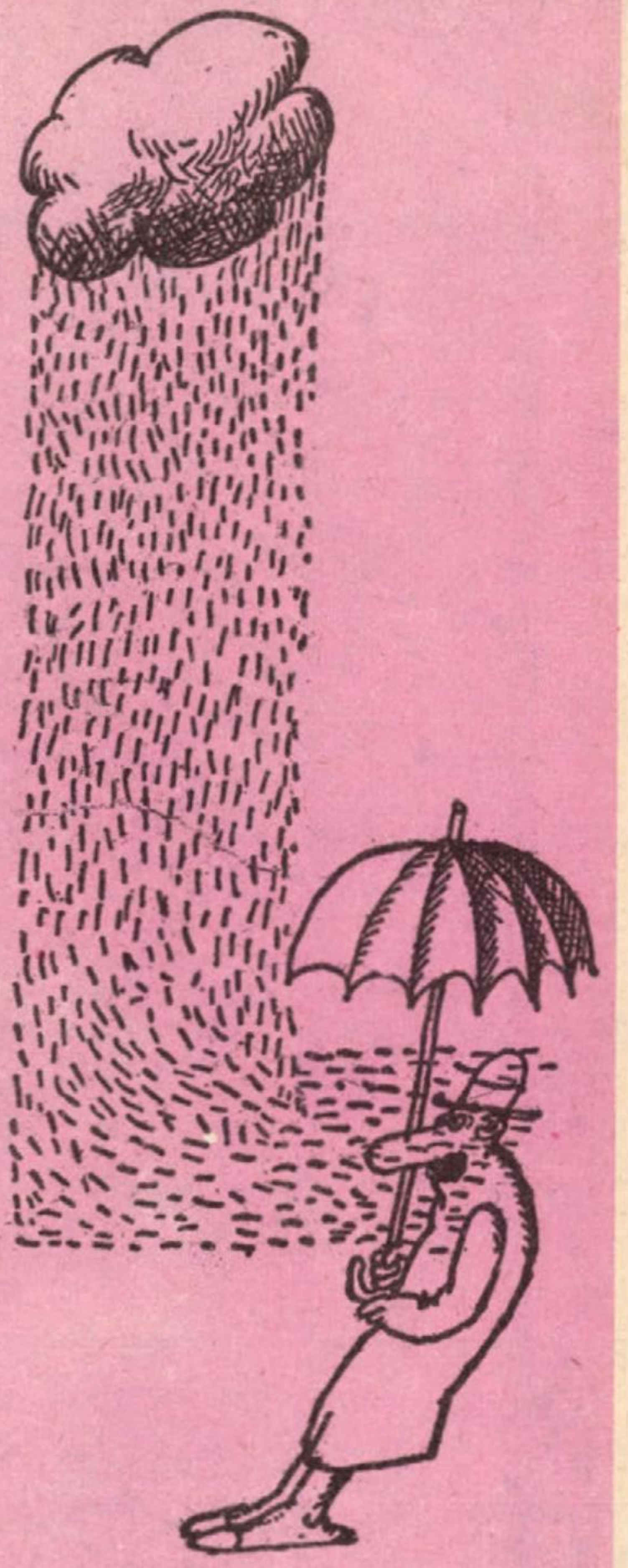

FOCIPUSZI

Egy idő óta hihetetlen méreteket ölt a labdarúgók öröme egy-egy gól után. Csókolják, ölelik egymást, néha hosszú percekig. Régóta járok futballmérkőzésre és jól emlékszem például Orth Gyurira, aki gyakran négy gólt is rúgott egy mérkőzésen, de egyetlen puszit sem kapott. Azután minél kevesebb lett a meccseken a gól, annál több lett a csók ha hálóba jutott a labda. A csókot az ölelés, a bordaropogtatás követte, mostanában pedig a többi játékos ráugrik a góllövőre, örömükben emberkupacot alkotva leteperik.

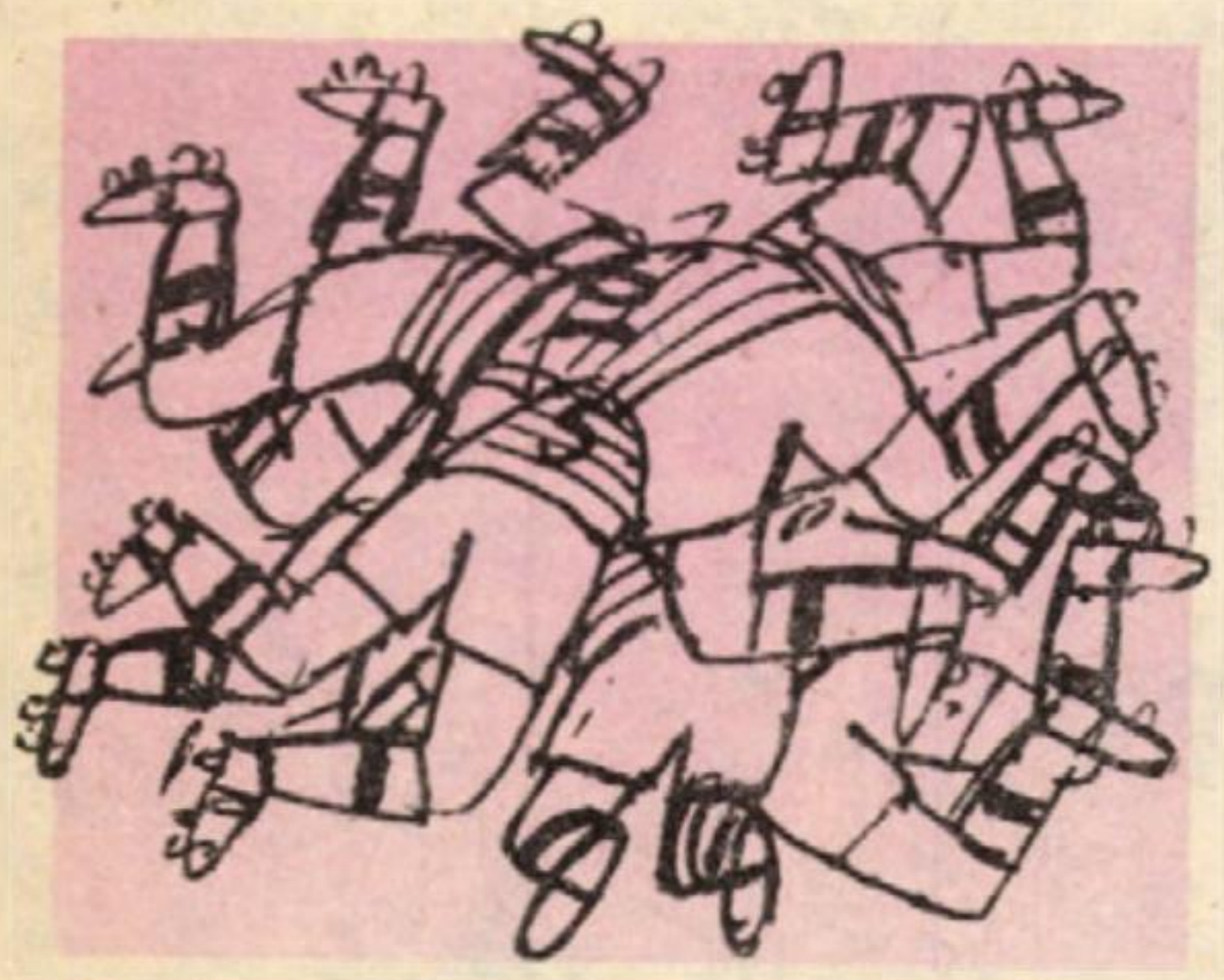

Ha így megy tovább, a gólszerzőt boldog játékostársai agyonnyomják, vagy legalábbis betörik néhány bordáját. Félő, hogy ezért senki sem mer a jövőben gólt rúgni.

Tenni kell tehát valamit a csókolódzás és a gólextázis elburjánzása ellen. Az MLSZ, amely őrködik a futball tisztasága felett, és szigorú, új szabályokkal igyekszik a játék eldurvulását megakadályozni (igaz, kevés sikerrel), tehetne valamit a túlzott csókolózás ellen is. Azt tanácsolom, hogy vezessék be a csókkontingenst. A tavaszi évadtól kezdve egy-egy véletlen gól után a játékosok csak egyszerű kézfogással fejezhetik ki szerencsekívánataikat a góllövőnek. Ha a gól egyből jut a hálóba, különösen, ha nehéz szögből vagy oxforddal, akkor az MLSZ engedélyezhet egy-egy csókot, de csak homlokra és csak attól a játékostól, aki a labdát leadta. Abban az esetben, ha bajnokságot jelentő gólról van szó, vagy pedig a gól megmentette a csapatot a kieséstől, két játékos csókolhatja meg azt, aki a hálóba talált, de csak egyszer-egyszer.

Úgy érzem, erre a rendszabályra nagy szükség van, mert amennyiben így menne tovább, lennének olyan mérkőzések is, ahol a kilencven percből harmincat elcsókolóznának.

Már csak azért is intézkedni kellene, mert félő, hogy a példát mások is követni kezdik. Például a színházak. Akárcsak egy-egy meccs kimenetele, a színházi előadások sikere is az együttes játékától függ. Ha a színészek utánozni fogják a futballistákat, megtörténhet, hogy valamelyik művésznek annyira megtetszik például a Hamletet alakító kartársának játéka, hogy a „lenni vagy nem lenni" monológ után lelkesedésében odasiet hozzá és jobbról-balról megcsókolja.

Palásti László

RITKA JELENSÉG

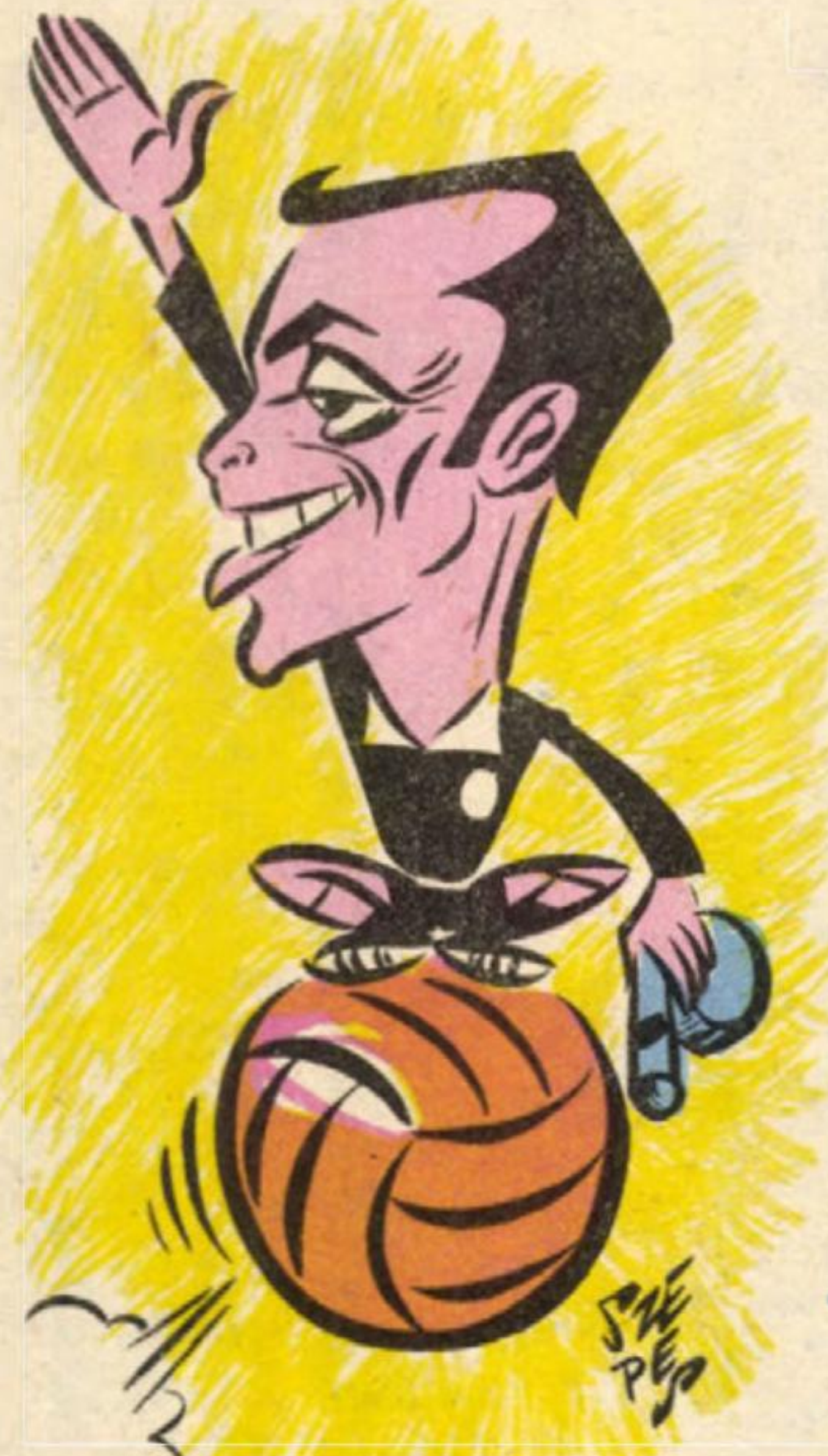

Ép bőrrel és ép idegzettel búcsúzott harmincesztendős játékvezetői pályafutása végén legsikeresebb nemzetközi bírónk, Zsolt István.

PIHENŐ

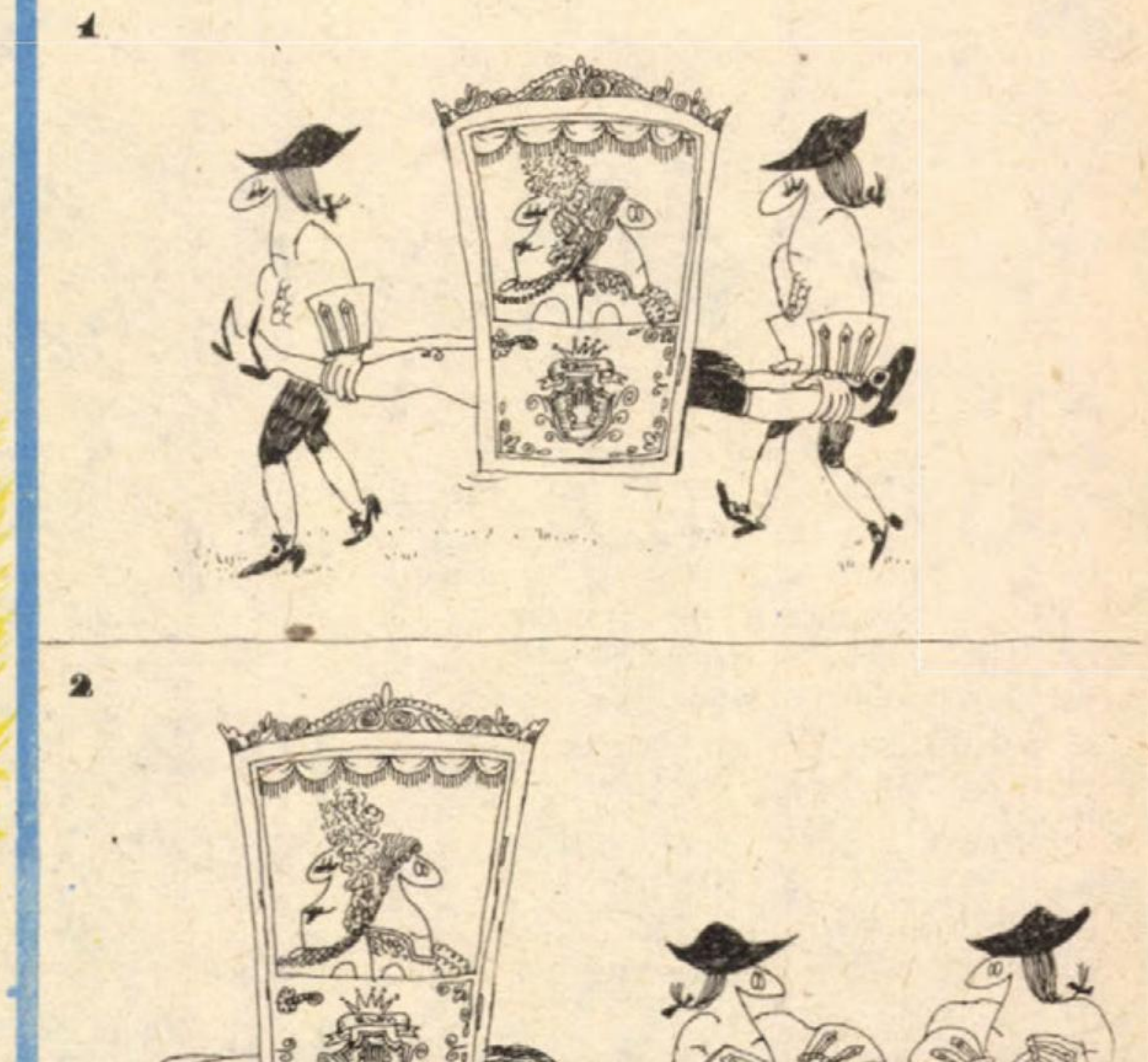

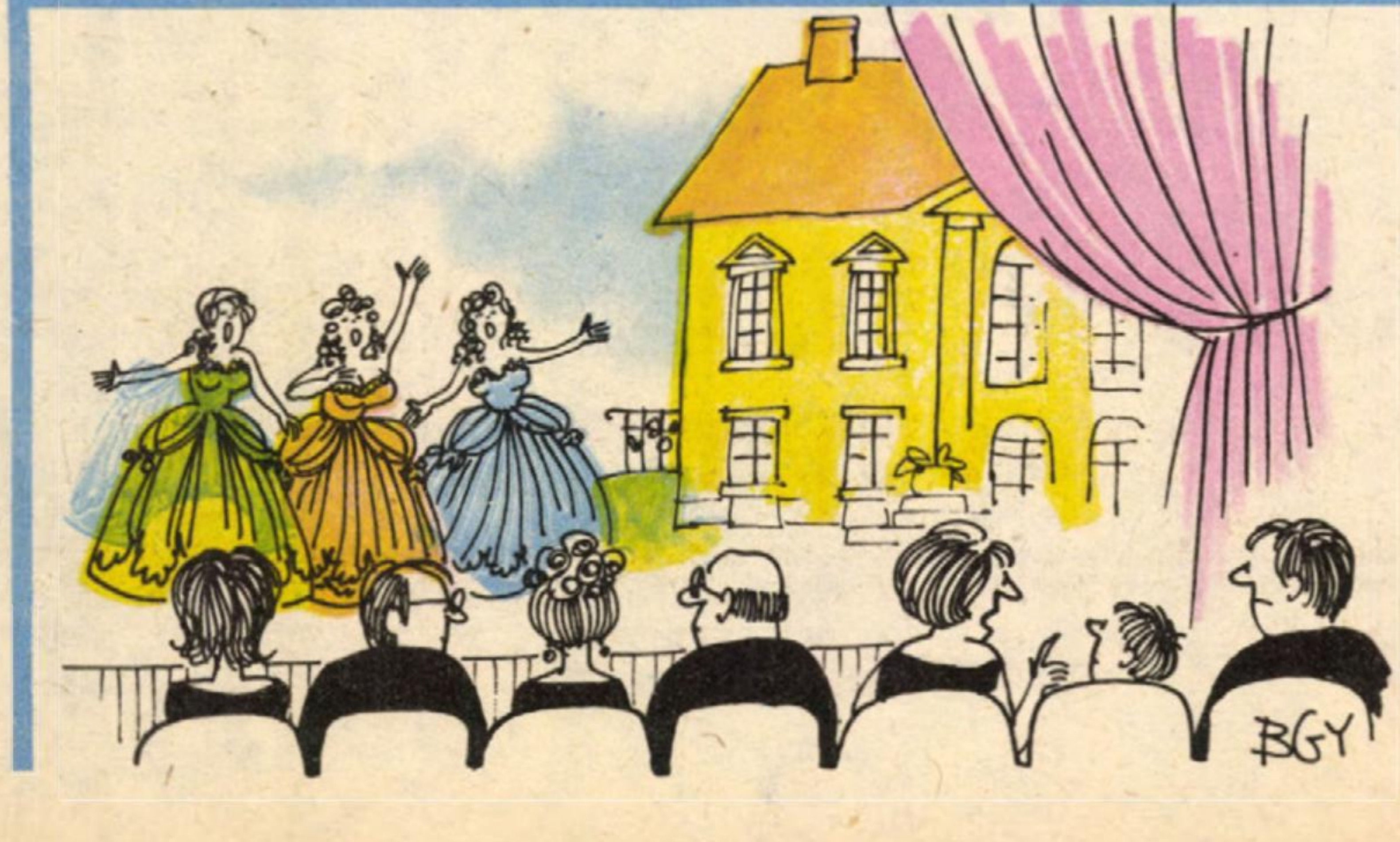

SCHUBERT-EST

– Na, számolj szépen! Hány a kislány?

NOSZTALGIA

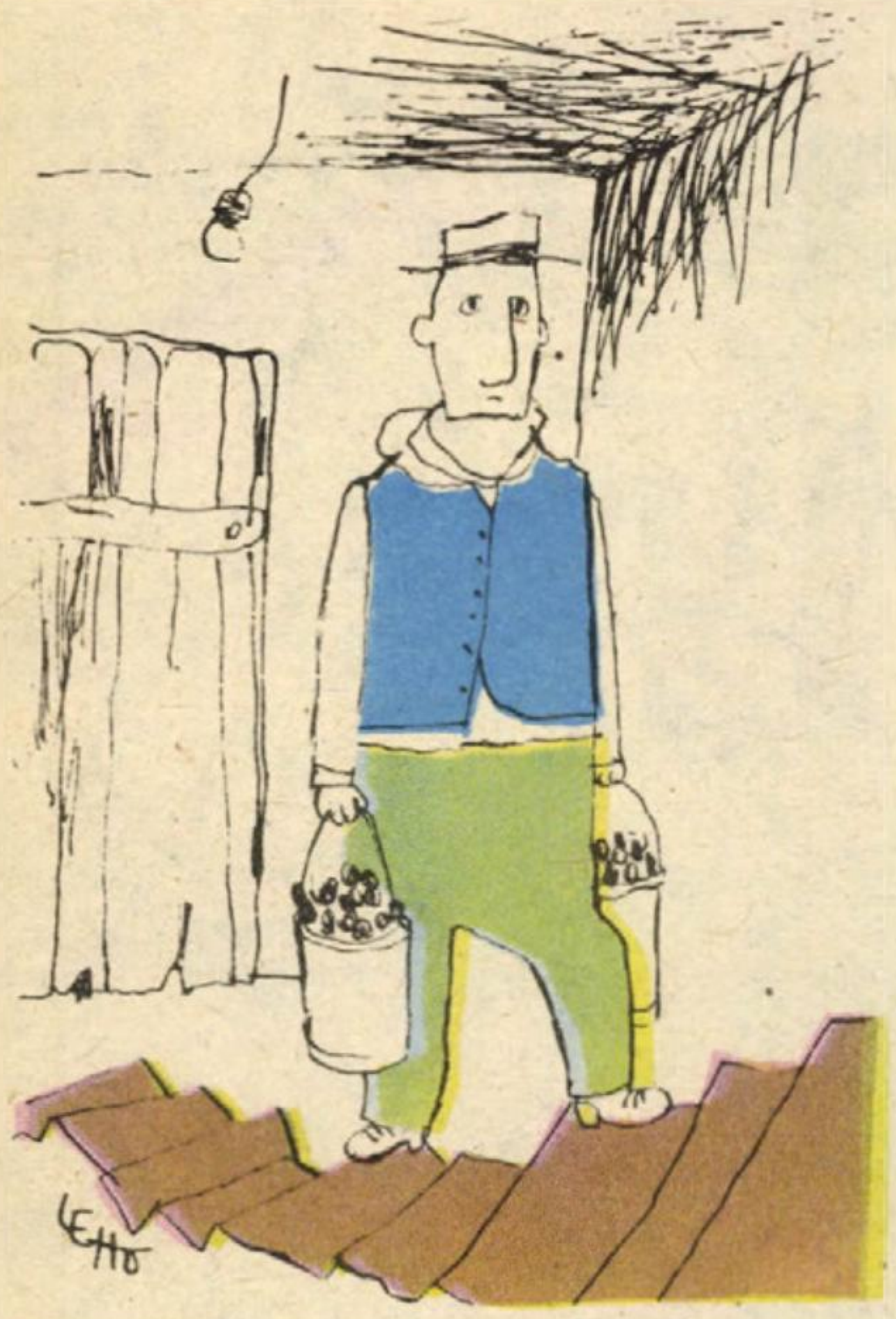

– Istenkém, azok a szép hőguták!...

RÉBUSZ

205. rejtvényünk megfejtése:

VEE -K

Vezekel

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Nagy Gergely, Bp. XI., Szabolcska u. 7.
Adorján József, Kaposvár, Dimitrov u. 8.
Vándori Jaroszlávné, Bp. XVIII., Fáy u. 2.

207. REJTVÉNYÜNK

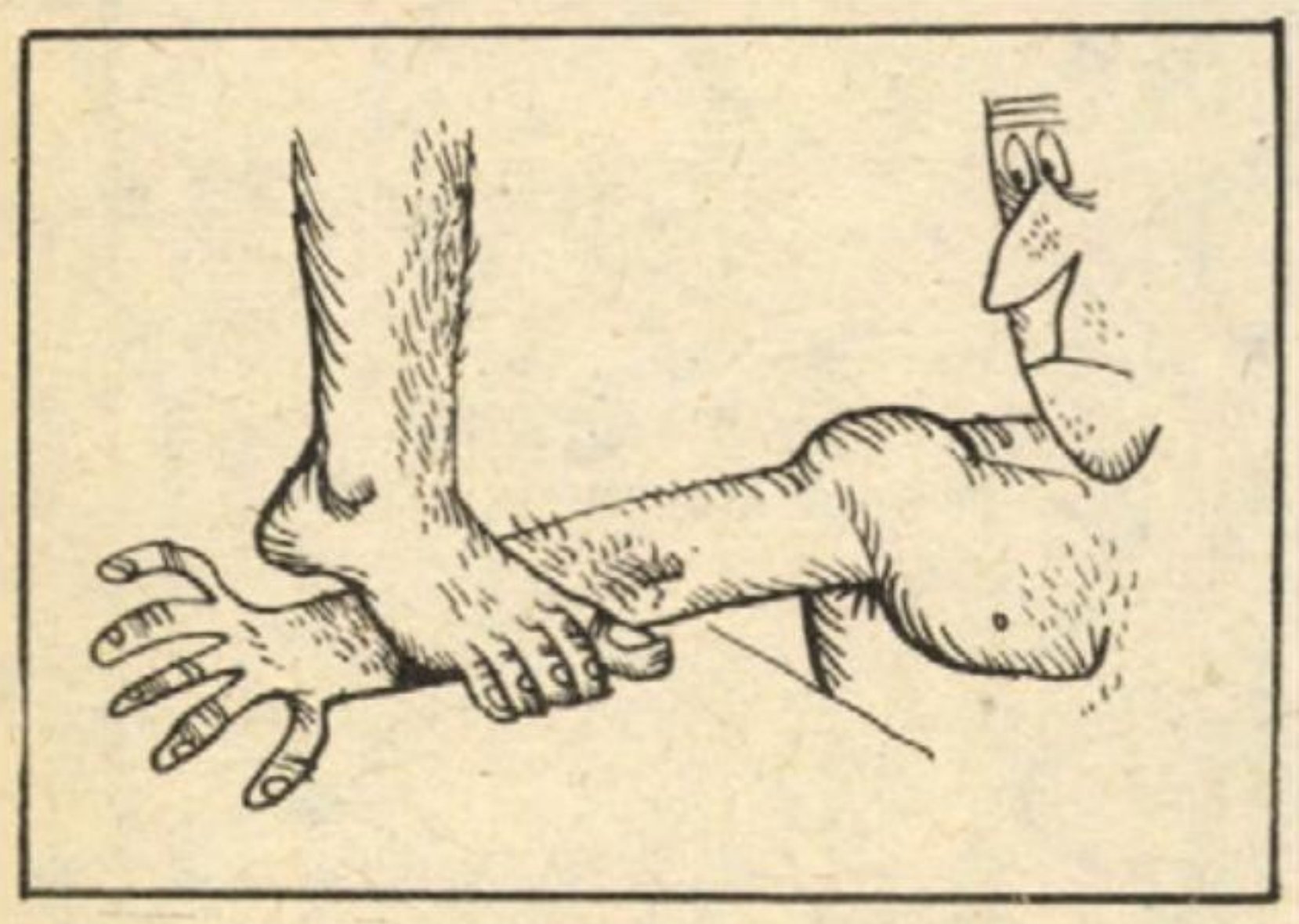

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb december 20-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában 71.4099/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

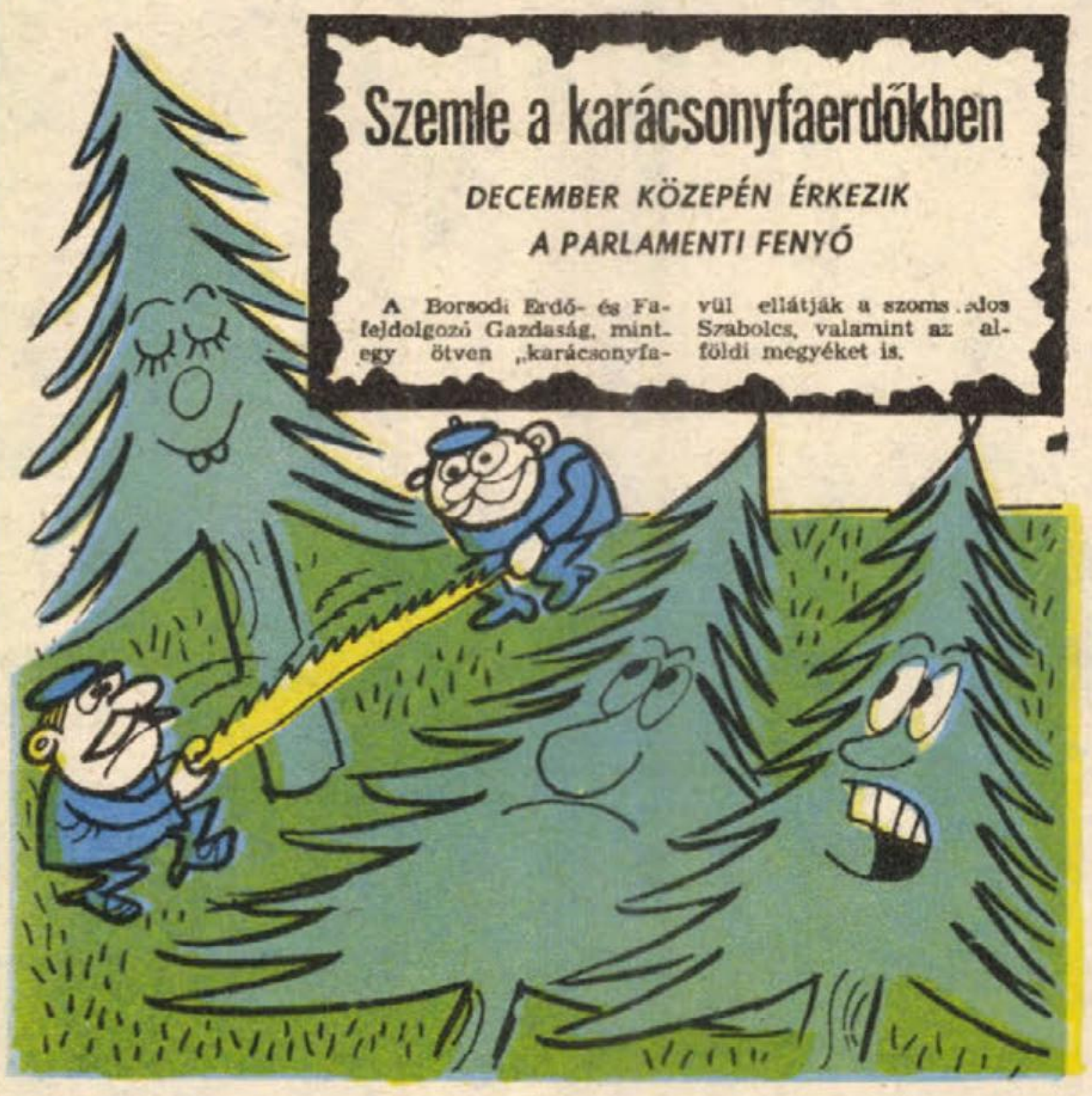
Szemle a karácsonyfaerdőkben
DECEMBER KÖZEPÉN ÉRKEZIK
A PARLAMENTI FENYŐ
A Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, mintegy ötven „karácsonyfa-
vül ellátják a szoms .dos Szabolcs, valamint az alföldi megyéket is.

– Micsoda mázlista, A fővárosban alkalmazták karácsonyfának!...

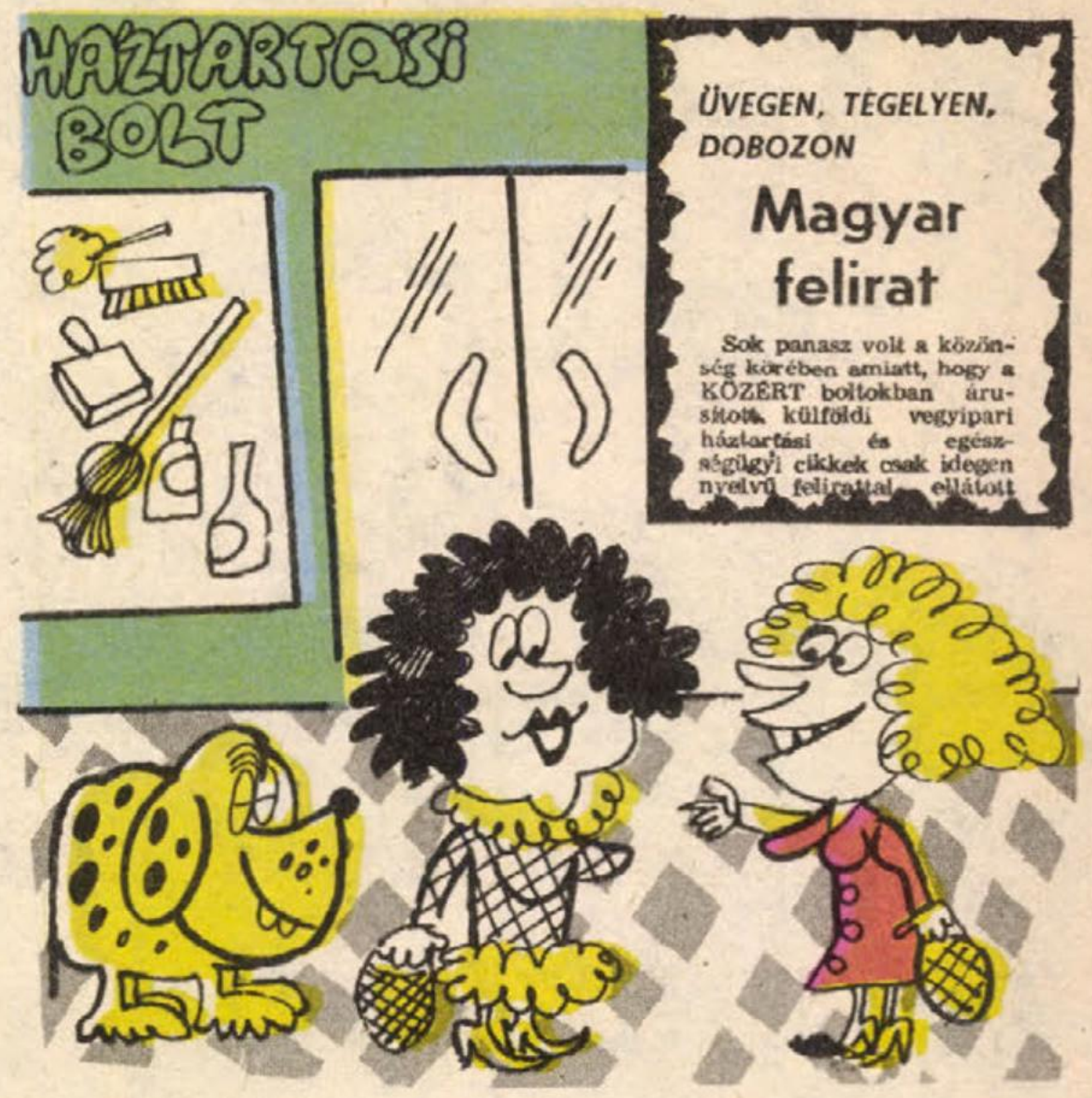
HÁZTARTÁSI BOLT
ÜVEGEN, TEGELYEN, DOBOZON
Magyar felirat
Sok panasz volt a közönség körében amiatt, hogy a KÖZÉRT boltokban árusított külföldi vegyipari háztartási és egészségügyi cikkek csak idegen nyelvű felirattal ellátott

– Nagyszerű, ha ez igaz, újból szótár nélkül járhatunk bevásárolni!

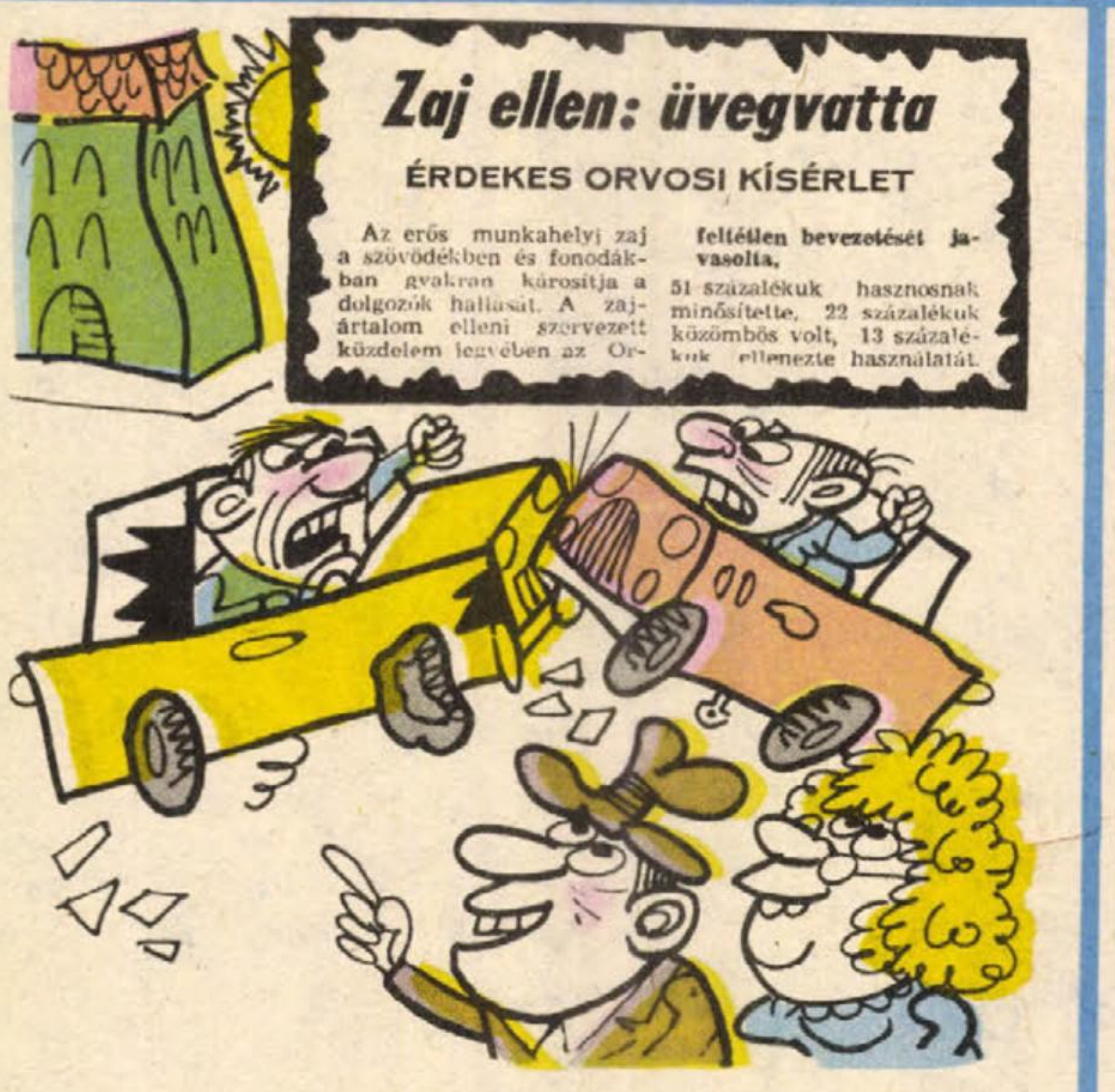
Zaj ellen: üvegvatta
ÉRDEKES ORVOSI KÍSÉRLET
Az erős munkahelyi zaj a szövödékben és fonodákban gyakran károsítja a dolgozók hallását. A zajártalom elleni szervezett küzdelem jegyében az Or-
feltétlen bevezetését javasolta.
51 százalékuk hasznosnak minősítette, 22 százalékuk közömbös volt, 13 százalékuk ellenezte használatát.

– Jó dolog ez az üvegvatta. Ha hallanák, mit mond a másik, már verekednének.

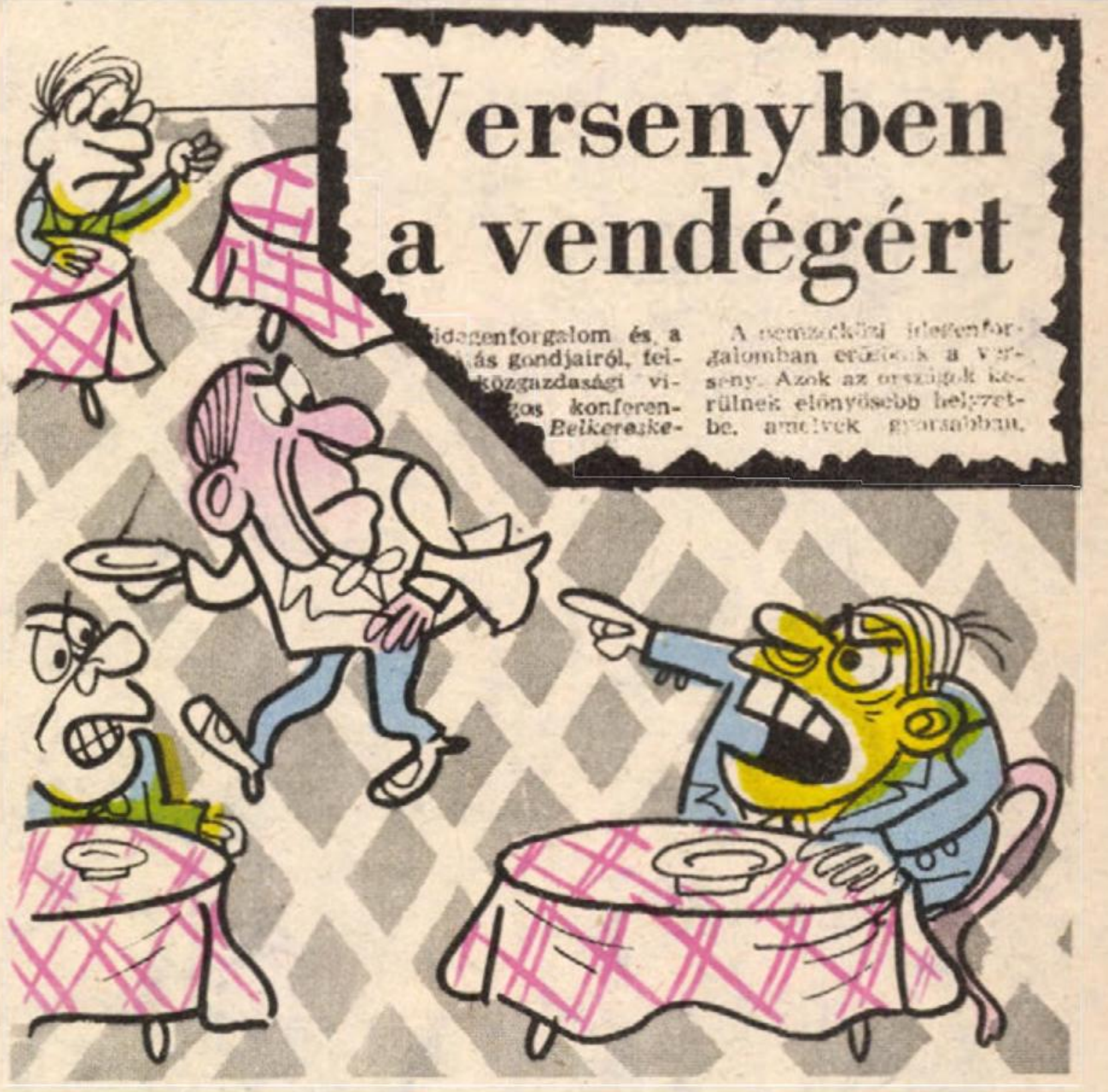
Versenyben a vendégért
idegenforgalom és a
ás gondjairól, fel-
közgazdasági vi-
gos konferen-
Belkereske-
A nemzetközi idegenforgalomban erősödik a verseny. Azok az országok kerülnek előnyösebb helyzetbe, amelyek gyorsabban

– Pincér, küldje ide a versenybírót!

ÉRDEKLŐDÉS

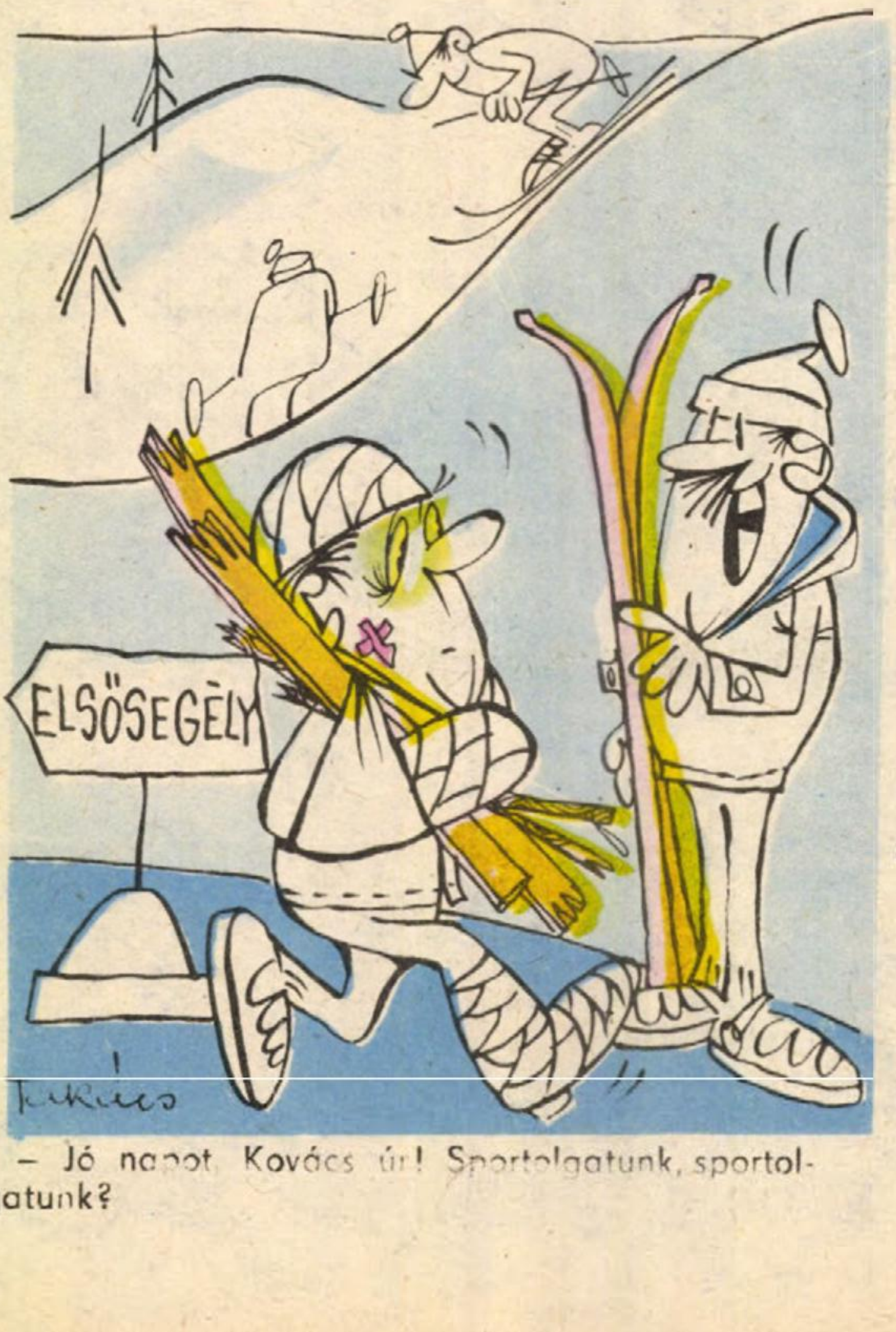
ELSŐSEGÉLY
Kukucs

– Jó napot, Kovács úr! Sportolgatunk, sportolgatunk?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Vannak gyerekei önnek?

— Öt lányom. De kettő már asszony.

— Szóval három lány még magánál lakik?

— Nem, csak a két asszony.

*

— Úgy látszik, elfelejtetted, hogy a múlt hónapban kétszáz forintot kölcsönöztem neked!

— Elfelejtettem? Legszebb emlékeim közé tartozik!

*

Párbeszéd a talponállóban:
— Mikor adod már meg a százasom, amit akkor kértél, amikor úgy be voltál rúgva?

— De hisz tegnap már megadtam!

— Nekem? Mikor?
— Amikor úgy be voltál rúgva.

*

Pesti évődés:
— Az igazgatónk tegnap leállította a kocsiját.
— Ne mondd, miért?
— Ki akart szállni.

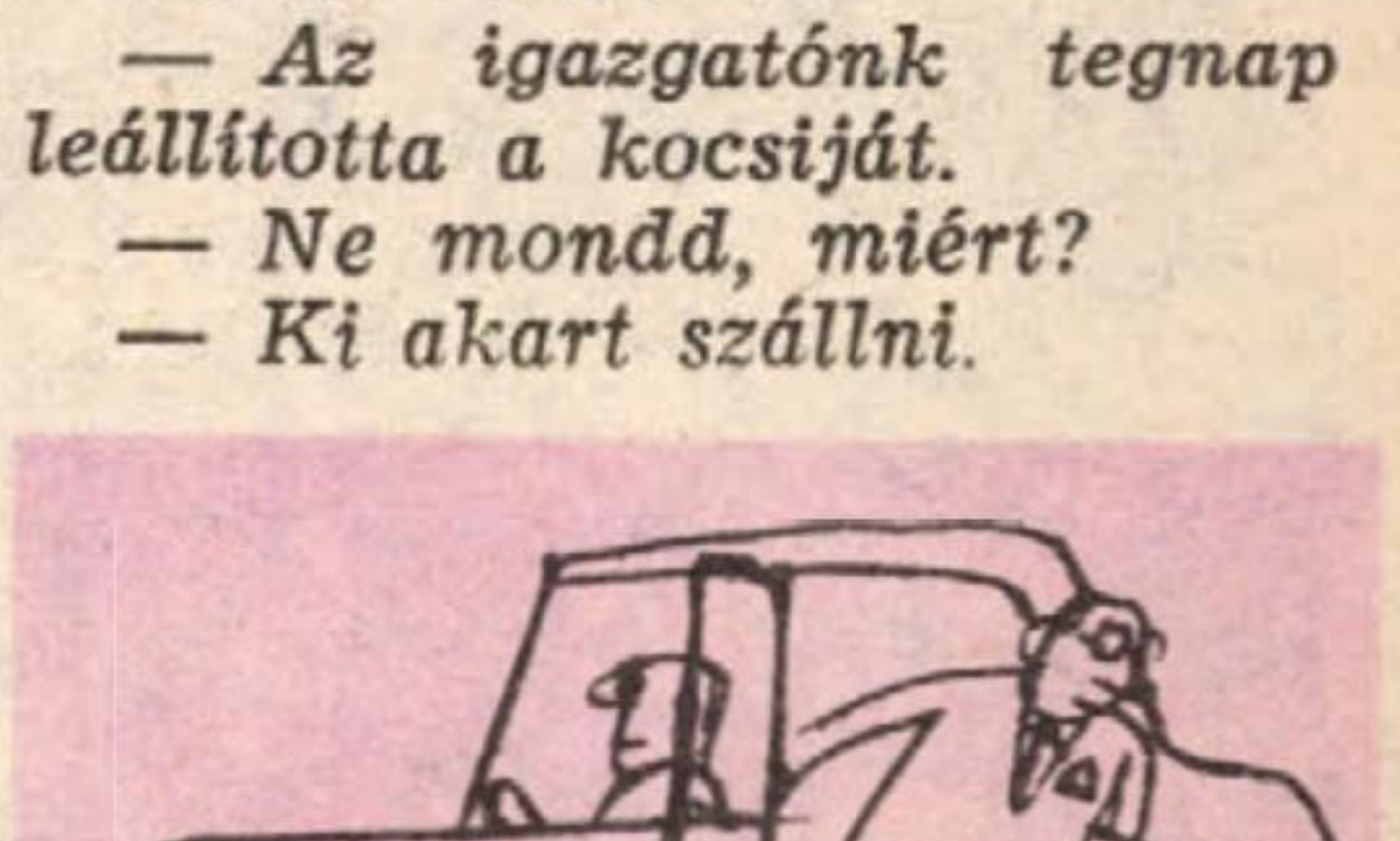

Kalkulai megint hajnalban vetődik haza. A felesége epésen pirongatja:
— Persze, már megint az ostornyeles lámpákat ölelgetted?
— Nono, Matild, csak nem vagy már rájuk is féltékeny?

ELFOGLALT EMBER

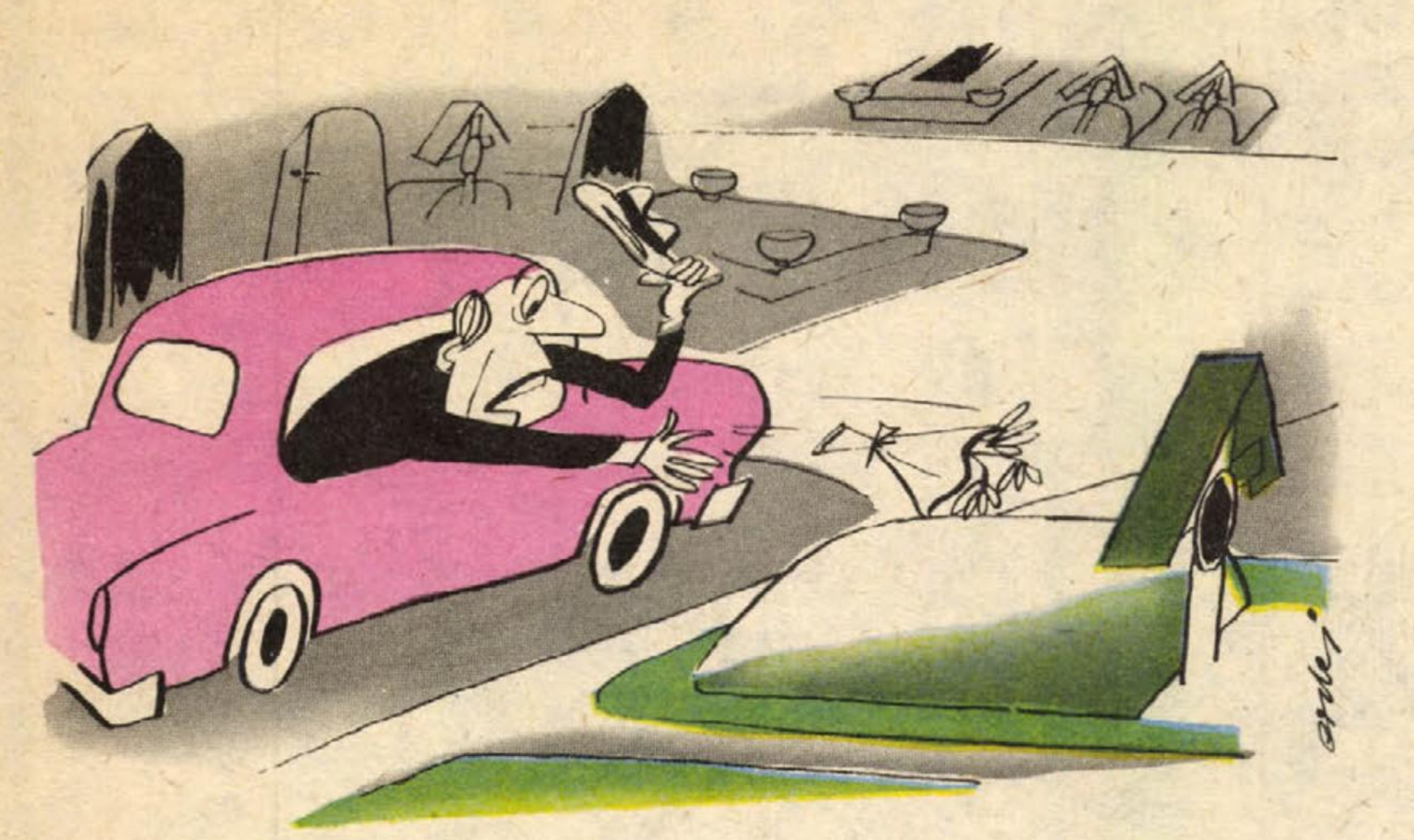

RAVASZ ÜZLETKÖTŐ

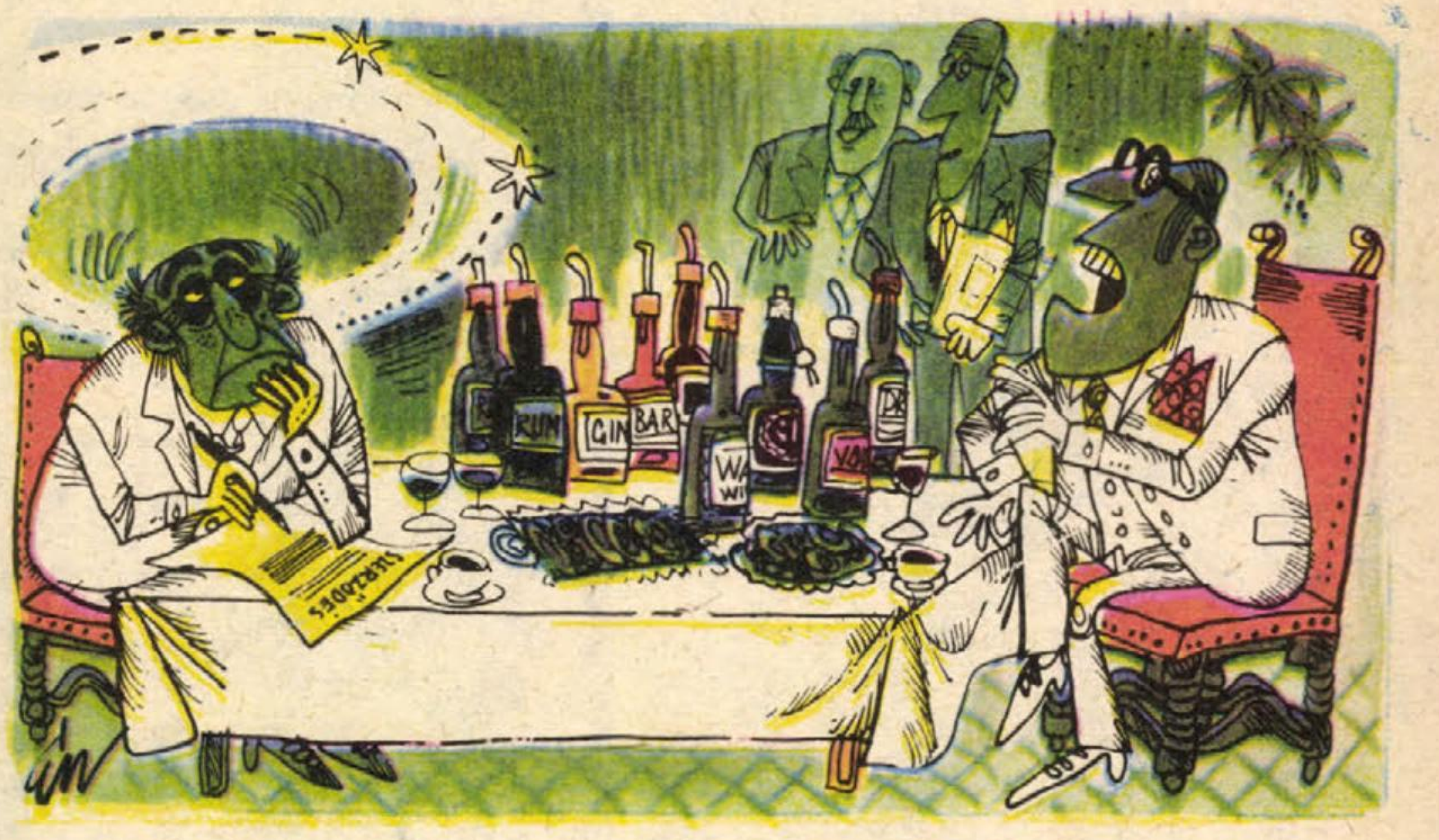
RUM
GIN
BAR
VOD
SZERZŐDÉS

– Ha aláírja a szerződést, kap egy adag szódabikarbónát!...

DIÁKEMLÉKEK

KI TUDTA A LECKÉT?

Szólt az apám haragosan:
– „Tanulni kell! Ütött az óra!"
S elküldött távol idegenbe,
Túl a határon – német szóra!

Ott várt egy kislány első csókja –
Friss emlék ma is, nem fakult
Én ma se tudok németül,
De ő magyarul megtanult.

KIRÁNDULÁS A HEGYEKBE

– „Stop!" Mondotta a tanár úr.
„Itt megállunk, fiúk! Csodás
Ez a sok, szinte vakmerő,
Szinte az ég felé törő
Mogorva, zord hegyóriás!"

Kondor Ferkó morog magában:
– „Hát nékem ez sehogy se tetszik.
Szebb, hogyha nyit az akác bőven
A debreceni Nagyerdőben –
S én ott találom Kovács Esztit."

Farkas Imre

A SZEMÉREM DIADALA

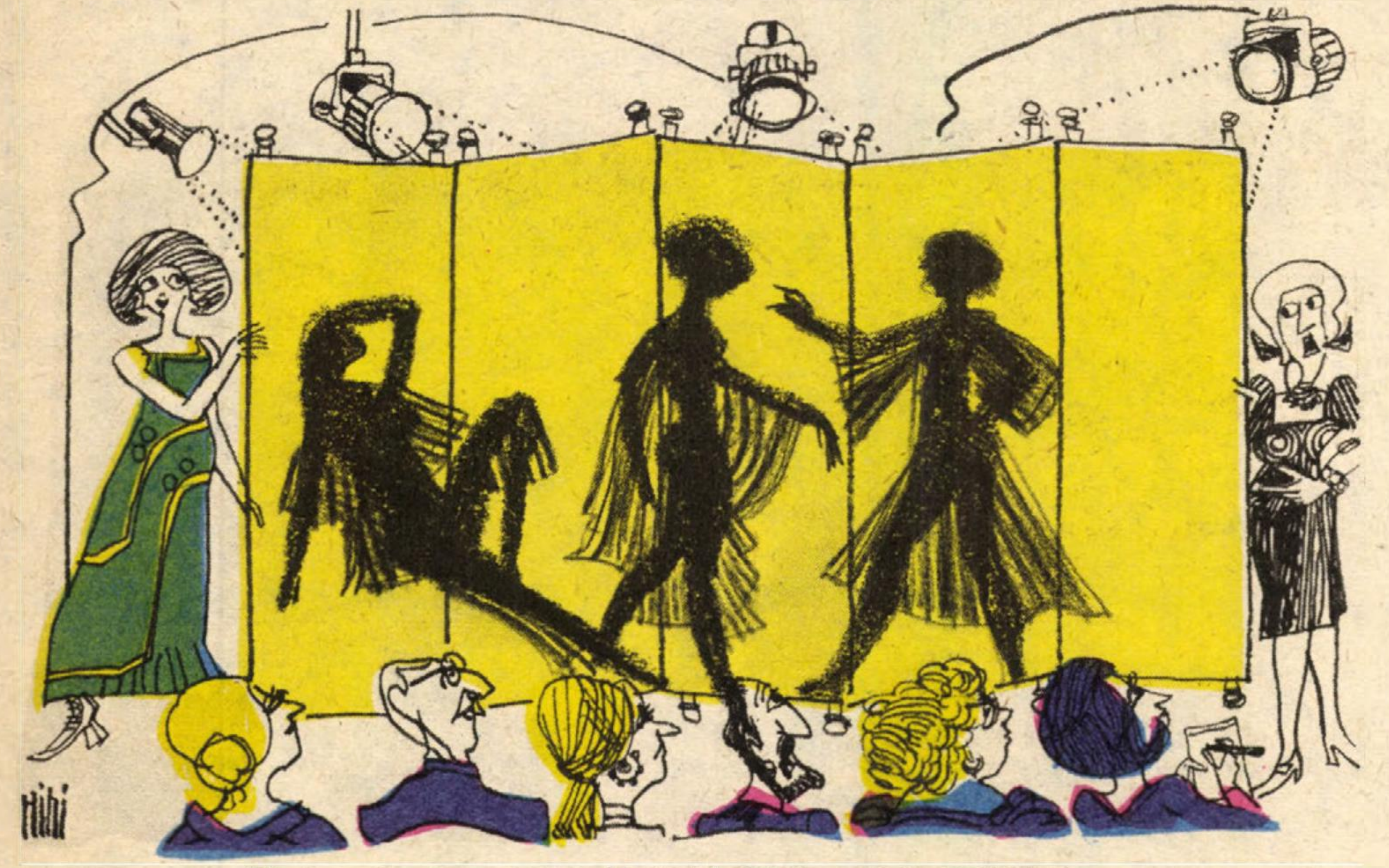

– Most pedig bemutatjuk legújabb fehérnemű-kreációinkat...

SZILÁNKOK

ÍGY HELYES

— Nálunk a kezdő fizetése 2400 lesz. Később aztán, ha rosszul dolgozik, ez lemehet egészen 1100-ig.

PANASZ

— Este hideget eszünk otthon a férjemmel. Nincs időm, hogy főzzek — panaszkodott a hatalmas étterem szakácsnője.

ELFOGLALT EMBER

— Arra sem jut időm, hogy a menyasszonyomat felhívjam néha kaputelefonon.

ISMERKEDÉS

A mozi előcsarnokában egy fiatalember odalép egy csinos nő elé:

— Elnézést, volna egy átadó jegyem a félhatos előadásra.

— És hová szól a jegy?

— Ahová parancsolja. Most fogom megváltani.

KORHATÁR

Tizenhat év körüli srác állít be az italboltba. A pénztárnál blokkot kér egy fél deci kevertre.

— Még nem töltötte be a 18 évet. Szeszes italt nem adhatok — mondja szigorúan a pénztárosnő. Mire az ifjú sértődötten:

— Nem nekem lesz a féldeci.

— Hanem?

— Az öcsémnek!

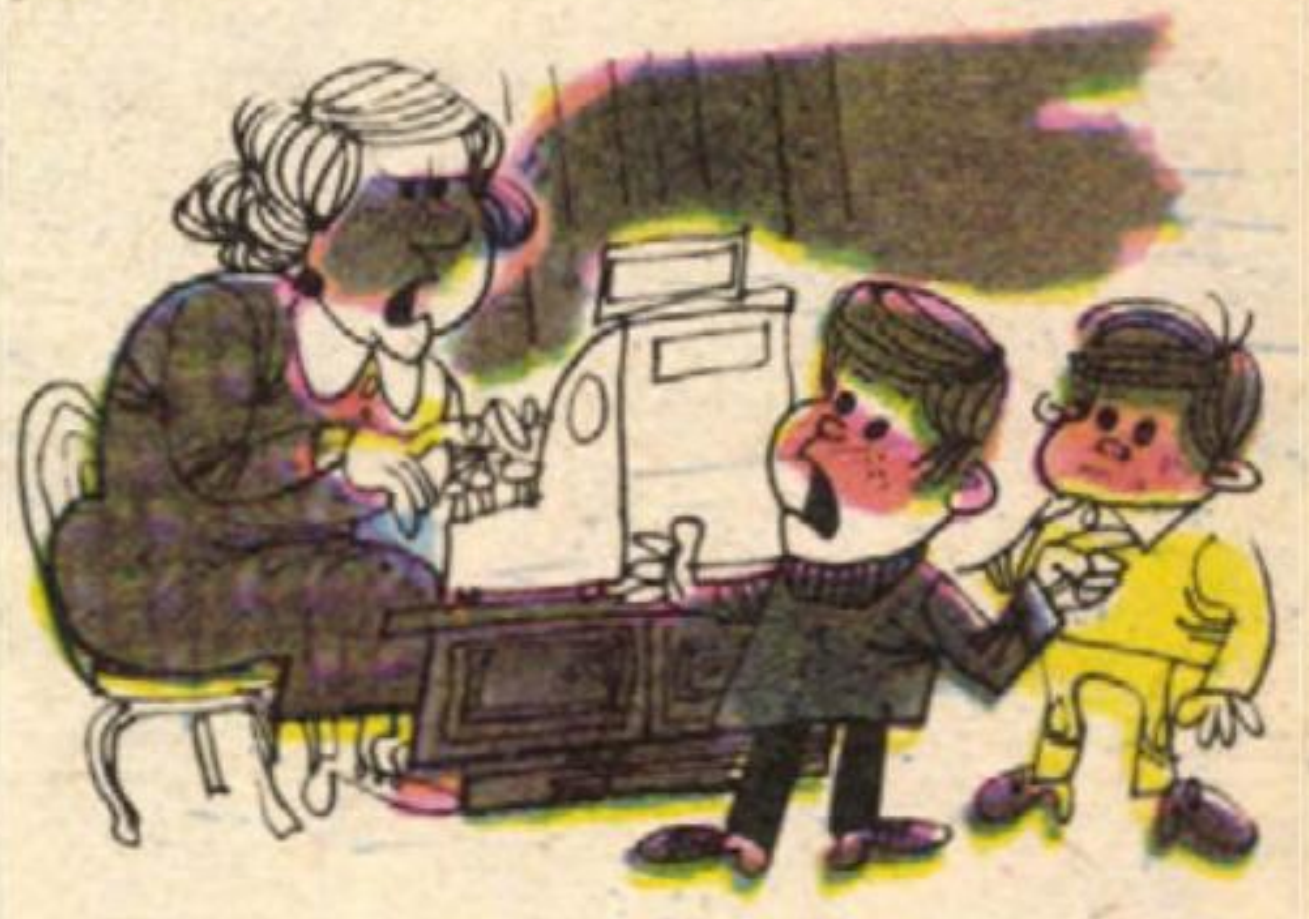

MAI IDŐK

— Anyu, ha apu kész a leckémmel, lemehetek a térre játszani?

LUXUS

— Az a fő, hogy a gombokat már megvettem az új kosztümömhöz. Szövetet már olcsóbban kapok.

G. Sz.

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI BLÉRIOT NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

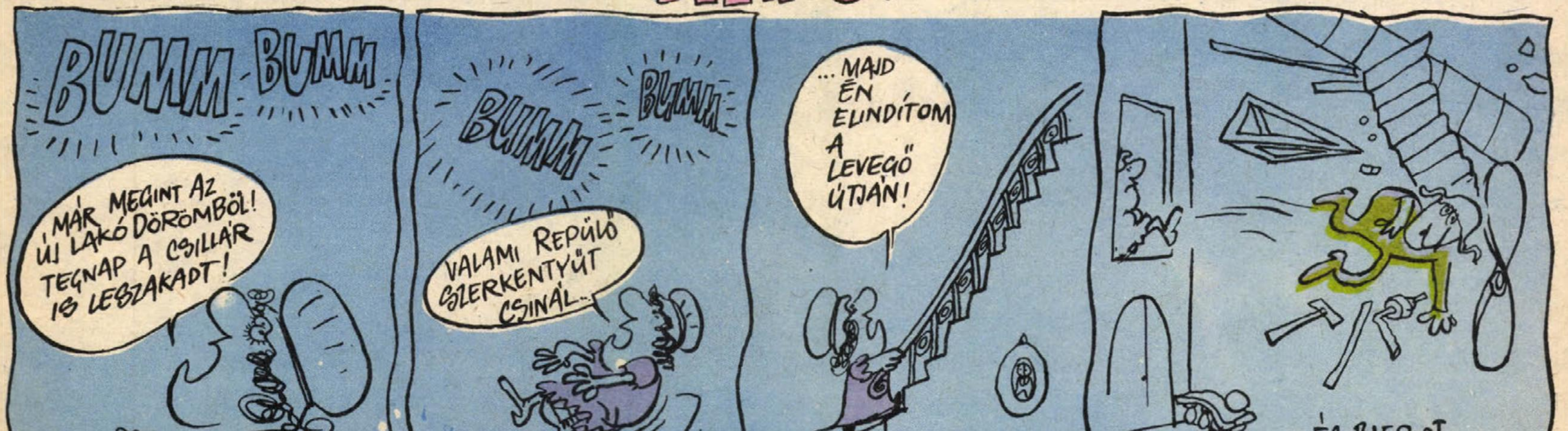
BUMM BUMM
MÁR MEGINT AZ ÚJ LAKÓ DÖRÖMBÖL! TEGNAP A CSILLÁR IS LESZAKADT!
BUMM BUMM
VALAMI REPÜLŐ SZERKENTYŰT CSINÁL...
...MAJD ÉN ELINDÍTOM A LEVEGŐ ÚTJÁN!
...ÉS BLERIOT REPÜLT!